

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ

PSYCHOLOGICAL TRAIT AND SITUATION RELATED TO SUFFICIENT
BEHAVIOR OF SUVARNABHUMI COMMUNITY

อาจารย์สุรัชย์ ฐานสโร

มกราคม 2556

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ

PSYCHOLOGICAL TRAIT AND SITUATION RELATED TO SUFFICIENT
BEHAVIOR OF SUVARNABHUMI COMMUNITY

RCH สนับสนุนโดย สำนักบริหารโครงการวิจัยในอุดมศึกษา
HC และพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
445 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
. 29E5
ศ 847จ

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน... 130038

รับ. เดือน. ปี 7. ส.ค. 2557

.b. 12593412

ชื่อโครงการ จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ
แหล่งเงิน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ประจำปีงบประมาณ 2554 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 793,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึง กันยายน พ.ศ. 2554
ผู้วิจัย อาจารย์สุรัชย์ ฐานสโร
สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยเพื่อศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของประชาชน
ชุมชนสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมและจิตพอเพียง 2) เพื่อศึกษาลักษณะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและจิตพอเพียง 3)
เพื่อศึกษาลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตพอเพียงที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียง และ 4)
เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมพอเพียง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนจากชุมชน
สุวรรณภูมิ พ.ศ. 2554 จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูล
ด้วยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 5 ประเภท คือ 1) ตัวแปรด้านจิตลักษณะ
เดิม 2) ตัวแปรด้านลักษณะสถานการณ์ 3) ตัวแปรด้านพฤติกรรมพอเพียง 4) ตัวแปรด้านจิตพอเพียง และ
5) ลักษณะทางชีวสังคมของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้
ครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง
เดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2554 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติจำนวน
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง และการวิเคราะห์
ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise และ Hierarchical และมีสถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe การวิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวม
และกลุ่มย่อย ซึ่งแบ่งตามลักษณะทางชีวสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด ผลการวิจัยพบว่า

1) ประชาชนที่มีจิตลักษณะเดิมสูงทั้ง 3 ด้าน คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง และ
เชื่ออำนาจในตนเองสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรม
พลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ
พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 26.3%, 14.3%, 8.4%
และ 2.7% ตามลำดับ สำหรับผู้ที่มีความมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันตน และรับรู้คุณค่าความดีสูง ก็พบผล

เช่นเดียวกัน โดยพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.1%, 20.0% และ 25.2% ตามลำดับ

2) ประชาชนที่อยู่ในลักษณะสถานการณสูงทั้ง 3 ด้าน คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านลักษณะสถานการณสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 10.7%, 27.3%, 5.1% และ 12.8% ตามลำดับ สำหรับผู้ที่มีความมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันตน และรับรู้คุณความดีสูง ก็พบผลเช่นเดียวกัน โดยพบว่าปัจจัยด้านลักษณะสถานการณสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 9.3%, 9.8% และ 9.2% ตามลำดับ

3) ประชาชนที่มีจิตพอเพียงสูงทั้ง 3 ด้าน คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตพอเพียงสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 19.0%, 13.4%, 15.2% และ 2.7% ตามลำดับ

4) ประชาชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง มีความมีเหตุมีผลมาก และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่ออำนาจในตน ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 22.8%, 20.9%, 9.2% และ 6.9% ตามลำดับ

5) ตัวแปรลักษณะสถานการณ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 41.7%, 43.3%, 15.8% และ 20.3% ตามลำดับ นอกจากนี้ยังร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 20.4%, 30.4% และ 35.1% ตามลำดับ

6) ตัวแปรจิตพอเพียงสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี เพิ่มขึ้นจากตัวแปรลักษณะสถานการณ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม โดยทำนายในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้น 3.7%, 2.4%, 5.9% และ 0.8% ตามลำดับ และทำนายพฤติกรรมสุขภาพ และพฤติกรรมซื่อสัตย์ ได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มเพศชาย 3.9% และ 8.1% ตามลำดับ พฤติกรรมพอประมาณ ทำนายได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มการศึกษาสูง 6.6% และพฤติกรรมพลเมืองดี ทำนายได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มสถานภาพสมรส 1.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี

คำสำคัญ : เศรษฐกิจพอเพียง /ความมีเหตุมีผล /การมีภูมิคุ้มกันตน /การรับรู้คุณความดี /ชุมชนสุวรรณภูมิ

Research Title Psychological Trait and Situation Related to Sufficient Behavior of Suvarnabhumi Community

Researcher Mr. Surachai Thanasaro

Organization Program of Applied Arts, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Abstract

The research titled study on psychological trait and situation related to sufficient behavior of Suvarnabhumi Community had 4 important objectives of 1) to study psychological trait variable related to sufficient behavior and psychological sufficient, 2) to study situational variable related to sufficient behavior and psychological sufficient, 3) to study situational, psychological trait, and psychological sufficient variable s related to sufficient behavior, and 4) to find the important casual factors that predicted sufficient behavior.

This research was comparative correlation. The sample group of 1,200 people of Suvarnabhumi Community in B.E. 2554 was sampling with multi-stage sampling technique. Data were collected with summated ratings measure included 5 categories of 1) psychological trait variable, 2) situational variable, 3) sufficient behavior variable, 4) psychological sufficient variable, and 5) socio-biological characteristics of sex, age, marital status, educational level, and family income that were variables for sub-grouping in data analysis. The data were collected during January to May in B.E. 2554. Data were analyzed with statistical software package with percentage, mean, standard deviation, Three-way Analysis of Variance, Multiple Regression with Stepwise, and Hierarchical. Moreover, the secondary statistic was comparison between mean with Scheffe'. The statistical analysis was conducted with whole group and sub-group by dividing with socio-biological characteristics. The results were revealed as the followings.

1) People with high psychological traits in 3 aspects of good mental health, future orientation and self control, and belief in internal locus of control of reinforcement had high moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior. Moreover, psychological trait variable was able to predict moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior in as whole group with 26.3%, 14.3%, 8.4% and 2.7% respectively. People with high reasoning ability, psychological immunity, and grateful

attitudes the findings showed the same results of psychological trait variable was able to predict reasoning ability, psychological immunity, and grateful attitudes as whole with 14.1%, 20.0% and 25.2% respectively.

2) People with high situations in 3 aspects of model perception of the people around, perception of social norm, and information perception on sufficiency economy would had high moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior as whole with 10.7%, 27.3%, 5.1% and 12.8%% respectively. People with high reasoning ability, psychological immunity, and grateful attitudes the findings showed the same results of situations variable was able to predict reasoning ability, psychological immunity, and grateful attitudes as whole with 9.3%, 9.8% and 9.2% respectively.

3) People with high psychological sufficient in 3 aspects of reasoning ability, psychological immunity, and grateful attitudes would had moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior. Beside, it also revealed that psychological sufficient was able to predict moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior as whole with 19.0%, 13.4%, 15.2% and 2.7% respectively.

4) People with high belief in internal locus of control of reinforcement, reasoning ability, and model perception of the people around would be a person with moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior. Moreover, belief in internal locus of control of reinforcement, reasoning ability, and model perception of the people around were able to predict moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior as whole with 22.8%, 20.9%, 9.2% and 6.9% respectively.

5) Situational variable and psychological variable were able to predict moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior as whole with 41.7%, 43.3%, 15.8% and 20.3% respectively. Moreover, these were able to predict reasoning ability, psychological immunity, and grateful attitudes as whole with 20.4%, 30.4% and 35.1% respectively.

6) Psychological sufficient variable was able to increasingly predict moderation behavior, health behavior, honest behavior, and good citizenship behavior from situational and psychological trait variables as whole with 3.7%, 2.4%, 5.9% and 0.8% respectively, and to increasingly predict health behavior and honest behavior with highest level in male group with 3.9% and 8.1% respectively. Moderation behavior was able to predict at highest level in high

educational level with 6.6% and good citizenship behavior was able to predict at highest level in marital status group with 18% with important predictors of reasoning ability and grateful attitudes.

Keywords: *sufficiency economy/ reasoning ability/ psychological immunity/ grateful attitudes/ Suvarnabhumi Community*

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักบริหารโครงการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย นอกจากนี้ยังขอขอบพระคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งประกอบด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ได้เสนอโครงการวิจัยนี้ต่อ สกอ. รวมทั้งให้โอกาสผู้วิจัยได้ทำวิจัยเรื่องนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าของผลงานทุกท่านที่ได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรมของรายงานการวิจัยฉบับนี้ ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญภาพ.....	XV
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	2
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	7
2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบ.....	7
2.1.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม.....	9
2.2.3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์.....	11
2.2 จิตลักษณะของบุคคลกับพฤติกรรมพอเพียง.....	12
2.2.1 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม.....	13
2.1.2 ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์.....	26
2.1.3 ปัจจัยด้านจิตพอเพียง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ.....	38

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	41
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	43
4.2 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน แตกต่าง กัน.....	45
4.3 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ ปทัสถานทางสังคม แตกต่างกัน.....	62
4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน.....	80
4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน.....	91
4.6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณค่าชีวิต และรับรู้ข่าวสารแตกต่างกัน.....	103
4.7 ผลการทำนายจิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	113
4.8 ผลการทำนายพฤติกรรมพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปร ลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียงเป็นตัวทำนาย.....	131
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	142
5.1 สรุปการวิจัย.....	142
5.2 อภิปรายผล.....	143
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	147

VIII

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	154
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	166
ประวัตินักวิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงจำนวนข้อ คำอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละประเภท.....	41
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	44
4.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	46
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	46
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	49
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	49
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	51
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	52
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	53
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	54
4.10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	55
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	55
4.12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนเองของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	57
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนเองของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	58
4.14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ.....	60

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน.....	60
4.16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	64
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	64
4.18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	66
4.19	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	66
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมข้อสัถย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	69
4.21	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัถย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	69
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	70
4.23	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	71
4.24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	72
4.25	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	73
4.26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	75
4.27	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	76
4.28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	78

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.29	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างๆ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	78
4.30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี.....	82
4.31	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน.....	82
4.32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี.....	84
4.33	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน.....	85
4.34	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี.....	87
4.35	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน.....	87
4.36	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี.....	90
4.37	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน.....	90
4.38	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ.....	93
4.39	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ แตกต่างกัน.....	93
4.40	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ.....	96
4.41	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ แตกต่างกัน.....	96
4.42	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ.....	99

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.43	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ แตกต่างกัน.....	99
4.44	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ.....	102
4.45	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ แตกต่างกัน.....	102
4.46	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	104
4.47	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	104
4.48	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	107
4.49	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	107
4.50	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมข้อสัต์ยของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	110
4.51	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	110
4.52	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ.....	112
4.53	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	112
4.54	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความมีเหตุมีผล ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	115
4.55	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	118
4.56	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	120

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.57	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพอประมาณ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	122
4.58	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมสุขภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	125
4.59	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมซื้อสัตย์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	128
4.60	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	130
4.61	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพอประมาณ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	133
4.62	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมสุขภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	135
4.63	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมซื้อสัตย์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	137
4.64	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	139

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	8
2.2	การผสมผสานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ความรู้ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์.....	10
2.3	ดัชนีเหตุ ดัชนีแกน (กระบวนการ) และดัชนีผลระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อขับเคลื่อนแผนงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	11
2.4	ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและเก่ง.....	15
2.5	แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	16
2.6	โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ.....	17
2.7	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของความมีเหตุมีผล.....	33
2.8	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการมีภูมิคุ้มกัน.....	35
2.9	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการรับรู้คุณค่าความดี.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เศรษฐกิจพอเพียง (sufficiency economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 จนถึงปัจจุบัน โดยชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ รวมถึงการพัฒนาและบริหารประเทศของรัฐบาล โดยให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. online : 2552) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประมวลและบรรจุพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) และฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โดยใช้เศรษฐกิจพอเพียงในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเพื่อให้เป็นฐานรากที่มั่นคงของประเทศ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำมาเป็นหลักในการกำหนดนโยบาย และวิธีการในการดำรงประเทศ ดำรงสังคม ดำรงชุมชน ดำรงครอบครัว และดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละคน ในหลายฝ่ายและหลายระดับ แต่เนื่องจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีความเป็นนามธรรมมาก จึงต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่าย ในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะต่างๆ โดยในวงการวิจัยก็มีความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้ดำเนินรอยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันให้มากที่สุด และเหมาะสมยิ่งขึ้น ในทุกด้าน ทุกระดับ โดยให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551 : 1)

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ ครอบคลุมมิติที่สำคัญ 4 ด้าน คือ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านวัฒนธรรม และมิติด้านจิตใจ (สมพร เทพสิทธา. 2548 : 39-47) แต่อาจสังเกตได้ว่า 3 มิติแรก จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยมิติด้านจิตใจของบุคคลแต่ละคนเป็นสำคัญ เมื่อบุคคลมีจิตลักษณะแบบพอเพียง ก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายมากขึ้น ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นจนเกิดโทษ จึงจะทำให้ครอบครัวของตนมีความเข้มแข็ง ชุมชนของตนมีเศรษฐกิจที่เติบโตแบบพึ่งตนเองได้มากขึ้น เกิดความรับผิดชอบกลมเกลียวกัน ก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมได้มากอย่างแท้จริง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551 : 1) นอกจากนี้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้กล่าวถึงความพอเพียงที่จะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และความมีภูมิคุ้มกัน และ 2 เงื่อนไข คือ การมีคุณธรรม และการมีหลักวิชาการ ความรอบรู้ ซึ่งจะนำไปสู่ความสมดุล และความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ด้านความมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และภูมิคุ้มกันที่ดี

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าว จะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นที่สำคัญคือจิตใจของบุคคล การรณรงค์ให้บุคคลเป็นผู้ที่มีจิตใจเหมาะสม จะกระตุ้นและส่งเสริมให้เขามีพฤติกรรมต่างๆ ตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม มีวิถีชีวิตที่พึ่งพิงธรรมชาติอย่างใกล้ชิด ต่อมาเมื่อมีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเกิดขึ้น ชุมชนดังกล่าวก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของเมืองใหม่ ชุมชนสุวรรณภูมิจึงนับเป็นอีกกลุ่มเป้าหมายหนึ่งที่สมควรจะศึกษาพฤติกรรมและจิตพอเพียง ว่ามีสาเหตุมาจากปัจจัยอะไร แต่ละปัจจัยมีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน และนอกจากนี้ยังศึกษาว่าจิตพอเพียงมีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมพอเพียงมากน้อยเท่าไร ทั้งนี้ก็เพื่อทราบสาเหตุของพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การกระตุ้นและส่งเสริมพฤติกรรมพอเพียง เพื่อให้ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิสามารถปรับตัวกับสภาพสังคมและวิถีชีวิตแบบใหม่อย่างมีความสุขและยั่งยืน

จากความสำคัญข้างต้น จึงเป็นที่มาของการวิจัยเพื่อแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุของจิตและ/หรือพฤติกรรมพอเพียง โดยศึกษาสาเหตุภายในจิตใจและลักษณะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตและ/หรือพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิกกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งเอื้ออำนวยหรือขัดขวางพฤติกรรมและจิตพอเพียง ในหัวข้อ “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ” ซึ่ง จิตลักษณะ หรือ จิตลักษณะเดิม ในที่นี้ หมายถึง ลักษณะทางจิตใจของบุคคล ซึ่งสะสมดำรงอยู่ภายในบุคคล ส่วนสถานการณ์ หรือ ลักษณะสถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ศึกษาใกล้ตัวผู้ถูกศึกษา ทั้งนี้เพื่อที่จะทราบจิตลักษณะและสถานการณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและจิตพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนปัจจุบันและชุมชนใหม่ ให้สามารถปรับตัวในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยอาศัยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการขับเคลื่อนได้ ซึ่งความรู้ที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิและ/หรือกลุ่มเป้าหมายอื่นของประเทศได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตและพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ
- 2) เพื่อศึกษาลักษณะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตและพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ
- 3) เพื่อศึกษาลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตพอเพียงที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ
- 4) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1) ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตที่ดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง และเชื่ออำนาจในตนเอง เป็นผู้มีพฤติกรรมและจิตพอเพียงมากกว่าประเภทตรงข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมและจิตพอเพียงมากกว่าประเภทตรงข้าม

3) ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผลสูง มีภูมิคุ้มกันสูง และรับรู้คุณค่าความดีสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประเภทตรงข้าม

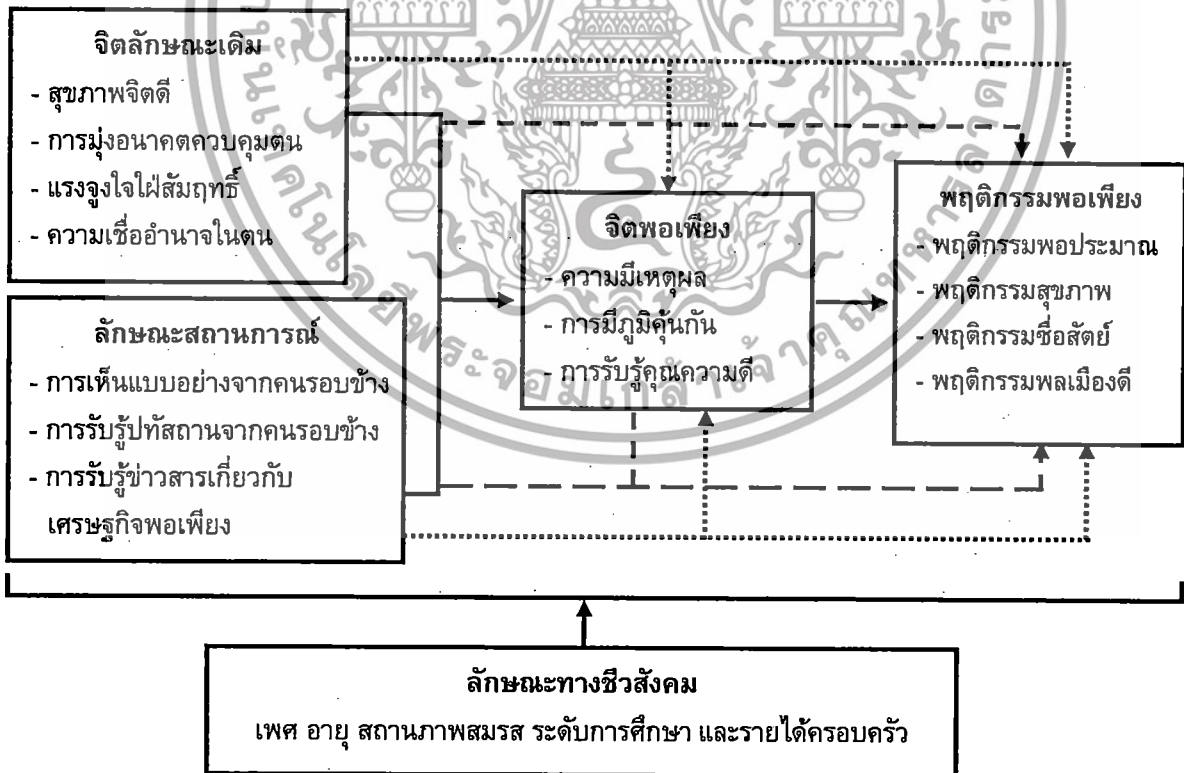
4) ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง มีความมีเหตุมีผลมาก และมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประเภทตรงข้าม

5) กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวแปร และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนจิตและพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

6) กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวแปร กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง 3 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยแบ่งเป็น 2 เขต คือ

1) ชุมชนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ประชาชนจากชุมชนใน อบต.ราชาเทวะ อบต.หนองปรือ อบต.บางโฉลง อบต.ศิระจรเข้ไฉย และอบต.บางพลีใหญ่

2) ชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประชาชนจากชุมชนในแขวงลาดกระบัง แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จำนวน 1,200 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,111 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยปรับเพิ่มเป็น จำนวน 1,200 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) โดยแบ่งเป็น

1) กลุ่มตัวอย่างประชากรจากชุมชนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 600 คน

2) กลุ่มตัวอย่างประชากรจากชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 7 ตัวแปร ได้แก่

(1) ตัวแปรจิตลักษณะเดิม หมายถึง ลักษณะทางจิตใจของบุคคล ซึ่งสะสมดำรงอยู่ภายในบุคคล ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน

(2) ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มบุคคล ทั้งใกล้ตัวและไกลตัว ทั้งที่สะสมมาในอดีตและได้รับในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี

3) ตัวแปรประสาน (Mediating Variables)

จิตพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และคุณธรรม จริยธรรม (การรับรู้คุณความดี)

4) ตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อย (Moderting Variables)

ลักษณะทางชีวสังคมของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิหมายถึง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ครอบครัว

1.6 นียามศัพท์เฉพาะ

1) **พฤติกรรมพอเพียง** หมายถึง พฤติกรรมที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ดำรงและปฏิบัติตนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ซึ่งประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ

1.1) **พฤติกรรมพอประมาณ** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีการดำเนินชีวิตอยู่ในทางสายกลาง สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยมีการกระทำที่ไม่มากและไม่น้อยเกินไปในมิติต่างๆ ของชีวิตประจำวัน เช่น การผลิต การบริโภค การใช้จ่าย การออม ฯลฯ รวมทั้งการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

1.2) **พฤติกรรมสุขภาพ** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการดูแลสุขภาพร่างกายของตนให้สมบูรณ์แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำ รวมทั้งการป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่างๆ

1.3) **พฤติกรรมซื่อสัตย์** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

1.4) **พฤติกรรมพลเมืองดี** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการควบคุมความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ข้อบังคับ กฎหมาย และศีลธรรม

2) **จิตพอเพียง** หมายถึง จิตลักษณะที่มีพื้นฐานและมาจากการผสมผสานกันระหว่าง 2 ช่วง และ 1 เงื่อนไขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ

2.1) **ความมีเหตุมีผล** หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของ ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิโดยอาศัยการพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าจะได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อใครบ้าง

2.2) **การมีภูมิคุ้มกัน** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว

2.3) **การรับรู้คุณค่าความดี** หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการรับรู้ว่าคุณค่าอื่นหรือสิ่งแวดล้อมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านั้น จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดีช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) สุขภาพจิตดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรังเกียจกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร

4) การมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้ รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น

5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำให้สำเร็จนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดยถ่ต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

6) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง

7) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง หมายถึง การรับทราบของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิโดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

8) การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิรับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

9) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ

10) อายุ หมายถึง อายุของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (33 ปี) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง คือ กลุ่มอายุน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 33 ปี) และกลุ่มอายุมาก (มากกว่า 33 ปี)

11) สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพสมรส/หม้าย/หย่าร้าง

12) ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

13) รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของครอบครัวประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นรายได้ต่อเดือนของสมาชิกทุกคนภายในครอบครัวของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/เดือน) และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (มากกว่า 10,000 บาท/เดือน)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษา “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีประเด็นการศึกษา ดังนี้

2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 จิตลักษณะของบุคคลกับพฤติกรรมพอเพียง

2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบ

(1) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

(2) หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

(3) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้

(3.1) กรอบแนวคิด

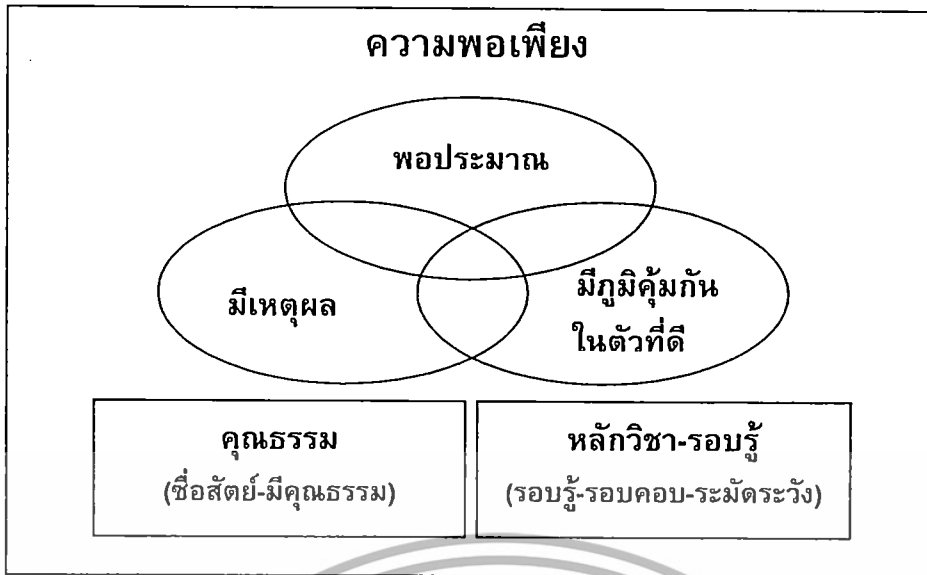
เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤตเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

(3.2) คุณลักษณะ

เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

(3.3) คำนิยาม

ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อมๆ กัน ดังนี้

นำไปสู่

สมดุล/พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547)

- ก. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
- ข. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ
- ค. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

(3.4) เงื่อนไข

การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

(3.5) แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ

จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

2.1.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

สำหรับสาเหตุของผลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะผลที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ในทางจิตวิทยาจิตกรรมศาสตร์มีกรอบความคิดพื้นฐานในการศึกษา โดยกรอบความคิดนี้มาจากการสรุปความคล้ายคลึงของทฤษฎีต่างๆ ที่ระบุสาเหตุของพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของมนุษย์ เรียกว่า “รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม” (Interactionism Model) ซึ่งมีเนื้อหาว่า พฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคล เกิดจากสาเหตุหลายประการพร้อมกัน และในแต่ละประการก็มีสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลมี 4 ประการหลัก ได้แก่ (ดูเจตสัน พันธ์มนาวิน และดวงเดือน พันธ์มนาวิน. 2550 : 33-35)

สาเหตุประการแรก เป็นสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม เป็นจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล หรือที่เรียกว่า “Psychological traits” ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดทางสังคมหรือประสบการณ์ที่สั่งสมมา เช่น สุขภาพจิต (Mental health) เหตุผลเชิงจริยธรรม (Morality) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future orientation and self control) เป็นต้น

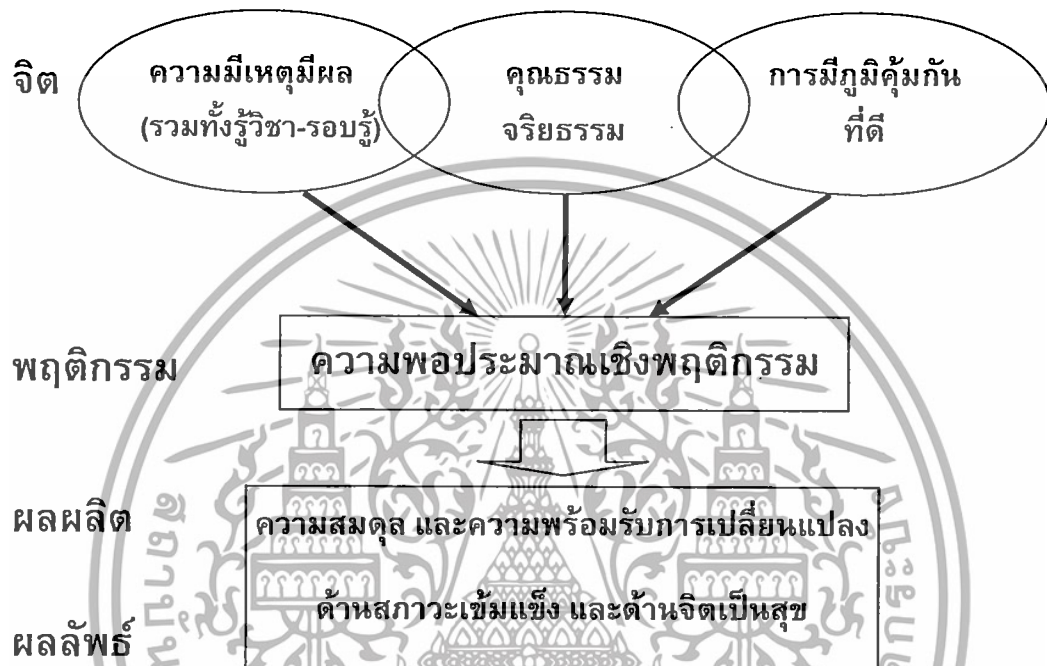
สาเหตุประการที่สอง เป็นสาเหตุทางสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ หรือที่เรียกว่า “Situational factors” สถานการณ์เหล่านี้มี 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการหรือเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมต่างๆ ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนาได้ เป็นต้น และ 2) สถานการณ์ที่ขัดขวางมิให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากขึ้น เช่น การมีภาระหนี้สิน ความขัดแย้งในกลุ่มหรือหน่วยงาน เป็นต้น

สาเหตุประการที่สาม เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ เช่น นักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และอยู่ในสถานการณ์ย่ำแย่ด้วย จึงทำให้นักศึกษานั้นมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักศึกษาที่มีจิตและอยู่ในสถานการณ์ตรงข้าม เป็นต้น สาเหตุสายนี้ทดสอบได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ความแปรปรวนตั้งแต่สองทางขึ้นไป (Two-way หรือ Three-way Analysis of Variance) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path Analysis) เป็นต้น

สาเหตุประการสุดท้าย เป็นสาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological states) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทศนคติ หรือ ศัพท์ของบุคคลนอกสาขาจิตวิทยาจิตกรรมศาสตร์มักเรียกว่า จิตสำนึก ทศนคติ หมายถึง การที่บุคคลเห็นประโยชน์หรือโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการกระทำใดการกระทำหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรูสึกชอบ-ไม่ชอบ อยากกระทำ-ไม่อยากจะกระทำ พฤติกรรมนั้น จึงทำให้บุคคลเกิดความพร้อมที่จะกระทำหรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะกระทำนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่นำไปสู่ผลที่น่าปรารถนาในภาพที่ 2.1 เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าภาพที่ 2.2 นี้ ระบุสาเหตุด้านจิตและพฤติกรรมของบุคคล (หรือของครอบครัว ชุมชน หรือสังคม) และผลของจิตและพฤติกรรมดังกล่าว ผลผลิตนี้สามารถนำไปเกิดผลลัพธ์ที่ต้องการด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาความต่อเนื่องของหลักใหญ่ๆ (สังกัปหรือมโนคติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) ในลักษณะนี้ทำให้อยู่ในรูปของแผนงาน (วิจัยและหรือพัฒนา) ระดับชาติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน (ดูเดือน พันธุมนาวิณ และดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2550 : 33-35)

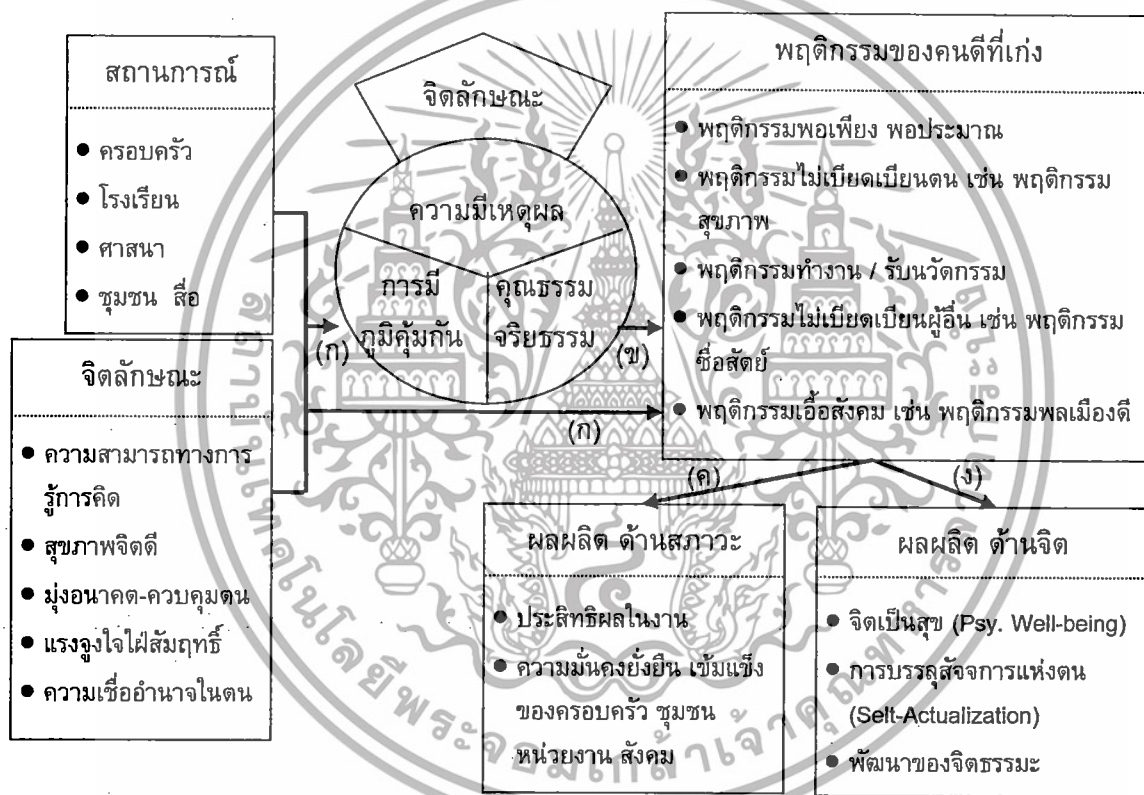
ภาพที่ 2.2 การผสมผสานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ความรู้ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ (ดูเดือน พันธุมนาวิณ และดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2550 : 35)

จะสังเกตได้ว่า ในภาพที่ 2.2 จิตและพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่ม เป็นจุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งนำเข้า (Inputs) ซึ่งตรงกับวิชาการในสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่มักเข้าใจว่า จิตและพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีมาก่อน ใครมีจิตและพฤติกรรมดังกล่าวในปริมาณใด ไม่มีการคิดว่าจะไปจะต้องเปลี่ยนแปลงได้ ใครมีจิตและพฤติกรรมเหล่านี้มาก ก็คงจะสามารถทำให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ดังกล่าวได้มาก ใครมีจิตและพฤติกรรมเหล่านี้น้อย ก็คงจะไม่เกิดความสำเร็จในแนวนี้ จึงทำให้แนวทางในภาพที่ 2.2 มีศักยภาพในเชิงรับมากกว่าในเชิงรุก นอกจากนั้นประเด็นที่สำคัญคือ จะต้องมีการระบุสาเหตุกลุ่มสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์เพิ่มขึ้นจากกลุ่มจิต นั่นคือ สาเหตุทางด้านสถานการณ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมาก โดยเฉพาะในบุคคลที่จิตมีพลังอ่อนหรือจิตที่ไม่พัฒนามากพอ

2.2.3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์

เมื่อทำการวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยการศึกษาระบบทางจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรม และผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ได้ระบบที่ประกอบด้วยการศึกษาใน 3 ส่วน ได้แก่ 1) จิตลักษณะของบุคคล ซึ่งส่วนนี้เรียกว่า “ดัชนีแกน” หรือ Core indicators 2) สาเหตุของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีเหตุ” หรือ Causal indicators มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจิตลักษณะพื้นฐาน และกลุ่มสถานการณ์ และ 3) ผลของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีผล” หรือ Consequential indicators ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรม และกลุ่มผลผลิตอันแยกเป็นด้านสภาวะภายนอกและด้านจิต คือสภาวะภายในของบุคคล

ดังนั้น ตามแนวทางการศึกษาในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ จึงสามารถวิเคราะห์การศึกษาจิตลักษณะและพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ดัชนีเหตุ ดัชนีแกน (กระบวนการ) และดัชนีผลระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อขับเคลื่อนแผนงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ดูจเดือน พันธุนาวัน และดวงเดือน พันธุนาวัน. 2550 : 37)

จากภาพที่ 2.3 จะเห็นได้ว่าประกอบด้วย 3 กลุ่มดัชนี ได้แก่ 1) กลุ่มดัชนีแกน ซึ่งเน้นที่จิตลักษณะกลุ่มที่สำคัญตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ประการ คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และคุณธรรมจริยธรรม 2) กลุ่มดัชนีเหตุของกลุ่มดัชนีแกน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาเหตุ 2 ด้าน คือ ด้านสถานการณ์ภายนอกตัวบุคคล เช่น ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงาน สื่อ เป็นต้น และ

ด้านจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความสามารถทางการรู้การคิด (สติปัญญา) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต เป็นต้น 3) กลุ่มดัชนีผลของกลุ่มดัชนีแกน โดยผลทางตรง คือ กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ ของคนดีที่เก่ง ซึ่งพฤติกรรมนี้จะไปสู่ผลใน 2 ด้าน คือ ทางด้านภายนอกตัวบุคคล เช่น ประสิทธิภาพในงาน ความมั่นคงเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นต้น และทางด้านจิตใจของบุคคล โดยเฉพาะความเป็นสุขทางจิตใจ การบรรลุสัจการแห่งตน และการมีพัฒนาการด้านธรรมะ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากรอบทฤษฎีในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่ใช้กำหนดระบบแผนการขับเคลื่อนงานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (ภาพที่ 2.3) ได้มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของหลักและเงื่อนไขบางประการ ทำให้มีความแตกต่างไปจากของเดิม (ภาพที่ 2.1) 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก คุณธรรมจริยธรรม ไม่ได้เป็นเงื่อนไขดังเช่นในภาพที่ 2.1 แต่เปลี่ยนมาเป็นหลักหรือดัชนีแกนร่วมกับการมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน ทั้งนี้เนื่องจากคุณธรรมจริยธรรมเป็นผลของสาเหตุด้านสถานการณ์และจิตพื้นฐาน เนื่องจากบุคคลจะยอมรับคุณธรรมจริยธรรมซึ่งอยู่ภายนอกเข้ามาเป็นหลักประจำใจมากน้อยเพียงใด มีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของครอบครัว โรงเรียน สังคม และสื่อ ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรม จึงกลายเป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ได้ เช่นเดียวกับการมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน

ประการที่สอง ความพอเพียง พอประมาณ รวมกันและถูกจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมซึ่งเป็นผลของจิตและสถานการณ์ของบุคคล ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอเพียง พอประมาณ หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่เป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีความหมายตรงกับพฤติกรรมของคนดีในทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม พฤติกรรมสองกลุ่มดังกล่าวได้ผ่านการพิสูจน์จากงานวิจัยไทย พบว่า พฤติกรรมเหล่านี้เป็นผลของจิตลักษณะ 8 ประการ คือ สติปัญญา สุขภาพจิต ประสบการณ์ทางสังคม ทศนคติ/ค่านิยม/คุณธรรม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และเหตุผลเชิงจริยธรรม

ประการที่สาม การพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง อาจมีความหมายได้อย่างน้อย 2 ด้าน คือ ด้านแรก หมายถึง ความสามารถในการปรับตัว และการมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์ และด้านที่สอง เมื่อการพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงจัดอยู่ในความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ก็สามารถเป็นผลผลิตทางด้านสภาวะที่เป็นความเข้มแข็งของครอบครัว ของชุมชน หรือขององค์กรกิจการต่างๆ ได้

2.2 จิตลักษณะของบุคคลกับพฤติกรรมพอเพียง

รูปแบบที่สำคัญของทฤษฎีต่างๆ ที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ คือ รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (interactionism model) ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมกลุ่มหนึ่งได้ประมวลทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่ใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมเอาไว้ (Magnusson and Endler. 1977 : 18-21) แล้วสรุปว่าพฤติกรรมมนุษย์อาจมีสาเหตุพร้อมกันได้ถึง 4 ประเภท คือ 1) ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์ หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (mechanical

interaction) อาจวิเคราะห์ได้โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง โดยมีตัวแปรทางจิตและสถานการณ์ที่เป็นตัวแปรอิสระ 2 ตัว และพฤติกรรมที่เป็นตัวแปรตาม 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (organismic interaction) เป็นตัวแปรสาเหตุอีกตัวหนึ่ง เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นขึ้น เช่น ทักษะคิดต่อสถานการณ์นั้น หรือพฤติกรรมที่จะทำ ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ความเชื่ออำนาจในตนในเรื่องนั้น เป็นต้น

งานวิจัยที่เป็นวิเคราะห์หาสาเหตุทางด้านจิตใจของพฤติกรรมต่างๆ ของคนไทยนั้น งานวิจัยที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ก้าวหน้าที่สุดในปัจจุบันของวิชาการทางจิตวิทยา ในรูปแบบการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมแบบปฏิสัมพันธ์นิยมนี้ ได้มีการเอาสาเหตุภายนอกหรือสาเหตุทางด้านสถานการณ์เข้ามาประกอบกับสาเหตุภายใน โดยการวิจัยเปรียบเทียบจิตลักษณะบางประการของผู้ที่อยู่อาศัยในสถานการณ์เดียวกัน หรือสถานการณ์ที่คล้ายกัน แต่ยังมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันว่าย่อมมีสาเหตุที่สำคัญจากจิตใจ เช่น จิตลักษณะเชิงจริยธรรม บุคลิกภาพ แรงจูงใจ คุณธรรม ค่านิยมต่างๆ ตลอดจนสติปัญญา และสุขภาพจิตที่แตกต่างกัน ในงานวิจัยที่เข้ามามาตรฐานเหล่านี้จึงต้องมีการเลือกกลุ่มผู้ถูกศึกษาในกลุ่มเปรียบเทียบต่างๆ ซึ่งมีพฤติกรรมหนึ่งในปริมาณที่แตกต่างกัน ให้กลุ่มเหล่านี้มีความเท่าเทียมกันทางด้านสถานการณ์และลักษณะทางชีวสังคมของผู้ถูกศึกษา ทั้งนี้เพื่อจัดอิทธิพลของสถานการณ์ออกจากปรากฏการณ์ที่ศึกษาเสียก่อน (นิภาพร โชติสุดเสนห์. 2545 : 10)

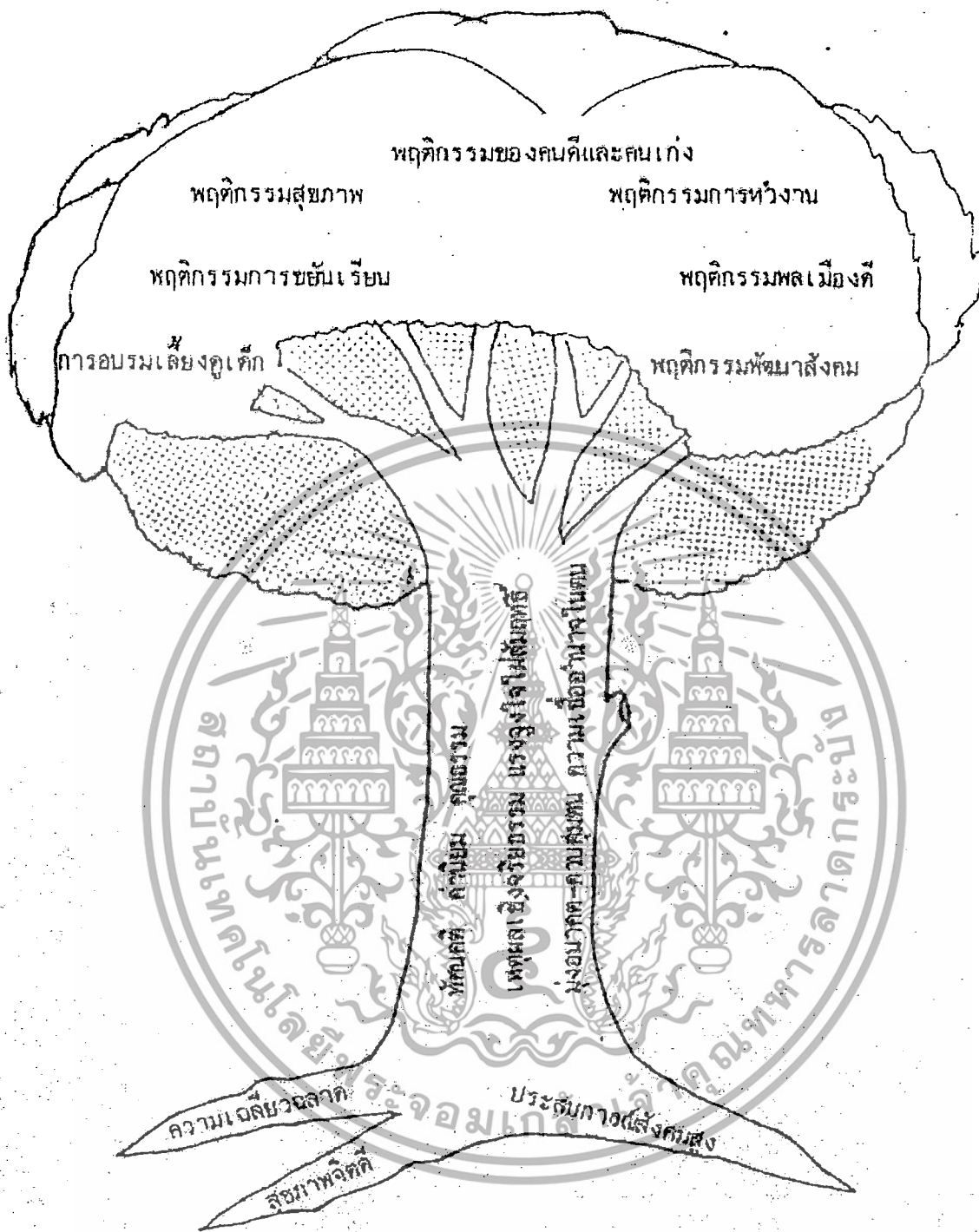
ในรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม จะต้องมีการศึกษาอิทธิพลร่วมระหว่างลักษณะทางจิตของผู้กระทำ กับลักษณะของสถานการณ์ที่พฤติกรรมนั้นปรากฏ โดยอาจจะศึกษาใน 2 วิธี คือ วิธีการศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสถิติ และวิธีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ในรูปของจิตลักษณะบางประการที่เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้กระทำนั้น เช่น ทักษะคิดต่อสถานการณ์ การรับรู้ หรือการเห็นความสำคัญของสถานการณ์นั้น การให้ความหมายแก่สถานการณ์นั้น ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างกันไปได้มากในแต่ละบุคคลที่ถูกศึกษา ทั้งที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกันหรือคล้ายกัน ทั้งนี้เพราะประสบการณ์เดิมทำให้การเรียนรู้และการรับรู้ในปัจจุบันแตกต่างกัน การวิจัยที่นำมาใช้เป็นหลักในการสร้างทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมนี้ ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลองก็จะใช้ปฏิสัมพันธ์เชิงสถิติวิเคราะห์ ถ้าเป็นการวิจัยภาคสนามจะมีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในรูปของจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541 : 105-108)

การกำหนดกลุ่มตัวแปรเชิงเหตุของพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิครั้งนี้ กำหนดโดยยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม โดยจะประมวลทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสาเหตุด้านจิตใจและด้านสถานการณ์ เพื่อกำหนดตัวแปรอิสระและสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม

พฤติกรรมพอเพียง ในที่นี้ประกอบด้วยพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งเป็นลักษณะของคนดีในสังคม การพัฒนาคนให้เป็นคนดีนั้น

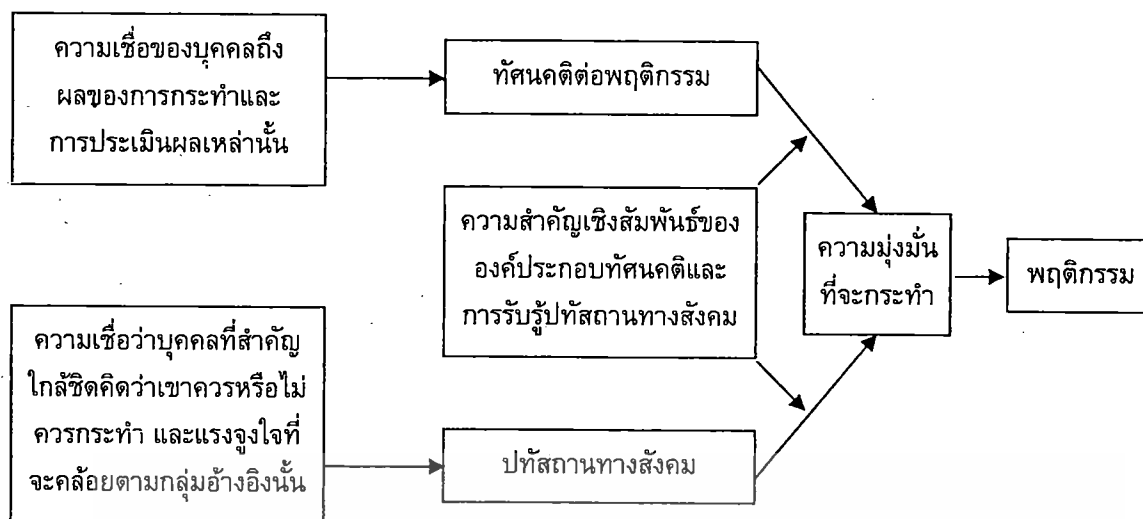
ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ เป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตใจจากการวิจัยหลายเรื่องเกี่ยวกับคนไทยอายุ 6-60 ปี จำนวนเกือบครึ่งหมื่นในเหตุการณ์ต่างๆ ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของการเป็นคนดี และคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงดกผลใหญ่หวานอร่อยบนต้นนี้ลำต้น และรากจะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ เปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะ ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ นี้คือ 1) ทศนคติคุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น 2) เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนร่วม และหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว 3) ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนเองให้รอดได้ รอได้อย่างเหมาะสม 4) ความเชื่ออำนาจในตนเองว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ 5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ ถ้ามีมากในบุคคลใดบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ ที่ลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะแล้ว พฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตใจที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ คือ 1) สติปัญญา คือ ความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมชั้นสูงได้ 2) ประสพการณ์ทางสังคม หมายถึง การเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ 3) มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 54-55) ดังแสดงในภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและเก่ง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548 : 5)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ Aizen and Fishbein (1980) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางทัศนคติ และปัจจัยทางการรับรู้ทัศนสถานทางสังคม ดังแสดงในภาพที่ 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein, 1980 : 8)

Ajzen and Fishbein (1980 อ้างในปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ, 2538 : 10-11) ได้ค้นพบจากงานวิจัยหลายฉบับได้ข้อสรุปว่า ทัศนคติที่เป็นองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดีกว่าองค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า และองค์ประกอบทางความรู้สึก โดยเรียกองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำนี้ว่า ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ (Behavior Intention) หมายถึงความโน้มเอียง หรือความพร้อมที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน และเสนอสูตรในการทำนายพฤติกรรม ผ่านความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ร่วมกับตัวแปรปทัสถานทางสังคมต่อสถานการณ์นั้นๆ สำหรับตัวแปรปทัสถานทางสังคมนั้น คือการที่กลุ่มบุคคลมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง หรือมีความสำคัญกับผู้ศึกษาอบรม และให้การสนับสนุนพฤติกรรมประเภทนั้น และเห็นว่าควรกระทำอย่างยิ่ง อีกตัวแปรหนึ่งคือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามปทัสถานทางสังคม มีสูตรดังนี้

$$B-I = [AB] w_1 + [(NB) (MC)] w_2$$

จากสมการ

B = พฤติกรรม

I = ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ

AB = ทัศนคติต่อพฤติกรรม

NB = ความเชื่อเกี่ยวกับปทัสถานในเรื่องนั้น

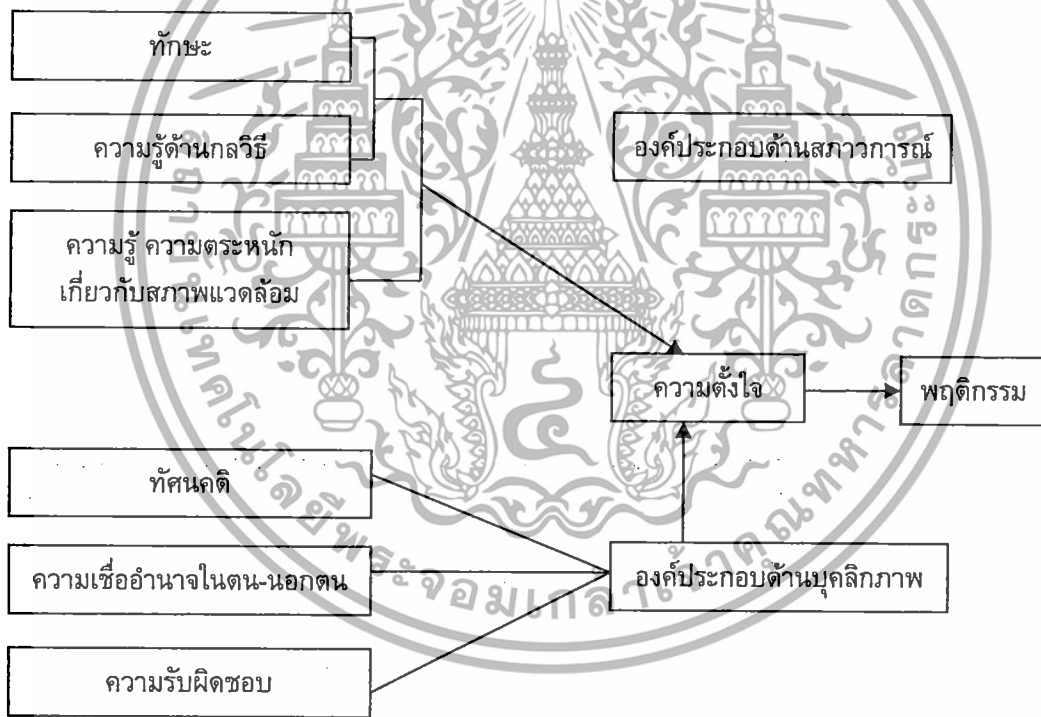
MC = แรงจูงใจที่คล้อยตามปทัสถานทางสังคม

w₁ , w₂ = การให้ความสำคัญหรือน้ำหนักแก่ตัวแปรนั้นๆ ตามลักษณะของผู้ถูกวัดว่าจะเป็นตัวของตัวเองมากหรือพึ่งพิงกลุ่มใดมาก

ทัศนคติต่อพฤติกรรมมีความสำคัญยิ่งขึ้นในการทำนายความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ถ้าบุคคลนั้นมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาก่อน ในขณะที่ความสำคัญของปทัสถานทางสังคมในเรื่องของบุคคลขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง กับการคล้อยตามปทัสถานทางสังคม มีความ

ขัดแย้งกันหรือสอดคล้องกันเพียงไร หากมีความสอดคล้องกันมาก ความเชื่อในปทัสถานทางสังคมในเรื่องนั้น จะเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดียิ่งขึ้นตามสูตรข้างต้น

จากการศึกษาของ Hines, et.al. (1985 อ้างในดุษฎี โยเหลา และประทีป จินนี. 2537 : 11-12) ซึ่งได้ทำการประมวลและสังเคราะห์งานวิจัยพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ที่ทำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 จำนวน 128 เรื่อง โดยผู้วิจัยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการรู้การคิด (Cognitive Variables) กลุ่มจิต-สังคม (Psycho-social Variables) หรือตัวแปรด้านบุคลิกภาพ และตัวแปรทางชีวสังคม (Demographic Variables) ผลพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมคือ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่นปัญหาและผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีจัดการแก้ปัญหา ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ทศนคติต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบ และการแสดงความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมและพบว่าตัวแปรด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ มีขนาดอิทธิพลเล็ก จากนั้นได้นำผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยนี้ บวกกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยของ Hines ในปี 1984 เสนอโมเดลเพื่อการอธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ (Hines, et.al. 1985 อ้างในดุษฎี โยเหลา และประทีป จินนี. 2537 : 12)

จากโมเดลอธิบายได้ดังนี้ บุคคลที่แสดงความตั้งใจว่าจะทำพฤติกรรม น่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าบุคคลที่ไม่ได้แสดงความตั้งใจ และความตั้งใจของบุคคลเป็นผลมาจากตัวแปรหลายตัว ทั้งที่เป็นบุคลิกภาพและตัวแปรด้านการรู้คิด ซึ่งอธิบายได้ว่าก่อนที่บุคคลแสดงความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เขาจะต้องมีความรู้และความ

ตระหนักถึงสภาพปัญหา มีความรู้และทักษะพอเพียงต่อการแก้ปัญหา บวกกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่ดี กล่าวคือ มีทัศนคติที่ดีต่อสภาพแวดล้อม มีความเชื่ออำนาจภายในตน และมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อบุคคลมีความพร้อมด้านความรู้ทักษะ ประกอบกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้ว การที่เขาจะแสดงพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อาจถูกกระตุ้น หรือลบล้างโดยตัวแปรสภาวะแวดล้อม ได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจ การบีบบังคับจากสังคมและทางเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมขึ้น เช่น เขาอาจมีความรู้และทักษะสูง มีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ดี แต่ไม่บริจาคเงินเพื่อการขจัดสารพิษในชุมชน เพราะเขาไม่มีเงิน เป็นต้น จากโมเดลของ Hines, et.al. มีตัวแปรทางจิตลักษณะที่สอดคล้องกับตัวแปรในทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ และทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลคือ ทัศนคติ ความตั้งใจ ความเชื่อมั่นอำนาจในตน-นอกตน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพฤติกรรมพอเพียงในประเทศไทยส่วนใหญ่ มักจะมุ่งความสำคัญไปที่ทางศึกษาความรู้และทัศนคติ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาในคนไทยได้ ทั้งนี้เพราะผู้รับการพัฒนาส่วนใหญ่ยังขาดจิตลักษณะสำคัญอื่นๆ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต ความสามารถควบคุมตน ลักษณะความเชื่อที่ว่าเราทำได้ หรือทำแล้วจะได้ผลตามต้องการ (ความเชื่ออำนาจในตน) การจะชักจูงคนให้เห็นประโยชน์ในสิ่งที่เป็นนามธรรมและกระทำเพื่อผู้อื่น เพื่อสังคมและเพื่อมนุษยชาติ (เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูง) นั้นต้องใช้จิตลักษณะอื่นๆ เป็นพื้นฐาน จึงจะสามารถสร้างทัศนคติที่เหมาะสมได้ และให้คงอยู่อย่างถาวรไม่เสื่อมสลายได้ง่าย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 55) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้กำหนดจิตลักษณะเดิมที่ควรได้รับการพัฒนา ตามแนวทางของทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะคือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ในการศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมต่อพฤติกรรมพอเพียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) สุขภาพจิตดี

สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามดา วณิชานนท์ และคณะ, 2536 : 38) สุขภาพจิตดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้สภาพแวดล้อมได้มาก แม้บุคคลจะมีสติปัญญา มีประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นั้นอย่างเต็มที่ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543 : 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda, 1970 อ้างใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทน์, 2524 : 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาสุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6 ประเภท คือ ทัศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโต พัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพ เกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภท นี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับการวิจัยของ ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร (2552 : 107) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมปฏิบัติ

ตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน มีจำนวน 5 ปัจจัย คือ ทักษะที่ดีต่อการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตที่ดี ความเชื่ออำนาจในตน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน โดยร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน ได้ร้อยละ 59.1 การวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนจากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่า สุขภาพจิตเป็นตัวทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง การวิจัยของ สุรัชย์ ชาสूरีย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีความมึเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดีสูง การวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 169) ที่พบว่า ในกลุ่มรวมสุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวของนักเรียนได้ 37.7 เปอร์เซ็นต์ และตัวทำนายสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้า เท่ากับ .09 การวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 160) ก็พบว่า ในกลุ่มฐานะครอบครัวต่ำ สุขภาพจิตดี เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สอง ของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ โดยร่วมกับ ตัวแปรอื่นอีก 2 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะได้ 27.8% การวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุน (2546 : 59-62, 101) ก็พบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานและพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .43 .32 และ .34 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่าในกลุ่มรวม สุขภาพจิต เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมประหยัดเวลา โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์สามารถทำนายความแปรปรวน พฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และการวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ฐมมานนโธ (ทองพิมพ์) (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก ได้รับการอบรมจากโรงเรียนมาก และเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อพฤติกรรมกรบริโภคอย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มนักเรียนชาย

สุขภาพจิต เป็นสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง จึงคาดว่าความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมพอเพียงด้วย เนื่องจากผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดี จะเป็นผู้ที่สามารถรับรู้สภาพความเป็นจริงได้ดี มีความเชื่อมั่น ในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ และเสริมสร้าง สังคมให้ดีขึ้นได้ ส่วนผู้ที่มีสุขภาพจิตเสื่อม ซึ่งมีความสับสน ย่อมไม่สามารถรับรู้สภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และไม่สามารถร่วมแสดงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

การวัดสุขภาพจิตที่ดีในการวิจัยนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วรินทร์ นนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มึจิตและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ลักษณะมุ่งอนาคต (future orientation) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ, งามตา วรินทร์านนท์ และคณะ. 2536 : 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเอง (self control) ของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจันปัจฉีก. 2520 : 35)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการคือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมาตามที่ตนเองต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แกตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจ วิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัลและการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ สถานศึกษาสามารถจะช่วยพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2539 : 92-93)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (Future orientation and self control) จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรก มองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้น ต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้นหรือมีการควบคุมตนเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลมุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูงมักจะขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคตจึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น โกงการเล่นเกมส์ การทะเลาะวิวาท ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรม ที่แสดงถึงความเป็นคนดีและคนเก่ง ดังเช่นการวิจัยของ ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร (2552 : 107) ก็พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน มีจำนวน 5 ปัจจัย คือ ทักษะคนที่ดีต่อการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตที่ดี ความเชื่ออำนาจในตน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน โดยร่วมกัน

อธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน ใต้ร้อยละ 59.1 การวิจัยของ จิตติพร ไวรโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมกรรมการออมเงิน พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่สำคัญตัวหนึ่ง การวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีควมมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดีสูง การวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ธรรมานนุโธ (ทองพิมพ์) (2550 : บทคัดย่อ) ก็พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีการปฏิบัติทางพุทธมามี พฤติกรรมการบริโภคอาหารและพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนน้อย และกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย การวิจัยของ ฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 169,172,176) ที่พบว่า ในกลุ่มรวมลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า ส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า ส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวม ของนักเรียนได้ 37.7 , 41.7 และ 37.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ โดยตัวทำนายลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้า เท่ากับ .31 , .26 และ .31 ตามลำดับ การวิจัยของ นิภาพร โชติสุตเสนห์ (2545 : 79) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ที่สำคัญคือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มกรุงเทพฯ กลุ่มนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก และกลุ่มนักศึกษาที่รับรู้สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวว่ามีลักษณะที่ดีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 26.8% และยังพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 6 กลุ่ม นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมการรักษาระเบียบ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการรักษาระเบียบได้ 33.6% และพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม และการวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101-104) ก็พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .47, .42 และ .53 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ

- 1) พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่หนึ่ง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดเวลา ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สี่ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และ 3) พฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงาน ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงานได้ 44.0%

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เป็นสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง จึงคาดว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมพอเพียงด้วย เนื่องจากผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดใจรอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น ได้มากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามดา วณิชทานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า โดยการรายงานถึงนิสัยและการปฏิบัติของตนเองในชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนี้

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland. 1953 : 197)

นอกจากนี้ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ได้กล่าวถึงสิ่งที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการคือ 1) สิ่งที่น่าพอใจใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่า

จิตใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งยั่วยุภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น

การศึกษาพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีมากมาย เช่น การวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายพฤติกรรม การสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง การวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 169,172) ที่พบว่า ในกลุ่มรวมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า ในครอบครัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรม การใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวของนักเรียนได้ 37.7 และ 41.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยตัวทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้า เท่ากับ .14 และ .12 ตามลำดับ การวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62,101-104) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .51, .47 และ .40 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมประหยัดเวลาในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับสอง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน ในกลุ่มรวมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของ โดยร่วมกับ ตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวน พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม และ 3) พฤติกรรมประหยัดในการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และการวิจัยของ อารมย์ สนานภู (2544 : 76, 90) ที่พบว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย 36.8% และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 5 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวมได้ 59.7%

จะเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อพฤติกรรม เป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น มีพฤติกรรมการทำงานสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดเวลาสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดวัสดุและพลังงานสูงขึ้น และมีพฤติกรรมการประหยัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้จ่ายขึ้น ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในงานวิจัยนี้ หมายความว่า ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยทำงานอย่างมานะบากบั่น พินิจอุปสรรค เพื่อที่จะให้การทำงานหรือการแก้ปัญหาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ข้อคำถามซึ่งปรับปรุงจากแบบวัดของฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 260-274) ที่ศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว มีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

4) ความเชื่ออำนาจในตน

ความเชื่อในอำนาจในตน หมายถึง ความตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน,งามตา วณิชานนท์ และคณะ. 2536 : 38)

ความเชื่ออำนาจในตน (Belief in internal locus of control of reinforcement) นั้นนับว่ามีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถทำนายพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัวได้ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) และจากการวิจัยของ Hollander (1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

บุคคลแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องปริมาณและความรุนแรงของความรู้สึกในด้านการทำนายหรือควบคุมสภาพแวดล้อม บางคนจะรู้สึกว่าเขามีอำนาจ หรือความสามารถที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นหรือสามารถ ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนได้และเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง บุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตน (Internal locus of control) ส่วนบางคนจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกซึ่งเขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคกลาง อำนาจเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า พวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน (External locus of control) (Rotter. 1996 อ้างใน ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526 : 67)

การที่บุคคลจะมีลักษณะเชื่ออำนาจในตน หรือเชื่ออำนาจนอกตนนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลตั้งแต่วัยทารกจนเป็นผู้ใหญ่ หากเขามีการรับรู้สภาพ แร้นแค้นทางจิต และสังคมอันเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมที่ยากจน และสังคมที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึง การได้รับรางวัล และการโดนลงโทษอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยได้รับในเวลา และปริมาณที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ได้รับเลยในบางครั้ง และในบางครั้งก็ได้รับโดยไม่ได้ทำอะไร จะทำให้บุคคลรู้สึกขาดความสามารถในการทำนาย และควบคุมได้ ทำให้เกิดการขัดแย้ง คับข้องใจ วิตกกังวล จึงเกิดค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ที่บกพร่อง จึงโทษโชคชะตา ราวตีมากกว่าปกติ (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2539) ในสภาพแร้นแค้นนี้เอง จะทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยา 2 ประการ ประการแรก คือ ถ้าบุคคลคิดว่าสามารถควบคุมผลได้ และผลนั้นมีความกังวล คับข้องใจ และแสดงออกโดยการก้าวร้าว ประการที่สอง ถ้าบุคคลเคยชินกับสภาพแร้นแค้น และปรับตัวเข้ากับ สภาพความไม่สอดคล้องระหว่างความพยายามกับผลได้ บุคคลนั้นก็จะเป็นคนเฉื่อยชา ท้อแท้ และหมดหวัง ส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าจะทำนาย หรือควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ รางวัลหรือการลงโทษที่ได้รับ เกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นจะมีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไป ของสภาพแวดล้อม ที่มีประโยชน์ต่อพฤติกรรมในอนาคตของเขา จะพยายามปรับปรุงสภาพการณ์ ต่างๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับขั้น ให้คุณค่าของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความพยายามเป็นสำคัญ รวมทั้งไม่ยอมให้ใครมาชักจูงโดยไม่มีเหตุผล (Rotter. 1966 อ้างใน ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526 : 69) ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเชื่อมั่นว่าการกระทำของตนสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ตรงข้ามกับลักษณะของผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งจะก้าวร้าว หรือวางเฉย ปล່อยให้การแก้ไขปัญหาส่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของผู้อื่นหรือปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) อธิบายได้ว่า ความคาดหวังเช่นนี้จะก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อน แล้วจึงขยายไปครอบคลุม พฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่นๆ จนกลายเป็นทัศนคติหรือบุคลิกภาพที่สำคัญในตัวบุคคล นอกจากนั้น ผลตอบแทนที่ได้รับแต่ละครั้ง ยังอาจทำให้ความคาดหวังครั้งต่อไปสูงขึ้น หรือต่ำลงได้อีกด้วย ความเชื่ออำนาจในตนจึงเป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนาย และเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ของคนเรา

การศึกษาวิจัยพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่ออำนาจในตนนั้นพบว่า มี หลากหลาย เช่นการวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่มุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีควมมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดีสูง การวิจัยของ ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร (2552 : 107) ก็พบว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน มีจำนวน 5 ปัจจัย คือ ทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตที่ดี ความเชื่ออำนาจในตน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน โดยร่วมกันอธิบายความ แปรปรวนพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน ได้ร้อยละ 59.1 การ

วิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 101-104) ที่พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรในภาพรวม พฤติกรรมประหยัดเวลา และพฤติกรรม การประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.12 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ การวิจัยของ สุรพร กิตติสารวัฒน์ และ ไพฑูรย์ พิมดี (2550 : 69-80) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ความเชื่อในอำนาจตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรม การประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาที่สำคัญตัวหนึ่ง การวิจัยของ วิชัย เอียดบัว (2534) ซึ่ง ศึกษาการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูสายงานผู้ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และพบว่า ลักษณะทางจิต คือครูที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการยอมรับนวัตกรรม อย่างเด่นชัด การยอมรับนวัตกรรมเป็นการรับรู้ สิ่งใหม่ที่จำเป็น และมีประโยชน์ การวิจัยของอุบล เลี้ยววาริณ (2534) ก็พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อ พฤติกรรมสุขภาพ มีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับสุขภาพ และมีลักษณะมุ่งอนาคตมากเพียงใด จะมีพฤติกรรมการกินที่เหมาะสม พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเสพยาที่เป็นโทษ และพฤติกรรม การรักษานามัยส่วนบุคคล มากขึ้นตามไปด้วย และงานศึกษาของ Hines, et al. (1985) ที่ได้ทำการ วิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้การวิเคราะห์ เมต้า ซึ่งได้จัดกลุ่มตัวแปรความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตน และความเชื่ออำนาจภายในตนไว้ เป็นกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากความเชื่ออำนาจภายในตนและความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตนมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน พบว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = .37$) โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนมากเท่าใด ก็มีพฤติกรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามไปด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและ ทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

2.2.2 ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์

สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มบุคคล ซึ่งอยู่ในสภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม (ซาดา จิตพิทักษ์. 2525 : 71-74) ทั้งใกล้และไกลตัวผู้ถูกศึกษา ทั้งที่ สะสมมาในอดีตและรับรู้ในปัจจุบัน โดยในครั้งนี้ได้กำหนดลักษณะสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่ คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมพอเพียง ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจาก คนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อค้นหาว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ในสภาพแวดล้อมแบบใดที่จะมีจิตลักษณะและพฤติกรรมพอเพียงได้มากกว่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

การมีแบบอย่าง เป็นการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์ในการรับรู้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม และการกระทำต่าง ๆ ของสังคม การเรียนรู้ส่วนมากมักจะเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแบบ สาเหตุที่บุคคลกระทำพฤติกรรมตามตัวแบบมีสาเหตุที่สำคัญคือ 1) ลักษณะของตัวแบบ โดยผู้เลียนแบบจะเลือกเอาอย่างตัวแบบประเภทที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจ หรือน่าเลื่อมใส และตัวแบบนั้นได้กระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณสมบัติของตนด้วย โดยตัวแบบที่มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่กว่า หรือมีประสบการณ์มากกว่าจะถูกเลียนแบบมาก เพราะผู้เลียนแบบเชื่อว่าตัวแบบมีความรู้มากกว่าตนในสิ่งที่ถูกที่ควร และ 2) ผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบจะเป็นเครื่องชี้ว่า ผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกตจะทำตามตัวแบบหรือไม่ ถ้าตัวแบบกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับรางวัล ซึ่งนำความพอใจมาให้ผู้กระทำ ผู้สังเกตก็ย่อมอยากเลียนแบบการกระทำนั้น เพราะหวังว่าตนจะได้รับรางวัลบ้าง ส่วนการที่ตัวแบบกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งแล้วถูกลงโทษ ทำให้ตัวแบบเกิดความไม่พอใจหรือเสียใจ ผู้สังเกตย่อมไม่ยอมให้ประสบการณ์นั้นเกิดกับตน จึงอาจงดเว้นไม่เลียนแบบการกระทำนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 67-72) แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการที่จะกระทำตามบุคคลผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อตน และความคิดของบุคคลผู้นั้นเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นหรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะกระทำ

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีผู้ศึกษาวิจัยที่พบว่าเป็นตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญ เช่น การวิจัยของ สภาสณี นุ่มเนียน (2546 : 80-90) ที่พบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มิตศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างน้อย นอกจากนี้ การเห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้าง เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบ เมื่อร่วมกับจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์อีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบ ในกลุ่มรวมได้ 53.1% การวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดีสูง การวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทย์การ (2551 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การเห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง และการวิจัยของ สุคนธ์ ศรีอรุณ (2545 : 102-103) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต ทัศนคติต่อการทำงาน ระดับการศึกษา อายุราชการ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ตามลำดับ โดยพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานตำรวจสูง มีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สูง และมีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สูง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า ทั้งนี้ เพื่อประเมินว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ มีการรับทราบโดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มากน้อยเพียงใด

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

2) การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง

การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ผู้ที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรู้ว่าผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาควรกระทำมากเท่าใด เขาก็จะมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ก็จะกดดันให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein, 1980 : 57)

คนสำคัญใกล้ชิดหรือกลุ่มอ้างอิงของบุคคล ต้องมีความเด่นชัด หรือมีอิทธิพลพอที่จะทำให้บุคคลคล้อยตามได้ อาจเป็นพ่อ แม่ ครู พี่ น้อง หรือคนใกล้ชิดอื่นๆ และอาจเปลี่ยนแปลงไปตามพฤติกรรมแต่ละอย่าง การรับรู้ของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกัน การวัดความเชื่อของบุคคล เกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่คิดว่าเขาควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้นเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ที่จะทำนาย หรืออธิบายทัศนสถานทางสังคมได้ แต่จะต้องวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มที่อ้างอิงนั้นด้วย ดังนั้นการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมจึงวัดได้จาก ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มใกล้ชิด กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มใกล้ชิด (Ajzen & Fishbein, 1980 : 75)

ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทัศนสถานทางสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม Fishbein (1975 อ้างใน งามตา วินิตานนท์, 2535 : 261) ได้ประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามหลักทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล 13 เรื่อง พบผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับทัศนสถานทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง กล่าวคือทำนายได้สูงถึง 56% ทฤษฎีนี้มีผู้นำมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคม และพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การวิจัยของ ปราโมทย์ มลกล้า และคณะ (2553 : 89-103) ที่พบว่า การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ความรู้เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง สามารถรวมกันทำนายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำครอบครัวได้ร้อยละ 31.3 การวิจัยของ สุรัชย์ ชาติสุรีย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าสูง การวิจัยของ มนชิตา ทองก้อน (2546) ก็พบว่า เจตคติกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท

และญาติพี่น้อง และเจตคติในด้านเกี่ยวกับการการมีสุขภาพที่ดีควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาได้ ซึ่งมีรูปแบบการทำนาย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ รูปแบบที่ 2 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ และบิดามารดา รูปแบบที่ 3 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา และเพื่อนสนิท รูปแบบที่ 4 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง งานวิจัยของ ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ (2538 : 141-142) ได้ศึกษาพระสงฆ์นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าพระสงฆ์ที่มีความมุ่งมั่นมากในการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์ดังกล่าว เป็นพระสงฆ์ที่รับรู้การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างมาก ซึ่งพบได้ในทุกกลุ่มที่ศึกษา ส่วนงานวิจัยของ มันทนา สิริรักโนภาส (2538) ได้ศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมกรรมการบริจาคโลหิตของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 470 คน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริจาคโลหิตอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533) ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีงานทำแล้วและได้ลามาศึกษาต่อ และกลุ่มเพื่อร่วมงานที่ทำงานในหน่วยงานเดียวกันกับผู้ที่มาศึกษาต่อ พบว่า การรับรู้ทัศนคติทางสังคมสามารถทำนายพฤติกรรมการศึกษาต่อได้อย่างเด่นชัด ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มเพศหญิง อายุน้อย ถ้ารับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างให้ไปศึกษาต่อสูง จะเป็นผู้ที่มาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ในด้านพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้มีผู้วิจัยโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเช่น ดุษฎี โยเหลา และประทีป จินห์ (2537) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรอนุรักษ์น้ำ พบว่าความตั้งใจที่จะขุดลอกท่อระบายน้ำ ร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (หรือการรับรู้ทัศนคติทางสังคม) อธิบายพฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแบ่งครุออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจขุดลอกท่อระบายน้ำ รับรู้เพื่อน สมาชิกในครอบครัวญาติพี่น้อง พ่อแม่ มีความต้องการให้เขาทำพฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีความตั้งใจจะขุดลอกท่อระบายน้ำ ส่วนงานวิจัย สุวลัย ช่างรงค์สกุลศิริ (2537) ศึกษานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ก็พบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมสูง มีพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมต่ำ นอกจากนี้ ผลดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของ Bowman & Fishbein (1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัยของการใช้ พลังงานนิวเคลียร์ โดยวัดความตั้งใจที่จะตอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับมาตรการด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในอนาคต กับพฤติกรรมการลงคะแนนจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปในปี 1976 ของรัฐโอเรกอน ผลการวิจัยพบว่า ปทัสถานทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมโดยผ่านความตั้งใจในการกระทำอย่างมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของบุคคล แรงจูงใจที่จะคล้อยตาม และปทัสถานทางสังคม เท่ากับ .79 โดยวัดการรับรู้จากบุคคลใกล้ชิดต่างๆ แต่ผู้มีอิทธิพลมากที่สุดคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานนิวเคลียร์ และงานวิจัยของ Kantola, et.al. (1982) ได้ศึกษาผู้ใหญ่ที่ ออสเตเรีย เกี่ยวกับการมุ่งที่จะอนุรักษ์น้ำในบ้านในฤดูร้อนที่จะตามมา ผู้วิจัยพบว่า การรับรู้ ทัศนคติทางสังคมเป็นตัวทำนาย การมุ่งอนุรักษ์น้ำได้มากที่สุด รองลงมาคืออายุและทัศนคติต่อ พฤติกรรมนั้น โดยร่วมกันทำนายการมุ่งอนุรักษ์น้ำได้ 30% โดยอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติทาง สังคมให้กระทำมาก มีอายุน้อย และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนี้ เป็นผู้ที่มุ่งที่จะกระทำพฤติกรรม ดังกล่าวมากที่สุด

การวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดได้จาก การประเมินว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ รับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตน ปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : 178-179) ที่มี ลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการ รับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างสูง เป็นผู้ที่จริงจังและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่าประชาชนชุมชนสุวรรณ ภูมิ ที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างต่ำ

3) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

Roger (1983 อ้างใน พิระนันท์ บุรณะโสภณ. 2538 : 30) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการที่ความคิดข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสาร ด้วยเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร โดยที่ผลของการสื่อสารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร

องค์ประกอบที่จำเป็นในการสื่อความหมาย จะมีอยู่ 4 อย่างคือ 1)ผู้ส่งข่าวสาร (Source, Sender, Originator) หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นผู้ให้ข่าวสาร เป็นต้นตอของข่าวสาร ผู้ส่งข่าวใน ด้านสื่อมวลชน คือผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ ผู้จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ 2)ตัวข่าวสาร (Message) หรือ ข้อมูล (Information) ได้แก่ ข้อเท็จจริง แนวคิด สัญลักษณ์ ความรู้สึก อารมณ์ ฯลฯ ทั้งที่เป็นถ้อยคำ ภาษา และที่ไม่ใช่ถ้อยคำภาษา 3)ช่องทาง (Channel) หรือสื่อ (Media) หมายถึง ช่องทางหรือสิ่งที่จะ ช่วยให้การถ่ายทอดข่าวสาร เป็นไปได้โดยสะดวกและถูกต้องชัดเจนตามความประสงค์ของผู้ส่ง ข่าวสาร ได้แก่ เครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้รับข่าวสารมองเห็น ได้ยิน และสัมผัสกับข่าวสารมากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นการพูดอธิบาย เขียนจดหมาย โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ และ 4)ผู้รับสาร (Receiver) คือบุคคลผู้ได้รับข่าวสารที่ผู้ส่งข่าวสารมาให้ ผู้รับสารจากสื่อมวลชน คือ ผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟังวิทยุ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ตามปกติเมื่อผู้รับข่าวสารได้รับข่าวสารแล้วจะมี ปฏิกริยาเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) กระบวนการสื่อความหมายจะได้ผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ผู้รับข่าวสารด้วย ถ้าผู้รับข่าวสารไม่สนใจ ไม่ตั้งใจที่จะดู ฟัง และรับข่าวสาร การสื่อความหมายก็ จะไม่ให้ผลหรือปรากฏผลในทางที่ผิดไป (สงวนศรี วิรัชชัย. 2527 : 51)

สื่อมวลชนต่าง ๆ เหล่านี้เข้ามามีบทบาทอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ตลอดเวลาและได้ ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ซึ่ง Zimbardo (อ้างในพิระนันท์ บุรณะโสภณ.

2538 : 28) กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อยๆ ครั้งไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่างๆ ซ้ำๆ กันบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสารอันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอแนะนั้นๆ หากเป็นเนื้อหาในทางที่ดีมีการโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตามก็มีการปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นๆ ในที่สุดเช่นเดียวกับ McGuire (1969 : 1973 อ้างในดวงเดือน พันธุมนาวิ และคณะ. 2529 : 40) นักจิตวิทยาสังคมคนสำคัญในปัจจุบันได้กำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงในผู้รับไว้ 5 ขั้นตอน คือ การสนใจรับทราบ การเข้าใจเนื้อหา ความยอมเปลี่ยนแปลง การเก็บจำ และการกระทำ แสดงว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและในบางกรณีจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระทำด้วย อันเป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องกัน

การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จึงหมายถึงความถึง ความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ซึ่งในปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีค่อนข้างสูง สื่อมวลชนเข้าถึงตัวสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน จึงได้ใช้สื่อมวลชนเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้และรณรงค์เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างกว้างขวาง สำหรับในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะสื่อประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิ และคณะ (2529 : 233,234) พบว่าบทบาทระหว่างความชอบรับเนื้อหาที่มีประโยชน์ในสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท คือ โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ กับปริมาณการชมรายการโทรทัศน์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ และปริมาณการอ่านสิ่งตีพิมพ์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ ของวัยรุ่น ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายจิตลักษณะที่ปรารถนา (ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน เหตุผลเชิงจริยธรรม) ของวัยรุ่นได้ 24% และพบว่าการรับสื่อมวลชนสามารถทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุ่งอนาคตได้มากที่สุด (11%) รองลงมาคือ ทำนายความสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (6%) และทำนายความเชื่ออำนาจในตน (5% ในกลุ่มรวม) การวิจัยของ ปาณิสรา วัฒนรัตน์ (2550 : 194, 197-198) ที่พบว่า การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ "ชีวิตที่พอเพียง" ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ และระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุน นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ "ชีวิตที่พอเพียง" ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียง แตกต่างกัน การวิจัยของ ปราโมทย์ มลคล้า และคณะ (2553 : 89-103) พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ ความรู้เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำครอบครัวได้ร้อยละ 31.3 การวิจัยของ กานดา เต๊ะชั้นหมาก (2552 : 170-172) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครัวเรือนในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร การรับข้อมูลข่าวสาร การเข้ารับการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝึกรวม/การอบรมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติด้านเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้คำแนะนำ/ข้อเสนอแนะ และการสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติด้านเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้รวมกลุ่มกันในชุมชน การวิจัยของ สุรัชย์ ชาศูริย์ (2552 : 136-137) พบว่า นายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ที่สับสนจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดีสูง และการวิจัยของ พีระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร และงานนิทรรศการมีความสำคัญเชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจทุกประเภทที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดซึ่งปรับปรุงมาจากแบบวัดของ นิภาพร โชติสุขเสนต์ (2545 : 153-155) ที่มีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ

สรุปจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่รับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีการคิดและพฤติกรรมพอเพียงมากกว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ที่รับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

2.2.3 ปัจจัยด้านจิตพอเพียง

จากกรอบความคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางจิตใจที่สำคัญของความพอเพียงมี 3 ประการ ได้แก่ 1) ความมีเหตุมีผล 2) การมีภูมิคุ้มกัน และ 3) การรับรู้คุณค่าความดี (คุณธรรมจริยธรรม) จึงได้กำหนดจิตลักษณะทั้ง 3 กลุ่มให้เป็น "จิตพอเพียง" ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิเพื่อใช้ในงานวิจัยนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ความมีเหตุมีผล

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ โดยอาศัยการพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าคุณได้ได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อในด้านใดต่อใครบ้าง

ในสาขาจิตวิทยาได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความมีเหตุมีผลของมนุษย์ในหลายแบบที่สำคัญ มี 3 แนวทาง (ภาพที่ 2.7)

แนวทางแรก คือ การคิดเชิงพิสูจน์สาเหตุ-ผล หรือเรียกว่า Causal reasoning ซึ่งเป็นการคิดเชื่อมโยงในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่คิดว่าเป็นสาเหตุกับสิ่งที่คิดว่าเป็นผลของสาเหตุนั้น ซึ่งเป็นแบบแผนการคิดของนักวิชาการ นักวิจัย หรือนักวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะสืบค้นให้ได้ข้อเท็จจริง โดยการพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลเช่นนี้จะน่าเชื่อถือถ้าสามารถกระทำตามหลักและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ 3 ประการ ซึ่งเรียกว่า "การพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลตามกฎทางปรัชญา 3 ข้อ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อแรก กฎการแปรเปลี่ยนไปด้วยกัน (Covariance rule) ซึ่งเป็นระดับการคิดเกี่ยวกับสาเหตุและผลในขั้นต้นนั้น คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ได้ว่า ถ้าสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น อีกสิ่งหนึ่งก็เกิดด้วย ถ้าสิ่งแรกไม่ปรากฏ สิ่งที่สองก็ไม่ปรากฏด้วย หรือสิ่งสองสิ่งที่มีค่าแปรเปลี่ยนไปตามกัน หรือแปรเปลี่ยนผกผันกัน ดังนั้น ถ้าสิ่งสองสิ่งมีการแปรเปลี่ยนไปตามกันเช่นนี้แล้ว สิ่งของสิ่งนี้อาจมีความเกี่ยวข้องกันในเชิงสาเหตุและผลได้ แต่ในขั้นนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า สิ่งใดเป็นสาเหตุของอีกสิ่งหนึ่ง จนกว่าจะพิสูจน์ว่าจริงตามกฎอีก 2 ข้อด้วย

ข้อสอง กฎการเกิดก่อน (Temporal precedence rule) เมื่อสิ่งสองสิ่งมีการแปรเปลี่ยนตามกันแล้ว การที่จะกล่าวว่าเป็นสาเหตุของอีกสิ่งหนึ่งได้ ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเกิดมาก่อน ส่วนสิ่งที่เกิดขึ้นทีหลังจะเป็นสาเหตุสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไม่ได้ การพิสูจน์ในขั้นนี้เพียงกล่าวได้คร่าวๆ ว่า อะไรอาจเป็นสาเหตุของอะไรเท่านั้น

ข้อสาม กฎความเที่ยงตรงภายใน (Internal consistency rule) ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่า สิ่งที่เป็นสาเหตุของผลได้ จะต้องไม่มีสาเหตุอื่นมาทดแทนหรือมาบดบังอิทธิพลของสาเหตุนั้น

ภาพที่ 2.7 องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของความมีเหตุมีผล

แนวทางที่สอง เป็นการศึกษาวิธีการคิดเหตุผลแบบนิรนัยหรืออุปนัย (Deductive and inductive reasoning) โดยการคิดแบบนิรนัย (Deductive reasoning) เป็นการนำหลักการหรือทฤษฎีที่ค้นพบไปใช้อธิบายในสถานการณ์เฉพาะต่างๆ ส่วนการคิดแบบอุปนัย (inductive reasoning) เป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงในสถานการณ์ที่หลากหลายมาสรุปรวมเป็นหลักการหรือทฤษฎีเดียว ตลอดจนการจัดประเภทและการแยกประเภท การคิดเช่นนี้จะทำให้บุคคลมีความคิดที่เป็นระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถเชื่อมโยงหาข้อพิสูจน์ความสัมพันธ์ต่างๆ ตลอดจนหลักการคิดเช่นนี้สามารถช่วยให้บุคคลสรุปความรู้ใหม่ได้ในระดับหนึ่ง

แนวทางที่สาม การคิดอย่างมีเหตุเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific reasoning) ซึ่งพัฒนามาจากแนวการคิดแบบที่สอง โดย John Dewey ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ในการค้นหาความจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีต่างๆ เช่น 1)การให้ความหมายที่ชัดเจนของสิ่งที่กล่าวถึง 2) ตั้งสมมุติฐาน แล้วทดสอบสมมุติฐานนั้นด้วยข้อมูลต่างๆ 3)เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างระมัดระวังและควบคุมสาเหตุแทรกซ้อน เป็นต้น 4)ประมวลเพื่อหาข้อสรุป และ 5)ตรวจสอบผล

ดังนั้น จิตลักษณะด้านความมีเหตุมีผล อาจสามารถวัดได้จากการคิดอย่างน้อยใน 3 แนวทางดังกล่าว คือ 1)การคิดโดยการพิสูจน์กฎ 3 ข้อ 2)ความสามารถในการคิดแบบนิรนัย-อุปนัย และ 3) การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

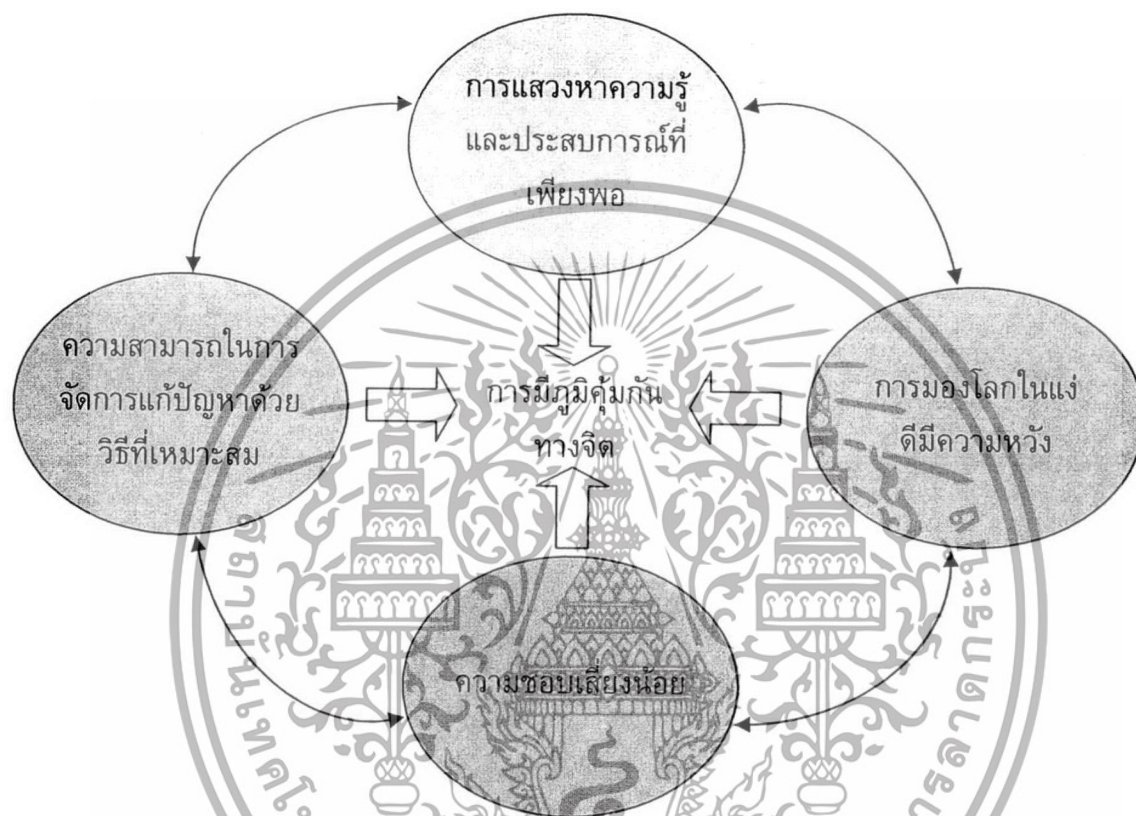
นอกจากนี้ ความมีเหตุผลยังมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง (ดวงเดือน พันธุมหาวิน, 2550ก) คือ ความเชื่ออำนาจในตน ตามทฤษฎีของ Rotter (1966) เนื่องจากความเชื่ออำนาจในตนประกอบด้วย 2 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบแรก ความสามารถในการทำนายความเป็นสาเหตุของผลๆ หนึ่งได้อย่างถูกต้องแม่นยำ (Predictability) และองค์ประกอบที่สอง ความเชื่อว่าตนสามารถควบคุมให้เกิดผลนั้นตามที่ต้องการได้ (Controllability) โดยการสร้างสาเหตุของผลนั้นขึ้นในปริมาณมาก ผลที่ต้องการก็จะเกิดได้มากตามไปด้วย ซึ่งตรงกับความเชื่อที่ว่า “ทำมาก ย่อมได้ผลมาก และทำน้อย ย่อมได้ผลน้อย” และ “ทำดี ย่อมได้รับผลดีตอบแทน และทำชั่ว ย่อมได้รับผลชั่วตอบแทน” หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความเชื่อเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมในทางพุทธศาสนานั้นเอง ซึ่งความเชื่อเช่นนี้เป็นไปตามหลักของการมีเหตุและมีผล

2) การมีภูมิคุ้มกัน

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตน หมายถึง การเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว

วงวิชาการด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ในปัจจุบันกำลังมุ่งเน้นด้านการเสริมสร้างและป้องกัน (Positive psychology) เป็นหลักมากกว่าการแก้ไข (Disease model) การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริม การศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตมีมานานแล้วในวงการจิตวิทยา ในทฤษฎีของ Freud ซึ่งกล่าวว่า บุคคลจะสร้างกลไกทางจิตหลายรูปแบบเพื่อป้องกันตน (Self-defense mechanisms) ซึ่งเป็นการป้องกันตนเองจากความรู้สึกนึกคิดที่ไม่น่าปรารถนา นอกจากนี้การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตยังมีการศึกษากันมากในเชิงของทัศนคติ โดย McGuire (1969) และ Eagly & Chaiken (1993) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการต้านทานการถูกชักจูง (Inoculation theory) ซึ่งอธิบายในแนวการปลูกถ่ายเชื้อเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันเชื้อโรคนั้น การต้านทานการชักจูงสามารถกระทำได้โดยการให้ความรู้ ทักษะ และการสนับสนุน โดยให้บุคคลได้สร้างภูมิคุ้มกันโดยให้การโจมตี

อย่างอ่อนเกี่ยวกับความเชื่อหรือความคิดในประเด็นที่สำคัญที่กระทบต่อความเชื่อหรือความคิดดั้งเดิมของตน เช่น โจมตีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเสพรสเสพติด เป็นต้น ทำให้บุคคลนั้นเกิดคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับคุณค่าและความรู้สึกเกี่ยวกับสารเสพติด บุคคลจึงต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาหักล้างการโจมตีนั้น ทำให้เป็นการเพิ่มภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ได้มากขึ้นเป็นลำดับ และเมื่อถูกโจมตีในเรื่องเดิมอีกในปริมาณที่มากขึ้น บุคคลจะสามารถหาทางเอาชนะการโจมตีที่รุนแรงนี้ได้ง่ายด้วย

ภาพที่ 2.8 องค์ประกอบเชิงสมมติฐานของการมีภูมิคุ้มกัน

แนวทางในการพัฒนาภูมิคุ้มกันทางจิตตามทฤษฎี McGuire (1969) บุคคลควรเตรียมตนเองใน 5 ด้าน ได้แก่

(1) ใฝ่เรียนใฝ่รู้ เพื่อรวบรวมข้อมูลให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ เพื่อเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญาในการประกอบการตัดสินใจที่จะกระทำอย่างมีความรอบคอบและระมัดระวัง

(2) วิเคราะห์และตีความเหตุการณ์ไปล่วงหน้าในหลายแง่มุมที่อาจเป็นไปได้ว่าเหตุการณ์ใดหรือบุคคลใดที่อาจจู่โจมหรือชักนำตนเองและผู้อื่นให้ไปสู่เหตุการณ์เสี่ยงอันตราย จึงต้องมีการเตือนตนเองและผู้อื่นให้ระมัดระวัง

(3) พิจารณาเจตนาของผู้โจมตีหรือวิเคราะห์ปัจจัยของการนำไปสู่เหตุการณ์เสี่ยง และหาทางลดความน่าเชื่อถือของบุคคลที่โจมตี หรือหาวิถีทางหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่เหตุการณ์เสี่ยงนั้น

(4) พยายามอนุรักษ์ภูมิคุ้มกัน โดยการเชื่อมโยงภูมิคุ้มกันเหล่านี้กับความเชื่อ คุณธรรม ค่านิยม และจริยธรรมพื้นฐานที่ฝังามและมั่นคงของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) แสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลหรือกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันเช่นเดียวกัน

การเตรียมตัวตามข้อ 1 ถึงข้อ 4 เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตที่เป็นกลไกที่เกิดภายในตัวบุคคล ส่วนข้อ 5 เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตโดยการสร้างกลไกจากสังคมภายนอก จากแนวทางการเตรียมพร้อมโดยการสร้างภูมิคุ้มกัน 5 ด้านดังกล่าว ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของจิตลักษณะการมีภูมิคุ้มกันตนเองอย่างน้อย 4 ประการ (ภาพที่ 2.8) คือ การแสวงหาความรู้และมีประสบการณ์ที่เพียงพอ การมองโลกในแง่ดี (ทำให้มีความหวัง) ความชอบเสียงน้อย และความสามารถในการจัดการแก้ปัญหาด้วยวิธีที่เหมาะสม

3) การรับรู้คุณค่าความดี

ความกตัญญูกตเวทียเป็นคุณธรรมที่สำคัญที่ได้รับการสั่งสอนในวัฒนธรรมไทย เมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณค่าหรือสิ่งแวดลอมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อเราได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของบุคคลหรือสิ่งแวดลอมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์แก่เรา ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ความรู้สึกถึงบุญคุณจะนำไปสู่ความพอประมาณในการคิดหรือการตัดสินใจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งต่อบุคคลและสิ่งแวดลอมทางด้านที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์

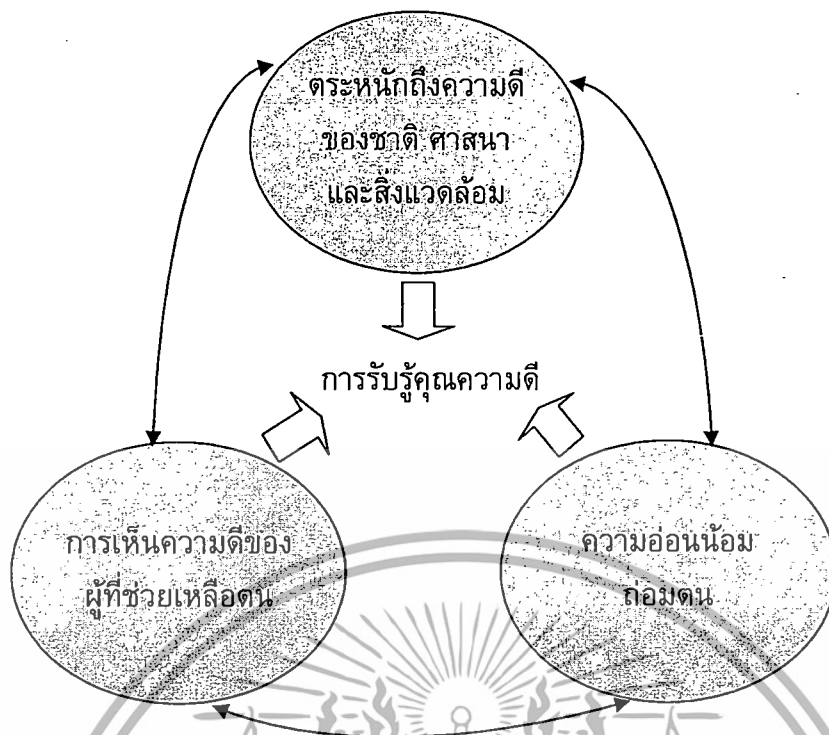
อย่างไรก็ตาม บุคคลมีการตัดสินใจว่าการกระทำแบบใดจะเป็นการกระทำที่มีบุญคุณต่อตนเองอย่างแท้จริง ทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg (1969) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่สำคัญที่ระบุขั้นตอนการตัดสินใจของบุคคลซึ่งแสดงถึงระดับจริยธรรมของบุคคลนั้น โดยบุคคลที่ตัดสินใจเกี่ยวกับบุญคุณเพราะผลประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้องเท่านั้น จะเป็นผู้มีจริยธรรมต่ำกว่าบุคคลที่ตัดสินใจเกี่ยวกับบุญคุณเพราะผลประโยชน์เกิดแก่ส่วนรวม

ความรู้สึกถึงบุญคุณ (Gratitude หรือ Gratefulness) อาจประกอบด้วย (ภาพที่ 2.9)

(1) การตระหนักว่า การช่วยเหลือหรือประโยชน์ที่ได้รับมีความสำคัญและมีคุณค่าสูง เมื่อบุคคลตกอยู่ในช่วงวิกฤตหรือประสบเหตุการณ์ยากลำบากและต้องการความช่วยเหลือ จึงเห็นความสำคัญและคุณค่าของการช่วยเหลือนั้น

(2) บุคคลที่มักหลงตนเองน้อย (Narcissism) มักเป็นผู้ที่รู้สึกถึงบุญคุณของคนอื่นได้ง่าย ให้อภัยบุคคลอื่น ไม่หยิ่งผยองคิดว่าตนเองเก่ง จนเห็นการช่วยเหลือของบุคคลอื่นหรือสิ่งต่างๆ ไม่มี ความจำเป็นหรือสำคัญ ความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นหนึ่งในสปีคคุณธรรมที่สำคัญของหลักการทำงานตามรอยพระบาท ดังนั้น บุคคลที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนมาก จึงมักเป็นผู้ที่มีความรู้สึกถึงบุญคุณมากด้วย

(3) การเห็นความดีของบุคคลอื่น ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการมองโลกในแง่ดี โดยดีความหรือรับรู้ว่าเขาทำสิ่งที่ดีงามและผู้ที่เข้ามาช่วยเหลือเรามีใช่ช่วยเหลือเพราะต้องการผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม

ภาพที่ 2.9 องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการรับรู้คุณความดี

(4) ความพร้อมที่จะตอบแทนบุญคุณ เมื่อบุคคลได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับประโยชน์จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม บุคคลผู้นั้นจะพยายามหาทางตอบแทนบุญคุณด้วยการไม่เบียดเบียนผู้มีพระคุณ ตลอดจนช่วยเหลือสนับสนุน และปกป้องสิ่งที่ทำประโยชน์แก่ตน

คุณธรรมที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การมีคุณธรรมที่สูงส่งอื่นๆ คือ ความกตัญญู ความหมายของ ความกตัญญู ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตและการกระทำ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ (ภาพที่ 2.9) คือ 1) การตระหนักถึงความดีของชาติ ศาสนา และสิ่งแวดล้อม 2) ความอ่อนน้อมต่อมตน ไม่หยิ่งยโส ทะนงตน และ 3) การเห็นความดีของผู้ที่ช่วยเหลือ เช่น การมองเห็นความดีของผู้ที่ช่วยเหลือตน ถึงแม้ว่าตนอาจจะไม่เคยเอ่ยปากขอหรือ เป็นต้น

ดังนั้น กลุ่มจิตพอเพียงที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) ความมีเหตุมีผล โดยเฉพาะการพิจารณาไตร่ตรองถึงสาเหตุที่แท้จริงของผลหนึ่ง ๆ 2) การมีภูมิคุ้มกันตน โดยการมีความไม่ใฝ่เรียนใฝ่รู้ข้อมูลข่าวสารที่จะสามารถนำมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการระงับยับยั้งตนเองไม่ให้กระทำการที่เสี่ยงเป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น และ 3) การมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานที่จะนำไปสู่คุณธรรมขั้นสูงต่อไป คือ การรับรู้คุณความดี หรือความกตัญญูนั่นเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ” เป็นการวิจัยเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร

ประชากร คือ ประชาชนชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยแบ่งเป็น 2 เขต คือ

- 1) ชุมชนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ประชาชนจากชุมชนใน อบต.ราชาเทวะ อบต.หนองปรือ อบต.บางโฉลง อบต.ศิระชะจรเข้น้อย และอบต.บางพลีใหญ่
- 2) ชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประชาชนจากชุมชนในแขวงลาดกระบัง แขวงทับยาว แขวงลำปลาทิว แขวงคลองสองต้นนุ่น และแขวงคลองสามประเวศ

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จำนวน 1,200 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,111 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยปรับเพิ่มเป็น จำนวน 1,200 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) โดยแบ่งเป็น

- 1) กลุ่มตัวอย่างประชากรจากชุมชนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 600 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างประชากรจากชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ มีลักษณะของเครื่องมือ วิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

- 1) แบบวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีรายละเอียดของแบบวัดดังนี้

1.1) แบบวัดสุขภาพจิตดี ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรังเกียจกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร เป็นต้น ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ, งามตา วนิหนานนท์ และคณะ (2536)

1.2) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ทั้งที่เกี่ยวกับการทำงาน สุขภาพ และการใช้เงิน ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ งามตา วนิหนานนท์ และคณะ (2536)

1.3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 267-268) มาปรับปรุงใช้

1.4) แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่ามีผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ, งามตา วนิหนานนท์ และคณะ (2536)

2) แบบวัดกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

2.1) แบบวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ รายงานว่าตนได้พบเห็นด้วยตนเองหรือการรับรู้ผ่านบุคคลใกล้ชิด ถึงเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน ที่มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

2.2) แบบวัดการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ รายงานว่า มีการรับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ จิตติพร ไวรโจนวีทยาการ (2551 : 178-179)

2.3) แบบวัดการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง วัดโดยการรายงานของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ว่าได้สนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3) แบบวัดกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง วัดโดยการให้ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ รายงานการปฏิบัติของตนหรือการแสดงออกด้วยแบบวัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร คือ

3.1) แบบวัดความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของ ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ โดยอาศัยการพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าจะได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อใครบ้าง ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวัน (2551 : 173-174)

3.2) แบบวัดการมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ มีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวัน (2551 : 176-177)

3.3) แบบวัดการรับรู้คุณความดี หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ มีการรับรู้ว่าคุณค่าหรือสิ่งแวดลอมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดลอมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์นั้น ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวัน (2551 : 178-179)

4) แบบวัดกลุ่มตัวแปรพฤติกรรมพอเพียง

ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งมีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

4.1) แบบวัดพฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีการดำเนินชีวิตอยู่ในทางสายกลาง สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยมีการกระทำที่ไม่มากและไม่น้อยเกินไปในมิติต่างๆ ของชีวิตประจำวัน เช่น การผลิต การบริโภค การใช้จ่าย การออม ฯลฯ รวมทั้งการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

4.2) แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการดูแลสุขภาพร่างกายของตนให้สมบูรณ์แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ตรวจสุขภาพเป็นประจำ รวมทั้งการป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่างๆ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

4.3) แบบวัดพฤติกรรมซื่อสัตย์ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

4.4) แบบวัดพฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการควบคุมความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ กฎหมาย และศีลธรรม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนข้อ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละประเภท

แบบวัด	จำนวนข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1. สุขภาพจิตดี	10	0.34-0.67	0.85
2. การมุ่งอนาคตควบคุมตน	8	0.29-0.62	0.78
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	13	0.40-0.77	0.87
4. ความเชื่ออำนาจในตน	14	0.20-0.63	0.85
5. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	8	0.29-0.49	0.72
6. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม	8	0.22-0.59	0.82
7. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	10	0.34-0.56	0.78
8. ความมีเหตุมีผล	8	0.28-0.63	0.76
9. การมีภูมิคุ้มกันตน	10	0.46-0.65	0.84
10. การรับรู้คุณค่าชีวิต	10	0.27-0.74	0.85
11. พฤติกรรมพอประมาณ	10	0.27-0.79	0.89
12. พฤติกรรมสุขภาพ	12	0.25-0.73	0.91
13. พฤติกรรมซื่อสัตย์	5	0.31-0.57	0.74
14. พฤติกรรมพลเมืองดี	5	0.20-0.49	0.85

5) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ครอบครัว โดยมีทั้งให้ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ เลือกจากคำตอบที่ให้ไว้ในแบบสอบถาม และเติมคำตอบในช่องว่างกำหนดให้

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดประเด็นของข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา แล้วตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

3) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทั้งหมดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน จากนั้นคำนวณหาคุณภาพของเครื่องมือโดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

3.1) การหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach

3.2) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (Item-total correlation)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,200 คน ระหว่างเดือน มกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2554

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1) สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน มี 2 ลักษณะ คือ

1.1) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะนำคะแนนเฉลี่ยไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' ต่อไป

1.2) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวทำนายตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป และตัวถูกทำนายทีละ 1 ตัว โดยใช้เกณฑ์แตกต่างเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

2) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ" ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน แตกต่างกัน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม แตกต่างกัน
- 4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณค่าความดี และรับรู้ข่าวสารแตกต่างกัน
- 4.7 ผลการทำนายจิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย
- 4.8 ผลการทำนายพฤติกรรมพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียงเป็นตัวทำนาย

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียด ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 636 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 และเป็นเพศชาย จำนวน 553 คน คิดเป็นร้อยละ 46.51

ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยหรือเท่ากับ 33 ปี จำนวน 672 คน คิดเป็นร้อยละ 57.34 และมีอายุมากกว่า 33 ปี จำนวน 500 คน คิดเป็นร้อยละ 42.66

ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 579 คน คิดเป็นร้อยละ 53.61 และสถานภาพสมรส/หม้าย/หย่าร้าง จำนวน 501 คน คิดเป็นร้อยละ 46.39

ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 796 คน คิดเป็นร้อยละ 66.95 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 33.05

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	553	46.51
- หญิง	636	53.49
รวม	1,189	100
2. อายุ		
- อายุน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 33 ปี)	672	57.34
- อายุมาก (มากกว่า 33 ปี)	500	42.66
รวม	1,172	100
3. สถานภาพสมรส		
- โสด	579	53.61
- สมรส/หม้าย/หย่าร้าง	501	46.39
รวม	1,080	100
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
- การศึกษาต่ำ (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	796	66.95
- การศึกษาสูง (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)	393	33.05
รวม	1,189	100
5. รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
- รายได้ครอบครัวต่ำ (\leq 10,000 บาท/เดือน)	494	41.94
- รายได้ครอบครัวสูง ($>$ 10,000 บาท/เดือน)	684	58.06
รวม	1,178	100

ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนสูงกว่า 10,000 บาท/เดือน จำนวน 684 คน คิดเป็นร้อยละ 58.06 และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/เดือน จำนวน 494 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94

4.2 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชน

สุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตนแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) และจิตพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (32.44) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 32.44 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 606 คน (ร้อยละ 50.50) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 32.44 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 594 คน (ร้อยละ 49.50) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การมุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (25.32) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25.32 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ มีจำนวน 648 คน (ร้อยละ 54.00) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 25.32 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีจำนวน 552 คน (ร้อยละ 46.00) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (44.02) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 44.02 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 669 คน (ร้อยละ 55.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 44.02 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 531 คน (ร้อยละ 44.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 7 ตัว คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมพลเมืองดี ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.2.1 พฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตข และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีการดำเนินชีวิตอยู่ในทางสายกลาง สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยมีการกระทำที่ไม่มากและไม่น้อยเกินไปในมิติต่างๆ ของชีวิตประจำวัน เช่น การผลิต การบริโภค การใช้จ่าย การ

ออม ฯลฯ รวมทั้งการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.47 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	17.81*	84.29*	65.48*	13.96*	<1	<1	10.06*	26.3
ชาย	553	28.84*	27.83*	29.98*	5.68*	<1	<1	2.98*	30.3
หญิง	636	<1	57.45*	34.70*	7.56*	<1	<1	8.78*	24.9
อายุน้อย	672	8.49*	37.84*	43.92*	2.82*	<1	<1	5.46*	24.5
อายุมาก	500	5.85*	46.33*	16.20*	12.88*	<1	2.76	6.00*	29.3
โสด	579	7.77*	38.30*	43.42*	1.51	<1	<1	4.81*	26.9
สมรส	501	9.03*	28.88*	22.26*	10.79*	1.31	3.42*	4.90*	26.4
การศึกษาต่ำ	796	14.40*	67.34*	40.12*	8.73*	<1	<1	4.91*	26.3
การศึกษาสูง	393	3.28*	16.91*	29.56*	6.13*	<1	<1	4.50*	28.6
รายได้ คค. ต่ำ	494	17.21*	24.02*	35.88*	4.14*	1.12	<1	<1	24.6
รายได้ คค. สูง	684	4.40*	52.16*	29.11*	11.33*	<1	1.59	23.49*	29.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.04		มาก = 29.82
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 27.00		สูง = 30.86
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.23		สูง = 30.63
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.40		มาก = 30.80
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 27.43		สูง = 30.77
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.36		สูง = 30.83
หญิง	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 26.72		สูง = 30.95
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.19		สูง = 30.48
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.25		มาก = 29.83
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 27.37		สูง = 30.71
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.24		สูง = 30.84
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.95		มาก = 29.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
โสด	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 26.41		สูง = 31.19
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.39		สูง = 30.22
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.07		มาก = 29.74
สมรส	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 27.04		สูง = 30.76
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 26.92		สูง = 30.89
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.02		มาก = 30.03
การศึกษาต่ำ	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 27.22		สูง = 30.82
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.44		สูง = 30.60
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.38		มาก = 30.23
การศึกษาสูง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 27.31		สูง = 31.31
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.76		สูง = 30.85
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.40		มาก = 28.88
รายได้ คค. ต่ำ	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 26.46		สูง = 29.82
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 25.92		สูง = 30.36
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.96		มาก = 30.63
รายได้ คค. สูง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 27.71		สูง = 30.87
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.36		สูง = 31.23
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 28.08		มาก = 29.27
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 26.62		สูง = 30.72
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 27.14		สูง = 30.21

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ (ตารางที่ 4.2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 29.82 และ 28.04 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 30.86 และ 27.00 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 30.63 และ 27.23 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.2) พบว่า คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนน

พฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคต (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 5) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 3 ภาคผนวก ข)

และในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ และเชื่ออำนาจต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 5) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ 6) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง แม้จะเชื่ออำนาจต่ำ แต่ถ้ามีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 7) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แม้จะเชื่ออำนาจต่ำ แต่ถ้ามุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4 ภาคผนวก ข)

4.2.2 พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการดูแลสุขภาพร่างกายของตนให้สมบูรณ์แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ตรวจสุขภาพเป็นประจำ รวมทั้งการป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่างๆ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.57 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 24 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 75 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มี

สุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มียุติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 50.62 และ 48.52 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 50.19 และ 48.95 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 50.58 และ 48.56 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	27.56*	9.67*	25.58*	2.09	19.98*	<1	8.57*	14.3
ชาย	553	13.22*	1.74	13.03*	<1	17.54*	<1	3.21	14.9
หญิง	636	15.74*	8.41*	13.12*	5.33*	4.09*	<1	4.72*	14.8
อายุน้อย	672	14.91*	5.59*	24.36*	1.95	3.72	1.49	1.87	14.9
อายุมาก	500	7.89*	4.47*	3.21	<1	26.81*	1.85	9.23*	15.6
โสด	579	16.21*	7.76*	22.66*	1.06	6.67*	1.68	2.47	18.1
สมรส	501	13.07*	2.30	3.01	<1	11.44*	<1	4.19*	11.5
การศึกษาต่ำ	796	26.04*	5.90*	21.52*	<1	21.33*	<1	7.45*	16.6
การศึกษาสูง	393	3.55	4.07*	6.42*	1.67	1.28	3.31	1.07	12.5
รายได้ คค. ต่ำ	494	15.78*	4.81*	24.22*	<1	11.81*	2.46	3.55	21.3
รายได้ คค. สูง	684	12.72*	3.42	7.54*	1.76	7.95*	<1	3.27	10.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.52		มาก = 50.62
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.95		สูง = 50.19
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.56		สูง = 50.58
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.86		มาก = 51.13
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.87		สูง = 51.12
หญิง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.16		สูง = 50.20
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.44		สูง = 49.93
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.25		สูง = 50.11
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.51		มาก = 50.64
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.92		สูง = 50.22
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.21		สูง = 50.93
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.75		มาก = 50.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
โสด	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.96		สูง = 50.24
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.30		มาก = 50.69
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.67		สูง = 50.32
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.09		สูง = 50.91
สมรส	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.65		มาก = 50.87
	การศึกษาต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.36	มาก = 50.75
การศึกษาสูง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.99		สูง = 50.12
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.47		สูง = 50.64
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.76		สูง = 50.34
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.56		สูง = 50.54
รายได้ คค. ต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.05		มาก = 50.57
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 48.61		สูง = 50.01
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 47.75		สูง = 50.87
	รายได้ คค. สูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.76	
เชื่ออำนาจ		ต่ำ = 48.98		สูง = 50.43

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.4) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาสูง คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มีมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย กลุ่มสถานภาพสมรส และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง และคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุมาก และกลุ่มสถานภาพสมรส

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ และ 4) ผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 5 ภาคผนวก ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ และเชื่ออำนาจต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แม้จะมุ่งอนาคตต่ำ แต่ถ้าเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และ 7) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง แม้จะมุ่งอนาคตต่ำ แต่ถ้ามีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 6 ภาคผนวก ข)

4.2.3 พฤติกรรมข้อสัจย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมข้อสัจย์ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมข้อสัจย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคต ข	เชื่ออำนาจ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	12.38*	23.46*	13.63*	2.44	<1	<1	<1	8.4
ชาย	553	17.59*	7.57*	6.42*	<1	2.88	<1	1.86	13.8
หญิง	636	1.19	13.75*	6.49*	3.03	<1	<1	<1	5.9
อายุน้อย	672	7.79*	12.00*	5.11*	1.26	<1	<1	<1	7.4
อายุมาก	500	5.38*	8.98*	8.38*	1.99	1.19	<1	<1	10.4
โสด	579	3.30	14.38*	13.67*	<1	<1	<1	1.80	11.6
สมรส	501	7.97*	6.55*	2.97	1.02	<1	<1	<1	6.7
การศึกษาต่ำ	796	4.30*	26.05*	4.71*	2.22	1.75	<1	<1	8.3
การศึกษาสูง	393	7.53*	1.96	9.10*	<1	<1	<1	<1	12.0
รายได้ คค. ต่ำ	494	3.57	9.38*	6.43*	3.73	<1	<1	<1	7.9
รายได้ คค. สูง	684	9.05*	14.13*	4.76*	<1	<1	<1	1.12	9.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัจของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัจ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.70		มาก = 14.57
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.54		สูง = 14.74
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.68		สูง = 14.59
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.69		มาก = 15.23
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.96		สูง = 14.97
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 14.00		สูง = 14.93
หญิง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.23		สูง = 14.48
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.43		สูง = 14.28
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.63		มาก = 14.56
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.52		สูง = 14.67
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.72		สูง = 14.47
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.62		มาก = 14.55
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.49		สูง = 14.69
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.51		สูง = 14.67
โสด	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.51		สูง = 14.86
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.53		สูง = 14.85
สมรส	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.61		มาก = 14.72
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.67		สูง = 14.67
การศึกษาต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 14.04		มาก = 14.67
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.59		สูง = 15.12
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 14.03		สูง = 14.68
การศึกษาสูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.21		มาก = 14.44
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.15		สูง = 14.50
รายได้ คค. ต่ำ	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.69		สูง = 14.90
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.79		สูง = 14.80
รายได้ คค. สูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.49		มาก = 14.48
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 13.36		สูง = 14.60
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.62		สูง = 14.34

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัจแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัจมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 14.57 และ 13.70 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัจมากกว่าผู้ที่มุ่ง

อนาคตขต่ำ (ค่าเฉลี่ย 14.74 และ 13.54 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 14.59 และ 13.68 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่สุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ คะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาสูง และคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ทั้งแบบสองทาง และแบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

4.2.4 พฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจต่างกัน พฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการควบคุมความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ กฎหมาย และศีลธรรม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							%ทำนาย
		สุขภาพจิตดี		มุ่งอนาคต		เชื่ออำนาจ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	3.21	<1	10.68*	1.35	3.91	<1	<1	2.7
ชาย	553	5.71*	1.16	9.23*	<1	6.24*	<1	<1	5.2
หญิง	636	<1	<1	2.92	4.86*	<1	<1	1.00	2.1
อายุน้อย	672	<1	<1	8.23*	3.04	<1	<1	<1	3.1
อายุมาก	500	3.20	2.04	2.90	<1	9.79*	<1	1.31	4.0
โสด	579	<1	<1	5.37*	2.78	<1	3.25	<1	3.9
สมรส	501	2.82	1.47	4.33*	<1	2.29	<1	<1	2.3
การศึกษาต่ำ	796	3.34	<1	12.94*	<1	4.99*	<1	<1	3.7
การศึกษาสูง	393	<1	<1	<1	1.14	<1	1.84	1.91	2.4
รายได้ คค. ต่ำ	494	2.70	<1	11.23*	1.15	<1	<1	<1	4.7
รายได้ คค. สูง	684	<1	<1	2.98	<1	5.74*	3.14	<1	3.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.73		สูง = 17.36
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 16.62		มาก = 17.32
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.52		สูง = 17.42
อายุน้อย	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.70		สูง = 17.45
โสด	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.75		สูง = 17.40
สมรส	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.78		สูง = 17.42
การศึกษาต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.58		สูง = 17.40
รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 16.42		สูง = 17.42

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียงทั้ง 1 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 17.36 และ 16.73 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.9)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย และคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุน้อย กลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มสถานภาพสมรส กลุ่มการศึกษาต่ำ และกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ทั้งแบบสองทางและแบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

4.2.5 ความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจต่างกัน ความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ โดยอาศัยการพิจารณาไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าคุณนั้นได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อในด้านใดต่อใครบ้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.32 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 8.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 40.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตาม
 สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	17.61*	49.30*	4.98*	3.58	<1	<1	11.40*	14.1
ชาย	553	10.53*	22.25*	2.49	3.60	3.28	2.23	8.94*	18.6
หญิง	636	6.97*	24.05*	2.54	<1	<1	<1	3.05	11.2
อายุน้อย	672	8.18*	16.48*	2.01	5.28*	<1	<1	7.01*	11.4
อายุมาก	500	4.68*	35.01*	3.20	<1	2.11	<1	3.16	18.3
โสด	579	3.52	14.06*	4.87*	6.31*	<1	<1	7.72*	12.4
สมรส	501	23.34*	31.14*	1.11	<1	<1	<1	1.15	19.9
การศึกษาต่ำ	796	20.80*	52.17*	<1	1.05	<1	<1	8.41*	17.1
การศึกษาสูง	393	<1	4.45*	9.24*	3.47	<1	<1	3.67	12.0
รายได้ คค. ต่ำ	494	16.24*	18.38*	<1	1.48	2.07	<1	3.71	15.2
รายได้ คค. สูง	684	3.65	26.81*	7.26*	2.77	<1	<1	10.18*	15.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี
 การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล			
		คะแนนต่ำ		เปรียบเทียบกับ	
		คะแนนสูง	คะแนนสูง	คะแนนสูง	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.38	มาก	= 26.48
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 25.01	สูง	= 26.85
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ	= 25.64	สูง	= 26.22
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.09	มาก	= 26.35
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 24.80	สูง	= 26.64
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 25.62	สูง	= 26.57
หญิง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ	= 25.22	สูง	= 26.97
	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.49	มาก	= 26.51
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 25.27	สูง	= 26.73
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.35	มาก	= 26.22
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 24.59	สูง	= 26.98
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 25.16	สูง	= 26.66
อายุมาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ	= 25.47	สูง	= 26.36
	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.14	มาก	= 27.03
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 25.00	สูง	= 27.17
โสด	สุขภาพจิตดี	น้อย	= 25.37	มาก	= 26.76
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 24.97	สูง	= 27.16
	มุ่งอนาคต	ต่ำ	= 24.97	สูง	= 27.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
การศึกษาสูง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 25.14		สูง = 26.24
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 24.90		สูง = 26.48
รายได้ คค. ต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 25.29		มาก = 26.89
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 25.24		สูง = 26.94
รายได้ คค. สูง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 24.88		สูง = 26.75
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 25.33		สูง = 26.30

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.10) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 26.48 และ 25.38 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 26.85 และ 25.01 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 26.22 และ 25.64 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.10) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.11) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มีมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.11) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.11) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ทั้งแบบสองทางระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

นอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.10) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ และเชื่ออำนาจต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีมุ่งอนาคต

ต่ำ 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีควมมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แม้จะเชื่ออำนาจต่ำ แต่ถ้ามุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีควมมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 7 ภาคผนวก ข)

4.2.6 การมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน การมีภูมิคุ้มกันตน หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.71 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 12.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 50.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.12) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 32.87 และ 30.35 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.13) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 32.54 และ 30.68 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.13) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 32.42 และ 30.80 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	56.51*	30.92*	23.46*	<1	6.07*	1.44	9.37*	20.0
ชาย	553	21.01*	15.84*	10.23*	<1	5.11*	<1	6.40*	21.4
หญิง	636	33.84*	15.40*	11.66*	1.52	1.64	<1	3.26	18.7
อายุน้อย	672	31.61*	14.12*	17.59*	<1	<1	<1	4.44*	19.0
อายุมาก	500	18.41*	14.41*	6.29*	<1	10.47*	4.44*	6.47*	22.1
โสด	579	24.84*	11.68*	21.40*	1.37	2.08	<1	5.91*	21.2
สมรส	501	32.60*	16.88*	5.60*	<1	2.79	1.09	2.30	21.9
การศึกษาต่ำ	796	43.47*	23.63*	7.09*	<1	6.04*	1.10	4.84*	18.3
การศึกษาสูง	393	14.20*	6.47*	19.30*	<1	1.01	<1	5.96*	26.2
รายได้ คค. ต่ำ	494	26.53*	4.59*	11.15*	<1	6.93*	2.09	4.42*	19.7
รายได้ คค. สูง	684	33.96*	30.48*	10.88*	<1	1.34	<1	3.39	22.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.35		มาก = 32.87
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.68		สูง = 32.54
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.80		สูง = 32.42
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.54		มาก = 32.91
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.70		สูง = 32.75
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.90		สูง = 32.55
หญิง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.22		สูง = 32.79
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.64		สูง = 32.37
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.75		สูง = 32.26
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.75		มาก = 33.16
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 31.15		สูง = 32.76
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 31.05		สูง = 32.86
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.89		มาก = 32.31
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.03		สูง = 32.17
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.39		สูง = 31.81
โสด	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.84		มาก = 33.14
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 31.20		สูง = 32.78
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.92		สูง = 33.05
สมรส	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.69		มาก = 32.88
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.14		สูง = 32.43
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.63		สูง = 31.94
การศึกษาต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.48		มาก = 33.11
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.82		สูง = 32.77
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 31.26		สูง = 32.33
การศึกษาสูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.10		มาก = 32.43
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.48		สูง = 32.05
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 29.91		สูง = 32.62
รายได้ คค. ต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 30.79		มาก = 33.47
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 31.58		สูง = 32.69
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 31.26		สูง = 33.00
รายได้ คค. สูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.92		มาก = 32.52
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.98		สูง = 32.45
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.48		สูง = 31.96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.12) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันคนแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนการมีภูมิคุ้มกันคนแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มีมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่าผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.13) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนการมีภูมิคุ้มกันคนแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่าผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.13) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันคนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 5) ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 8 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันคนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ และเชื่ออำนาจต่ำ เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ และเชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีเชื่ออำนาจต่ำ 5) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ 6) ผู้ที่มีมุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 7) ผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง แม้จะมีสุขภาพจิตดีน้อย แต่ถ้ามุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ และ 8) ผู้ที่มีเชื่ออำนาจสูง แม้จะมุ่งอนาคตต่ำ แต่ถ้ามีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันคนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 9 ภาคผนวก ข)

4.2.7 การรับรู้คุณค่าชีวิตของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน การรับรู้คุณค่าชีวิต หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการรับรู้ว่าคุณค่าหรือสิ่งแวดล้อมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณ

ด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบ บุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์นั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.61 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 14.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 50.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี		มุ่งอนาคต		เชื่ออำนาจ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	67.52*	75.11*	24.06*	5.07*	16.0*	<1	2.43	25.2
ชาย	553	34.56*	23.66*	11.39*	<1	8.42*	<1	3.67	26.4
หญิง	636	32.42*	52.76*	11.11*	4.24*	7.81*	<1	<1	24.6
อายุน้อย	672	25.49*	32.11*	15.27*	5.82*	9.03*	<1	1.84	22.3
อายุมาก	500	36.57*	37.27*	6.73*	<1	8.62*	<1	<1	29.0
โสด	579	28.38*	40.18*	11.42*	1.28	5.53*	<1	2.39	25.1
สมรส	501	39.89*	28.59*	14.98*	2.37	9.96*	<1	<1	28.4
การศึกษาต่ำ	796	54.12*	65.89*	15.28*	1.24	21.57*	<1	<1	27.7
การศึกษาสูง	393	15.65*	11.52*	10.77*	6.05*	<1	<1	1.79	24.0
รายได้ คค. ต่ำ	494	37.09*	20.99*	9.73*	1.17	7.20*	1.44	3.74	2.71
รายได้ คค. สูง	684	29.46*	54.64*	11.76*	2.47	10.55*	<1	<1	25.1

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.62		มาก = 32.24
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.55		สูง = 32.31
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.15		สูง = 31.71
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.58		มาก = 32.52
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.84		สูง = 32.27
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.21		สูง = 31.90
หญิง	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.66		สูง = 32.00
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 29.33		สูง = 32.33
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.14		สูง = 31.52
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.94		มาก = 32.05
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.81		สูง = 32.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.18		สูง = 31.81
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.34		มาก = 32.44
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.33		สูง = 32.46
โสด	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.23		สูง = 31.56
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.75		มาก = 32.24
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.51		สูง = 32.48
สมรส	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.20		สูง = 31.79
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.49		มาก = 32.63
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.73		สูง = 32.39
การศึกษาต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.10		สูง = 32.02
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.59		มาก = 32.31
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.45		สูง = 32.45
การศึกษาสูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.22		สูง = 31.67
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.65		มาก = 32.10
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.82		สูง = 31.93
รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 29.85		สูง = 31.89
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.71		มาก = 32.71
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 30.09		สูง = 32.34
รายได้ คค. สูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.44		สูง = 31.98
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 29.57		มาก = 31.92
	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 29.14		สูง = 32.35
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 30.00		สูง = 31.49

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.14) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 32.24 และ 29.62 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.15) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 32.31 และ 29.55 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.15) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 31.71 และ 30.15 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.15)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.14) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.15) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวน

ไปตามการมุ่งอนาคต โดยผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.15) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 4.15) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคต (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตต่ำ เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และ 7) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 10 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 5) ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 11 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ

4.3 ผลการวิเคราะห์จิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชน

สุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) และจิตพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปร

อิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (26.31) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 26.31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 671 คน (ร้อยละ 53.50) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 26.31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 529 คน (ร้อยละ 44.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (26.48) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 26.48 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมน้อย มีจำนวน 619 คน (ร้อยละ 51.58) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 26.48 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนสถานทางสังคมมาก มีจำนวน 581 คน (ร้อยละ 48.42) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (33.25) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 33.25 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีจำนวน 662 คน (ร้อยละ 55.17) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 33.25 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจำนวน 538 คน (ร้อยละ 44.83) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 7 ตัว คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื้อสัตย์ พฤติกรรมพลเมืองดี ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าที่ดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.3.1 พฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารต่างกัน พฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมพอเพียงเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.47 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 2 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนสถานฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 29.83

และ 27.15 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.17) และผู้ที่รับรูปทัศนียภาพมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรูปทัศนียภาพน้อย (ค่าเฉลี่ย 29.44 และ 27.54 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรูปทัศนียภาพ และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ		ปทัศนียภาพ		ข่าวสาร			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	33.54*	16.86*	<1	<1	3.04	34.37*	1.32	10.7
ชาย	553	15.22*	11.62*	<1	1.12	2.29	16.84*	1.49	13.4
หญิง	636	17.14*	5.35*	<1	<1	<1	16.57*	<1	8.6
อายุน้อย	672	14.35*	7.47*	2.82	<1	<1	34.92*	<1	13.3
อายุมาก	500	19.73*	10.07*	<1	1.36	1.60	6.87*	<1	9.8
โสด	579	13.32*	8.36*	<1	<1	<1	38.15*	5.39*	15.4
สมรส	501	17.22*	4.29*	<1	6.83*	<1	2.93	<1	8.6
การศึกษาต่ำ	796	28.94*	11.67*	<1	<1	3.86	9.66*	<1	9.7
การศึกษาสูง	393	5.19*	7.09*	2.23	<1	<1	27.11*	1.48	14.3
รายได้ คค. ต่ำ	494	11.34*	9.12*	<1	<1	<1	12.28*	<1	9.0
รายได้ คค. สูง	684	23.77*	9.46*	<1	1.00	3.45	21.13*	3.73	12.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรูปทัศนียภาพ และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.15		มาก = 29.83
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.54		มาก = 29.44
ชาย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.22		มาก = 29.94
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.39		มาก = 29.76
หญิง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.09		มาก = 29.70
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.67		มาก = 29.12
อายุน้อย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.64		มาก = 29.92
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.96		มาก = 29.60
อายุมาก	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 26.56		มาก = 29.84
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.02		มาก = 29.37
โสด	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.24		มาก = 29.64
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.49		มาก = 29.39
สมรส	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 26.87		มาก = 29.90
	รับรูปทัศนียภาพ	น้อย = 27.63		มาก = 29.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
การศึกษาต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.43		มาก = 30.39
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 27.97		มาก = 29.85
การศึกษาสูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 26.82		มาก = 28.73
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 26.66		มาก = 28.90
รายได้ คค. ต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.82		มาก = 30.30
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 27.95		มาก = 30.17
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 26.66		มาก = 29.61
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 27.21		มาก = 29.07

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.16) พบว่า คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนฯ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนฯมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนฯน้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ทัศนฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนฯน้อย และรับรู้ข่าวสารฯน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก และรับรู้ทัศนฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนฯน้อย (ตารางที่ 12 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ

4.3.2 พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนฯ และการรับรู้ข่าวสารฯต่างกัน พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมพอเพียงต่อๆ ไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.57 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 24 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 75 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ

พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ค่าเฉลี่ย 50.90 และ 49.16 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19) ผู้ที่รับรู้ปัทธานชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทธานชน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.34 และ 48.71 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.86 และ 48.19 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตาม การเห็นแบบอย่างช การรับรู้ปัทธานช และการรับรู้ข่าวสารช

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำน่าย
		แบบอย่างช		ปัทธานช		ข่าวสารช			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	22.67*	51.44*	100.43*	<1	9.11*	<1	17.51*	27.3
ชาย	553	7.86*	17.91*	42.37*	<1	0.81	<1	12.87*	26.0
หญิง	636	16.10*	30.03*	55.66*	<1	11.15*	1.93	7.01*	29.6
อายุน้อย	672	7.88*	35.82*	46.65*	<1	5.84*	<1	16.51*	29.3
อายุมาก	500	14.14*	13.29*	55.59*	<1	2.89	<1	2.29	25.3
โสด	579	9.97*	38.92*	41.56*	<1	4.36*	<1	9.19*	30.0
สมรส	501	8.62*	12.00*	49.32*	<1	6.84*	<1	7.16*	26.4
การศึกษาต่ำ	796	19.66*	24.51*	74.00*	1.57	3.43	<1	8.14*	27.6
การศึกษาสูง	393	5.02*	28.83*	29.12*	<1	5.18*	<1	9.50*	29.2
รายได้ คค. ต่ำ	494	9.44*	22.81*	43.43*	1.15	4.02	<1	2.39	29.7
รายได้ คค. สูง	684	13.05*	25.21*	55.39*	<1	5.39*	<1	15.44*	25.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างช การรับรู้ปัทธานช และการรับรู้ข่าวสารช แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ					
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง			
		เปรียบเทียบ	กับ				
รวม	เห็นแบบอย่างช	น้อย	=	49.16	มาก	=	50.90
	รับรู้ปัทธานช	น้อย	=	48.71	มาก	=	51.34
	รับรู้ข่าวสารช	น้อย	=	48.19	มาก	=	51.86
ชาย	เห็นแบบอย่างช	น้อย	=	49.55	มาก	=	51.16
	รับรู้ปัทธานช	น้อย	=	49.14	มาก	=	51.57
	รับรู้ข่าวสารช	น้อย	=	48.49	มาก	=	52.23
หญิง	เห็นแบบอย่างช	น้อย	=	48.77	มาก	=	50.69
	รับรู้ปัทธานช	น้อย	=	48.42	มาก	=	51.04
	รับรู้ข่าวสารช	น้อย	=	47.95	มาก	=	51.51
อายุน้อย	เห็นแบบอย่างช	น้อย	=	49.43	มาก	=	50.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.60		มาก = 51.70
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.38		มาก = 51.92
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.85		มาก = 50.85
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.88		มาก = 50.82
โสด	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.87		มาก = 51.83
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 49.16		มาก = 50.92
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.30		มาก = 51.78
สมรส	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.30		มาก = 51.78
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 49.22		มาก = 50.83
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 49.08		มาก = 50.98
การศึกษาต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.10		มาก = 51.96
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.95		มาก = 50.92
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.84		มาก = 51.04
การศึกษาสูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.03		มาก = 51.85
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 49.38		มาก = 50.85
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.35		มาก = 51.88
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.34		มาก = 51.89
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.82		มาก = 50.74
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.28		มาก = 51.27
รายได้ คค. สูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.72		มาก = 51.84
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 49.32		มาก = 50.98
	รับรู้ทัศนธาตุ	น้อย = 48.99		มาก = 51.31
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.44		มาก = 51.86

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.18) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนธาตุ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนธาตุมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนธาตุน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย แต่รับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย (ตารางที่ 13 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างช การรับรู้ปัทสถานช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย รับรู้ปัทสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย รับรู้ปัทสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ข่าวสารชมาก และรับรู้ปัทสถานชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก รับรู้ข่าวสารชมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย และ 7) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก แม้จะรับรู้ปัทสถานชน้อย แต่ถ้ารับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย (ตารางที่ 14 ภาคผนวก ข)

4.3.3 พฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างช การรับรู้ปัทสถานช และการรับรู้ข่าวสารชต่างกัน พฤติกรรมซื้อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมซื้อสัตย์แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ การรับรู้ปัทสถานช (ตารางที่ 4.20) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานชน้อย (ค่าเฉลี่ย 14.19 และ 13.62 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมมื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตาม การเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ท่านาย
		แบบอย่างฯ		ทัศนคติ		ข่าวสาร			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	2.92	5.06*	1.01	3.89	<1	28.42*	8.49*	5.1
ชาย	553	1.72	12.80*	<1	6.54*	<1	16.50*	7.07*	10.7
หญิง	636	1.08	<1	<1	<1	<1	10.75*	2.02	2.6
อายุน้อย	672	<1	1.16	<1	1.51	<1	14.55*	2.68	3.4
อายุมาก	500	7.96*	4.26*	1.07	2.24	<1	13.50*	4.46*	8.2
โสด	579	<1	3.78	<1	<1	<1	17.63*	6.95*	6.2
สมรส	501	3.63	<1	<1	3.48	<1	6.50	1.09	4.1
การศึกษาต่ำ	796	1.90	3.71	1.08	<1	<1	14.98*	7.38*	4.6
การศึกษาสูง	393	1.17	2.67	<1	6.61*	<1	11.91*	2.02	7.5
รายได้ คค. ต่ำ	494	1.58	3.04	5.97*	<1	<1	12.27*	1.83	4.8
รายได้ คค. สูง	684	1.92	3.25	<1	3.31	<1	15.15*	7.38*	6.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็น แบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	รับรู้ทัศนคติ	น้อย =	13.62	มาก =	14.19
ชาย	รับรู้ทัศนคติ	น้อย =	13.47	มาก =	14.79
อายุมาก	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย =	13.34	มาก =	14.41
	รับรู้ทัศนคติ	น้อย =	13.49	มาก =	14.27
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	มาก =	13.65	น้อย =	14.68

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.20) พบว่า คะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์แปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมมื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.21) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก และคะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์แปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนคติ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนคติมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมมื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติ น้อย (ตารางที่ 4.21) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย และกลุ่มอายุมาก ส่วนคะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์แปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมมื่อสัตย์น้อยกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.21) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมมื่อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็น

รายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรูปทัศนายน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์น้อยที่สุด 2) ผู้ที่รับรูปทัศนายนมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และ 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรูปทัศนายนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรูปทัศนายน้อย (ตารางที่ 15 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมซื้อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรูปทัศนายน และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรูปทัศนายนมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรูปทัศนายนมาก และรับรูปทัศนายนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรูปทัศนายนน้อย และ 3) ผู้ที่รับรูปทัศนายนมาก รับรูปทัศนายนมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 16 ภาคผนวก ข)

4.3.4 พฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรูปทัศนายน และการรับรู้ข่าวสารต่างกัน พฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรูปทัศนายน และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ ก	ปทัศนายน ข	ข่าวสาร ค	กxข ง	กxค ฉ	ขxค ช	กxขxค ด	
รวม	1,200	3.59	35.42*	32.28*	2.77	<1	1.56	3.52	12.8
ชาย	553	<1	23.44*	22.15*	<1	<1	1.80	<1	14.3
หญิง	636	4.30*	13.53*	10.86*	1.83	<1	<1	4.59*	12.4
อายุน้อย	672	1.71	25.89*	9.54*	2.40	<1	1.60	8.37*	15.5
อายุมาก	500	2.00	8.11*	19.80*	<1	<1	<1	<1	10.2
โสด	579	3.48	25.00*	8.95*	<1	<1	2.53	5.40*	16.0
สมรส	501	<1	9.74*	14.17*	4.50*	<1	<1	<1	10.0
การศึกษาต่ำ	796	<1	19.85*	32.27*	1.17	<1	<1	1.77	13.0
การศึกษาสูง	393	8.09*	15.06*	4.45*	1.84	<1	1.44	1.40	14.8
รายได้ คค. ต่ำ	494	<1	12.23*	19.38*	1.03	<1	<1	3.01	15.6
รายได้ คค. สูง	684	4.12*	20.88*	14.99*	1.18	<1	<1	1.22	11.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.79		มาก = 17.89
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.81		มาก = 17.86
ชาย	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.53		มาก = 17.87
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.55		มาก = 17.85
หญิง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 17.18		มาก = 17.70
	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.97		มาก = 17.91
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 17.02		มาก = 17.86
อายุน้อย	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.72		มาก = 17.99
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.97		มาก = 17.74
อายุมาก	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.89		มาก = 17.71
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.66		มาก = 17.94
โสด	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.72		มาก = 18.06
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.99		มาก = 17.79
สมรส	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.89		มาก = 17.80
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.79		มาก = 17.89
การศึกษาต่ำ	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.74		มาก = 17.74
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.74		มาก = 17.74
การศึกษาสูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 17.02		มาก = 17.97
	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.85		มาก = 18.15
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 17.14		มาก = 17.85
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.61		มาก = 17.63
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.48		มาก = 17.76
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 17.26		มาก = 17.75
	รับรู้ทัศนคติ	น้อย = 16.96		มาก = 18.06
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 17.04		มาก = 17.98

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 2 ตัว คือ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 17.89 และ 16.79 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 17.86 และ 16.81 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.22) พบว่า คะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.23) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศหญิง กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง คะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนคติ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนคติมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ตารางที่ 4.23) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.23) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

แต่ผลการวิจัยนี้ ในกลุ่มรวมไม่พบคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและแบบสามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร

4.3.5 ความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารต่างกัน ความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ โดยอาศัยการพิจารณาไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าคุณจะได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของคุณจะส่งผลกระทบต่อในด้านใดต่อใครบ้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.32 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 8.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 40.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							%ทำนาย
		แบบอย่างฯ ก	ทัศนคติ ข	ข่าวสาร ค	กxข กxช	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	10.41*	7.59*	9.27*	<1	16.08*	6.29*	12.87*	9.3
ชาย	553	6.39*	7.50*	<1	<1	2.98	4.60*	2.75	7.9
หญิง	636	4.63*	1.01	10.69*	<1	16.36*	2.50	12.20*	11.6
อายุน้อย	672	4.12*	3.88	9.89*	<1	12.17*	6.34*	7.60*	11.7
อายุมาก	500	4.77*	4.88*	<1	<1	1.80	1.18	3.82	6.2
โสด	579	3.38	2.51	8.35*	<1	8.48*	4.39*	9.40*	11.1
สมรส	501	5.88*	5.50*	1.81	1.01	5.42*	2.65	1.53	8.7
การศึกษาต่ำ	796	21.05*	1.60	4.64*	<1	8.93*	6.28*	2.30	9.3
การศึกษาสูง	393	<1	8.32*	5.90*	<1	4.71*	<1	15.11*	13.4
รายได้ คค. ต่ำ	494	4.37*	3.75	3.55	<1	3.44	8.46*	4.37*	10.6
รายได้ คค. สูง	684	6.72*	5.15*	7.44*	<1	12.92*	<1	9.56*	9.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.36		มาก = 26.23
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 25.43		มาก = 26.17
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.39		มาก = 26.21
ชาย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.27		มาก = 26.30
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 25.22		มาก = 26.34
หญิง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.40		มาก = 26.18
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.20		มาก = 26.39
อายุน้อย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.58		มาก = 26.34
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.38		มาก = 26.54
อายุมาก	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.11		มาก = 25.99
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 25.11		มาก = 26.00
โสด	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.32		มาก = 26.51
สมรส	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.12		มาก = 26.10
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 25.13		มาก = 26.09
การศึกษาต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.15		มาก = 26.63
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.54		มาก = 26.24
การศึกษาสูง	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 24.93		มาก = 26.33
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.04		มาก = 26.22
รายได้ คค. ต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.47		มาก = 26.36
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 25.18		มาก = 26.10
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 25.24		มาก = 26.04
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 25.16		มาก = 26.12

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 26.23 และ 25.36 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯ มากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 26.17 และ 25.43 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 26.21 และ 25.39 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.24) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ

พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ตารางที่ 4.25) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มการศึกษาสูง คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนสถานช โดยผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชมากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชน้อย (ตารางที่ 4.25) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุมาก กลุ่มสถานภาพสมรส กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง และคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารช โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย (ตารางที่ 4.25) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศหญิง กลุ่มอายุน้อย กลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มการศึกษาต่ำ กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ตารางที่ 17 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนสถานช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมาก และรับรู้ทัศนสถานชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชน้อย (ตารางที่ 18 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างช การรับรู้ทัศนสถานช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย รับรู้ทัศนสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ทัศนสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ข่าวสารชมาก และรับรู้ทัศนสถานชมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานชน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานช

ขมาก รับรู้ข่าวสารขมาก และเห็นแบบอย่างขมาก เป็นผู้มีความมเหตุมิผลมมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างขน้อย (ตารางที่ 19 ภาคผนวก ข)

4.3.6 การมีภูมิคุ้มกันของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างข การรับรู้ปัทสถานข และการรับรู้ข่าวสารขต่างกัน การมีภูมิคุ้มกันตน หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโคนิยมจนเกินตัว ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.71 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 12.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 50.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างข การรับรู้ปัทสถานข และการรับรู้ข่าวสารข (ตารางที่ 4.26) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างขมากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างขน้อย (ค่าเฉลี่ย 32.32 และ 30.51 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.27) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานขมากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานขน้อย (ค่าเฉลี่ย 32.01 และ 30.80 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.27) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารขมากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารขน้อย (ค่าเฉลี่ย 31.79 และ 31.02 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามการเห็นแบบอย่างข การรับรู้ปัทสถานข และการรับรู้ข่าวสารข

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							%ทำนาย
		แบบอย่างข ก	ปัทสถานข ข	ข่าวสารข ค	กxข กxข	กxค กxค	ขxค ขxค	กxขxค กxขxค	
รวม	1,200	25.82*	11.64*	4.68*	6.34*	1.95	7.54*	6.09*	9.8
ชาย	553	13.75*	8.38*	<1	11.65*	<1	4.99*	8.86*	13.3
หญิง	636	9.10*	2.84	11.25*	<1	4.38*	4.29*	<1	8.8
อายุน้อย	672	8.41*	9.11*	5.28*	<1	3.66	5.43*	<1	9.7
อายุมาก	500	17.09*	3.18	1.02	6.10*	<1	2.77	3.77	10.3
โสด	579	13.69*	7.31*	2.11	<1	1.37	6.95*	4.11*	11.4
สมรส	501	9.85*	6.66*	1.05	14.02*	<1	1.90	2.01	11.1
การศึกษาต่ำ	796	12.09*	6.70*	1.76	5.98*	<1	2.53	3.49	7.7
การศึกษาสูง	393	16.72*	5.54*	2.72	1.16	4.13*	3.85	2.10	14.9
รายได้ คค. ต่ำ	494	8.60*	5.59*	2.95	5.05*	1.74	2.32	<1	10.9
รายได้ คค. สูง	684	15.79*	6.76*	2.81	1.81	<1	3.42	5.96*	9.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แยกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.51		มาก = 32.31
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.80		มาก = 32.01
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 31.02		มาก = 31.79
ชาย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.47		มาก = 32.45
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.69		มาก = 32.24
หญิง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.64		มาก = 32.08
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.56		มาก = 32.16
อายุน้อย	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 31.06		มาก = 32.42
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 31.03		มาก = 32.44
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 31.20		มาก = 32.28
อายุมาก	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 29.86		มาก = 32.19
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.93		มาก = 32.77
โสด	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.93		มาก = 32.77
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 31.17		มาก = 32.52
สมรส	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 29.90		มาก = 31.73
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.07		มาก = 31.57
การศึกษาต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.92		มาก = 32.43
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 31.11		มาก = 32.24
การศึกษาสูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 29.73		มาก = 32.28
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.28		มาก = 31.74
รายได้ คค. ต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 31.05		มาก = 32.72
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 31.21		มาก = 32.56
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.11		มาก = 31.95
	รับรู้ทัศนสถานฯ	น้อย = 30.43		มาก = 31.63

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.26) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.27) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯ มากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.27) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มอายุมาก และคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มากเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.27) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มอายุน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ทัศนคติฯน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 20 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และรับรู้ข่าวสารฯน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย (ตารางที่ 21 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย รับรู้ทัศนคติฯน้อย และรับรู้ข่าวสารฯน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ข่าวสารฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก รับรู้ข่าวสารฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 22 ภาคผนวก ข)

4.3.7 การรับรู้คุณค่าความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ ต่างกัน การรับรู้คุณค่าความดี หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีการรับรู้ว่าคุณค่าอื่นหรือสิ่งแวดลอมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดลอมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์นั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.11

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.61 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 14.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 50.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 31.53 และ 30.31 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.29) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 31.41 และ 30.44 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.29) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 31.49 และ 30.36 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ ก	ทัศนคติฯ ข	ข่าวสารฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	12.21*	7.64*	10.49*	13.47*	<1	9.33*	8.38*	9.2
ชาย	553	1.18	12.06*	2.73	18.10*	3.65	4.46*	10.12*	13.2
หญิง	636	12.84*	<1	9.37*	1.22	2.09	4.60*	1.14	8.0
อายุน้อย	672	5.20*	3.87	5.12*	4.94*	<1	7.90*	6.74*	9.6
อายุมาก	500	6.54*	3.05	6.77*	7.12*	<1	2.66	<1	8.3
โสด	579	5.01*	3.62	7.32*	1.87	<1	11.56*	10.72*	12.7
สมรส	501	7.42*	2.69	2.60	9.78*	<1	<1	<1	7.5
การศึกษาต่ำ	796	6.85*	12.31*	1.68	13.70*	1.65	3.20	4.89*	9.0
การศึกษาสูง	393	5.79*	<1	11.23*	1.19	1.13	5.94*	2.88	11.7
รายได้ คค. ต่ำ	494	4.40*	13.10*	<1	11.39*	<1	5.91*	3.13	12.5
รายได้ คค. สูง	684	6.76*	<1	12.77*	4.16*	<1	4.21*	6.62*	8.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย =	30.31	มาก = 31.53
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย =	30.44	มาก = 31.41
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย =	30.36	มาก = 31.49
ชาย	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย =	30.06	มาก = 31.92
หญิง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย =	29.98	มาก = 31.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.10		มาก = 31.52
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.69		มาก = 31.76
อายุมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.70		มาก = 31.75
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 29.91		มาก = 31.30
โสด	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 29.89		มาก = 31.31
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.55		มาก = 31.71
สมรส	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.43		มาก = 31.83
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.02		มาก = 31.52
การศึกษาต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.38		มาก = 31.49
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.20		มาก = 31.68
การศึกษาสูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.17		มาก = 31.68
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 29.87		มาก = 31.97
รายได้ คค. ต่ำ	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 29.87		มาก = 31.97
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 29.98		มาก = 32.01
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 30.25		มาก = 31.44
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 30.03		มาก = 31.66

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.28) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 4.29) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศชาย คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามการรับรู้ทัศนสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯน้อย (ตารางที่ 4.29) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย กลุ่มการศึกษาต่ำ และกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย (ตารางที่ 4.29) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศหญิง กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนสถานฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนสถานฯมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนสถานฯมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ทัศนสถานฯน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนสถานฯมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนสถานฯมาก และเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบอย่างชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ตารางที่ 23 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ปัทสถานช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชมาก และรับรู้ปัทสถานชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชน้อย (ตารางที่ 24 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างช การรับรู้ปัทสถานช และการรับรู้ข่าวสารช (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย รับรู้ปัทสถานชน้อย และรับรู้ข่าวสารชน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ปัทสถานชมาก และรับรู้ข่าวสารชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารชน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก รับรู้ข่าวสารชมาก และรับรู้ปัทสถานชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก รับรู้ข่าวสารชมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย และ 6) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานชมาก แม้จะรับรู้ข่าวสารชน้อย แต่ถ้าเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ตารางที่ 25 ภาคผนวก ข)

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื้อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี ความมีเหตุมีผล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (25.89) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความมีเหตุมีผลน้อย มีจำนวน 706 คน (ร้อยละ 58.83) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 25.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความมีเหตุมีผลมาก มีจำนวน 494 คน (ร้อยละ 41.17) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การมีภูมิคุ้มกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้

ค่าเฉลี่ย (31.61) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31.61 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันน้อย มีจำนวน 725 คน (ร้อยละ 60.42) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 31.61 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการมีภูมิคุ้มกันมาก มีจำนวน 475 คน (ร้อยละ 39.58) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับรู้คุณความดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (31.11) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31.11 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้คุณความดีน้อย มีจำนวน 668 คน (ร้อยละ 55.67) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 31.11 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้คุณความดีมาก มีจำนวน 532 คน (ร้อยละ 44.33) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.4.1 พฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีต่างกัน พฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมพอเพียงเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.47 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.30) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.55 และ 28.02 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.31) ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.62 และ 27.95 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.31) และผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 31.16 และ 27.41 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.31)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.30) พบว่า คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.31) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการมีภูมิคุ้มกันตน โดยผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ตารางที่ 4.31) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนน

พฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี โดยผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.31) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		มีเหตุมีผลฯ	ภูมิคุ้มกันฯ	ความดีฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	31.75*	35.50*	69.83*	4.07*	7.28*	<1	<1	19.0
ชาย	553	31.84*	17.39*	36.84*	<1	4.42*	<1	<1	23.9
หญิง	636	5.21*	16.42*	30.58*	3.34	2.82	<1	1.04	15.2
อายุน้อย	672	22.40*	19.53*	37.18*	<1	7.93*	<1	<1	19.1
อายุมาก	500	9.94*	17.63*	31.22*	4.57*	1.24	<1	<1	19.7
โสด	579	17.24*	21.98*	45.82*	<1	3.87	<1	<1	22.5
สมรส	501	8.93*	16.44*	25.62*	3.31	2.76	<1	<1	18.3
การศึกษาต่ำ	796	20.60*	16.29*	37.45*	7.79*	3.74	<1	<1	16.7
การศึกษาสูง	393	9.07*	18.93*	30.44*	<1	3.44	<1	<1	24.5
รายได้ คค. ต่ำ	494	14.69*	7.79*	26.26*	2.51	1.64	<1	<1	16.4
รายได้ คค. สูง	684	15.62*	24.35*	38.83*	1.25	5.43*	<1	<1	21.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		น้อย	เปรียบเทียบกับ	มาก	
รวม	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.02		มาก = 30.55	
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.95		มาก = 30.62	
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.41		มาก = 31.16	
ชาย	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.79		มาก = 31.53	
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.79		มาก = 31.53	
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.65		มาก = 31.68	
หญิง	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.29		มาก = 29.69	
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.75		มาก = 30.24	
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.30		มาก = 30.69	
อายุน้อย	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.13		มาก = 30.81	
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 28.22		มาก = 30.72	
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.74		มาก = 31.19	
อายุมาก	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.92		มาก = 30.28	
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.53		มาก = 30.67	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
โสด	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.01		มาก = 31.19
	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.08		มาก = 30.64
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.91		มาก = 30.80
สมรส	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.27		มาก = 31.45
	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.10		มาก = 30.29
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.70		มาก = 30.68
การศึกษาค่ำ	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.33		มาก = 31.05
	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.20		มาก = 30.60
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 28.34		มาก = 30.47
การศึกษาสูง	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.79		มาก = 31.02
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.88		มาก = 30.41
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.32		มาก = 30.97
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้คุณความดี	น้อย = 26.84		มาก = 31.45
	มีเหตุมีผล	น้อย = 28.29		มาก = 30.89
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 28.64		มาก = 30.53
รายได้ คค. สูง	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.85		มาก = 31.32
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.84		มาก = 30.35
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 27.53		มาก = 30.67
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 27.12		มาก = 31.08

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน (ตารางที่ 4.30) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และมีภูมิคุ้มกันตนน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และมีภูมิคุ้มกันตนน้อย 4) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และมีภูมิคุ้มกันตนน้อย 5) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย 6) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่มีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และ 7) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่มีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.30) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณค่าความดีน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณค่าความดีน้อย 4) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย 5) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย 6) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่รับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย และ 7) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย แต่มีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 27 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ ในกลุ่มรวมไม่พบคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารฯ

4.4.2 พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณค่าความดีต่างกัน พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมพอเพียงต่อๆ ไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.57 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 24 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 75 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณค่าความดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		มีเหตุมีผลฯ ก	ภูมิคุ้มกันฯ ข	ความดีฯ ค					
					กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	51.44*	5.72*	44.94*	<1	4.73*	<1	<1	13.4
ชาย	553	28.39*	3.43	30.07*	2.21	5.97*	<1	<1	18.8
หญิง	636	21.53*	2.47	17.27*	1.29	<1	<1	<1	10.2
อายุน้อย	672	26.49*	6.64*	20.96*	<1	<1	<1	<1	12.5
อายุมาก	500	25.89*	<1	22.44*	<1	6.23*	<1	<1	14.5
โสด	579	31.56*	6.36*	23.79*	<1	<1	<1	<1	15.1
สมรส	501	17.39*	<1	13.31*	<1	4.40	<1	<1	12.0
การศึกษาต่ำ	796	32.23*	1.71	46.10*	<1	2.92	<1	1.04	14.1
การศึกษาสูง	393	17.05*	7.17*	3.22	<1	2.55	<1	<1	14.4
รายได้ คค. ต่ำ	494	21.39*	1.43	18.08*	<1	6.48*	<1	<1	13.5
รายได้ คค. สูง	684	34.56*	5.53*	26.66*	<1	<1	1.93	<1	15.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณค่าความดีแตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.74		มาก = 51.67
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 49.72		มาก = 50.69
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.84		มาก = 51.57
ชาย	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.90		มาก = 52.16
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.85		มาก = 52.21
หญิง	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.63		มาก = 51.17
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.77		มาก = 51.03
อายุน้อย	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.87		มาก = 51.77
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 49.59		มาก = 51.04
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 49.03		มาก = 51.61
อายุมาก	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.49		มาก = 51.59
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.60		มาก = 51.48
โสด	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.60		มาก = 51.98
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 49.53		มาก = 51.05
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.83		มาก = 51.76
สมรส	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.71		มาก = 51.38
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.88		มาก = 51.21
การศึกษาต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.69		มาก = 51.43
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.42		มาก = 51.70
การศึกษาสูง	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.88		มาก = 52.05
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 49.44		มาก = 51.49
รายได้ คค. ต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.50		มาก = 51.57
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.62		มาก = 51.45
รายได้ คค. สูง	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.78		มาก = 51.95
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 49.73		มาก = 51.00
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.97		มาก = 51.76

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี (ตารางที่ 4.32) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.67 และ 48.74 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.33) ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ค่าเฉลี่ย 50.69 และ 49.72 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.33) และ

ผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.57 และ 48.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.33)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.32) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.33) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการมีภูมิคุ้มกันตน โดยผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ตารางที่ 4.33) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มสถานภาพโสด กลุ่มการศึกษาสูง และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง และคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี โดยผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.33) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาสูง

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.32) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย 4) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย 5) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย 6) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่รับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 7) ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย แต่มีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 28 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ ในกลุ่มรวมไม่พบคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ

4.4.3 พฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีต่างกัน พฤติกรรมซื้อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมซื้อสัตย์แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.34) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ

พบว่า ผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงเป็นผลมากเป็นผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงมากกว่าผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงน้อย (ค่าเฉลี่ย 14.87 และ 13.77 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.35) ผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงมากเป็นผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงมากกว่าผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงน้อย (ค่าเฉลี่ย 15.07 และ 13.57 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.35) และ ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมากเป็นผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงมากกว่าผู้ที่มีความถี่ความถี่สูงน้อย (ค่าเฉลี่ย 15.16 และ 13.48 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความถี่ความถี่สูง การมีความถี่ความถี่สูง และการรับรู้คุณค่าความดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		มีเหตุผล	มีความถี่สูง	ความดี					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	20.57*	37.79*	47.48*	12.53*	5.85*	<1	1.16	15.2
ชาย	553	24.60*	21.34*	34.10*	<1	11.63*	<1	<1	23.3
หญิง	636	2.87	16.48*	15.69*	18.45*	<1	<1	<1	11.3
อายุน้อย	672	5.85*	24.74*	11.25*	5.35*	<1	1.24	<1	11.5
อายุมาก	500	18.06*	14.32*	42.69*	7.45*	6.91*	<1	4.08*	21.8
โสด	579	12.07*	21.04*	21.14*	2.72	<1	<1	<1	15.2
สมรส	501	6.62*	15.90*	17.02*	5.84*	7.20*	<1	<1	16.2
การศึกษาต่ำ	796	16.20*	23.99*	33.31*	13.68*	4.55*	<1	<1	16.4
การศึกษาสูง	393	4.67*	13.21*	14.14*	<1	1.81	1.30	1.07	14.6
รายได้ คค. ต่ำ	494	13.27*	5.61*	32.07*	9.10*	1.74	<1	1.50	16.6
รายได้ คค. สูง	684	6.48*	32.63*	16.96*	3.65	4.54*	<1	<1	15.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความถี่ความถี่สูง มีเหตุผล การมีความถี่ความถี่สูง และการรับรู้คุณค่าความดีแตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	มีเหตุผล	น้อย = 13.77		มาก = 14.87	
	มีความถี่สูง	น้อย = 13.57		มาก = 15.07	
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 13.48		มาก = 15.16	
ชาย	มีเหตุผล	น้อย = 13.82		มาก = 15.55	
	มีความถี่สูง	น้อย = 13.82		มาก = 15.55	
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 13.67		มาก = 15.70	
หญิง	มีความถี่สูง	น้อย = 13.32		มาก = 14.69	
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 13.33		มาก = 14.67	
อายุน้อย	มีเหตุผล	น้อย = 13.90		มาก = 14.69	
	มีความถี่สูง	น้อย = 13.49		มาก = 15.11	
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 13.75		มาก = 14.84	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ย		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.55		มาก = 15.14
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.64		มาก = 15.05
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.64		มาก = 15.05
โสด	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.79		มาก = 15.00
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.60		มาก = 15.19
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.60		มาก = 15.19
สมรส	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.70		มาก = 14.70
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.42		มาก = 14.97
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.40		มาก = 15.00
การศึกษาต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.90		มาก = 15.07
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.77		มาก = 15.20
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.64		มาก = 15.33
การศึกษาสูง	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.58		มาก = 14.54
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.26		มาก = 14.86
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.23		มาก = 14.89
รายได้ คค. ต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.78		มาก = 15.15
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 14.02		มาก = 14.91
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.40		มาก = 15.53
รายได้ คค. สูง	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.82		มาก = 14.68
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย = 13.29		มาก = 15.21
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.56		มาก = 14.94

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.34) พบว่า คะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.35) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง คะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามการมีภูมิคุ้มกันตน โดยผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ตารางที่ 4.35) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี โดยผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.35) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน (ตารางที่ 4.34) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย

และมีภูมิคุ้มกันตนน้อย 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และมีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย 4) ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และ 5) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่มีภูมิคุ้มกันตนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนน้อย (ตารางที่ 29 ภาคผนวก ข)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.34) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย 4) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และ 5) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย แต่รับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 30 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ ในกลุ่มรวมไม่พบคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ

4.4.4 พฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีต่างกัน พฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.36) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 17.50 และ 16.76 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.37) และผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 17.33 และ 16.93 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมผลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		มีเหตุผล	ภูมิคุ้มกัน	ความดี					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	13.62*	1.69	4.08*	1.80	8.47*	1.37	<1	2.7
ชาย	553	3.83	2.82	3.85	<1	5.48*	5.60*	1.84	4.9
หญิง	636	10.03*	<1	<1	4.26*	3.08	<1	2.37	3.2
อายุน้อย	672	6.81*	2.80	2.63	<1	3.13	1.17	<1	3.3
อายุมาก	500	7.27*	<1	1.24	4.53*	4.28*	<1	<1	2.8
โสด	579	8.99*	<1	2.42	1.82	7.05*	1.82	1.88	4.3
สมรส	501	5.35*	4.34*	<1	<1	6.50*	<1	3.19	3.7
การศึกษาต่ำ	796	10.32*	<1	4.95*	<1	6.68*	<1	<1	3.4
การศึกษาสูง	393	3.82	2.61	<1	3.52	3.23	1.49	<1	3.4
รายได้ คค. ต่ำ	494	5.47*	<1	2.41	<1	2.68	<1	<1	2.8
รายได้ คค. สูง	684	7.94*	3.15	1.51	1.34	5.05*	1.63	<1	3.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดีแตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดี			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.76	มาก = 17.50
	รับรู้คุณความดี	น้อย	=	16.93	มาก = 17.33
หญิง	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.93	มาก = 17.79
	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.86	มาก = 17.57
อายุมาก	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.61	มาก = 17.44
	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.81	มาก = 17.65
สมรส	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.71	มาก = 17.46
	มีภูมิคุ้มกัน	น้อย	=	17.42	มาก = 16.75
การศึกษาต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.66	มาก = 17.42
	รับรู้คุณความดี	น้อย	=	16.78	มาก = 17.30
รายได้ คค. ต่ำ	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.60	มาก = 17.29
	มีเหตุมีผล	น้อย	=	16.88	มาก = 17.67

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.36) พบว่า คะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมผลเมืองดีมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.37) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศ

ชาย และกลุ่มการศึกษาสูง คะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามการมีภูมิคุ้มกันตนเอง โดยผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนเองมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีน้อยกว่าผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนเองน้อย (ตารางที่ 4.37) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มสถานภาพสมรส และคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี โดยผู้ที่มีคุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่มีคุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.37) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มการศึกษาต่ำ

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.36) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 31 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ ในกลุ่มรวมไม่พบคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารฯ

4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ ความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ ความเชื่ออำนาจ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (44.40) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 44.40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เชื่ออำนาจต่ำ มีจำนวน 642 คน (ร้อยละ 53.50) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 44.40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เชื่ออำนาจสูง มีจำนวน 558 คน (ร้อยละ 46.50) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) ความมีเหตุมีผล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (25.89) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความมีเหตุมีผลน้อย มีจำนวน 706 คน (ร้อยละ 58.83) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 25.89 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความมีเหตุมีผลมาก มีจำนวน 494 คน (ร้อยละ 41.17) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการเห็นแบบอย่างฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (26.31) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 26.31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างฯน้อย มีจำนวน 671 คน (ร้อยละ 55.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนน

มากกว่า 26.31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างชมาก มีจำนวน 529 คน (ร้อยละ 44.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื้อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.5.1 พฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างต่างกัน พฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมพอเพียงเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.47 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่าง (ตารางที่ 4.38) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 31.67 และ 26.50 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.39) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.61 และ 27.57 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.39) และผู้ที่เห็นแบบอย่างชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.08 และ 28.09 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.39)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.38) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจน้อย (ตารางที่ 4.39) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.39) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่าง โดยผู้ที่เห็นแบบอย่างชมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย (ตารางที่ 4.39) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		เชื่ออำนาจฯ	มีเหตุมีผลฯ	แบบอย่างฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	158.64*	55.03*	23.58*	6.75*	13.78*	4.09*	4.75*	22.8
ชาย	553	74.57*	43.28*	12.53*	4.28*	6.59*	<1	<1	27.8
หญิง	636	81.76*	14.93*	10.93*	1.27	7.84*	2.61	5.20*	19.2
อายุน้อย	672	88.88*	40.33*	13.08*	1.01	7.90*	8.13*	11.70*	24.3
อายุมาก	500	63.86*	16.36*	9.14*	5.07*	7.55*	<1	<1	22.2
โสด	579	84.99*	31.44*	19.30*	<1	9.43*	6.76*	5.29*	26.1
สมรส	501	64.90*	14.57*	4.19*	9.72*	5.49*	<1	<1	21.2
การศึกษาต่ำ	796	104.41*	33.72*	12.40*	7.64*	14.16*	<1	4.11*	22.4
การศึกษาสูง	393	62.77*	14.83*	9.30*	1.35	2.15	3.17	<1	25.9
รายได้ คค. ต่ำ	494	68.46*	22.36*	2.28	3.55	15.69*	<1	<1	23.6
รายได้ คค. สูง	684	84.74*	30.54*	26.25*	3.16	2.05	5.49*	13.27*	23.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพหุประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.50		สูง = 31.67
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.56		มาก = 30.61
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 28.09		มาก = 30.08
ชาย	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.79		สูง = 32.09
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.42		มาก = 31.46
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 28.35		มาก = 30.53
หญิง	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.30		สูง = 31.32
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.74		มาก = 29.89
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.89		มาก = 29.73
อายุน้อย	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.76		สูง = 31.68
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.56		มาก = 30.88
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 28.27		มาก = 30.16
อายุมาก	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.17		สูง = 31.69
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.53		มาก = 30.33
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.88		มาก = 29.98
โสด	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 26.52		สูง = 31.76
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 27.54		มาก = 30.74
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.89		มาก = 30.39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
สมรส	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 26.28		สูง = 31.63
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.68		มาก = 30.22
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 28.27		มาก = 29.63
การศึกษาต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 26.86		สูง = 31.84
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.94		มาก = 30.77
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 28.50		มาก = 30.21
การศึกษาสูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 25.44		สูง = 31.56
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.02		มาก = 29.99
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.33		มาก = 29.68
รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 26.73		สูง = 31.88
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.83		มาก = 30.77
รายได้ คค. สูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 26.33		สูง = 31.50
	มีเหตุมีผล	น้อย = 27.37		มาก = 30.47
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 27.48		มาก = 30.35

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความเชื่ออำนาจ และความมีเหตุมีผล (ตารางที่ 4.38) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และมีเหตุมีผลน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และมีเหตุมีผลน้อย 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย 5) ผู้ที่มีเหตุมีผลมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 6) ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย และ 7) ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย แต่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 32 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความเชื่ออำนาจ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.38) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และเห็นแบบอย่างฯน้อย 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรม

พอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างช่น้อย แต่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 33 ภาคผนวก ข)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างช (ตารางที่ 4.38) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และเห็นแบบอย่างชน้อย 3) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย แต่มีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 34 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างช (ตารางที่ 4.38) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ มีเหตุมีผลน้อย และเห็นแบบอย่างชน้อย 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เห็นแบบอย่างชมาก และมีความมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย 5) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก เห็นแบบอย่างชมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 6) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง แม้จะมีเหตุมีผลน้อย แต่ถ้าเห็นแบบอย่างชมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างชน้อย 7) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมาก แม้จะเห็นแบบอย่างชน้อย แต่ถ้าเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และ 8) ผู้ที่เห็นแบบอย่างชมาก แม้จะมีความมีเหตุมีผลน้อย แต่ถ้าเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ เป็นต้น (ตารางที่ 35 ภาคผนวก ข)

4.5.2 พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างชต่างกัน พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมพอเพียงต่อๆ ไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.57 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 24 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 75 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่าง

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		เชื่ออำนาจ	มีเหตุมีผล	แบบอย่าง					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	36.22*	50.44*	82.318	2.84	9.92*	7.87*	10.29*	20.9
ชาย	553	17.22*	30.41*	31.58*	5.26*	6.56*	6.48*	5.88*	23.8
หญิง	636	18.54*	19.11*	52.90*	<1	3.04	2.72	4.23*	19.6
อายุน้อย	672	31.23*	27.20*	43.78*	<1	3.57	12.05*	<1	21.5
อายุมาก	500	8.89*	20.65*	25.74*	2.73	9.48*	<1	18.16*	22.0
โสด	579	36.66*	29.17*	48.08*	2.40	2.42	8.04*	3.74	25.3
สมรส	501	2.82	18.61*	28.39*	1.57	6.07*	1.20	4.92*	17.4
การศึกษาต่ำ	796	25.43*	22.99*	57.08*	3.77	1.28	4.28*	11.60*	21.5
การศึกษาสูง	393	9.96*	26.76*	26.48*	<1	13.73*	2.43	<1	23.0
รายได้ คค. ต่ำ	494	27.59*	20.32*	40.21*	<1	2.82	7.06*	4.21*	25.5
รายได้ คค. สูง	684	10.64*	37.46*	36.94*	1.84	5.32*	2.64	4.17*	18.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่าง แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.97		สูง = 51.17
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.78		มาก = 51.37
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.42		มาก = 51.73
ชาย	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 49.23		สูง = 51.57
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.85		มาก = 51.95
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.82		มาก = 51.98
หญิง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.74		สูง = 50.80
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.72		มาก = 50.82
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.03		มาก = 51.51
อายุน้อย	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.63		สูง = 51.47
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.72		มาก = 51.38
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.37		มาก = 51.73
อายุมาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 49.18		สูง = 50.81
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.75		มาก = 51.23
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.61		มาก = 51.38
โสด	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 48.50		สูง = 51.72
	มีเหตุมีผล	น้อย = 48.67		มาก = 51.55
	เห็นแบบอย่าง	น้อย = 48.26		มาก = 51.96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
สมรส	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 48.78		มาก = 51.24
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.49		มาก = 51.53
การศึกษาต่ำ	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 48.85		สูง = 51.07
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 48.90		มาก = 51.02
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.29		มาก = 51.63
การศึกษาสูง	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 49.21		สูง = 51.36
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 48.53		มาก = 52.04
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.54		มาก = 52.03
รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 48.27		สูง = 51.38
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 48.49		มาก = 51.16
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 47.95		มาก = 51.70
รายได้ คค. สูง	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 49.46		สูง = 51.02
	มีเหตุมีผลฯ	น้อย = 48.78		มาก = 51.70
	เห็นแบบอย่างฯ	น้อย = 48.79		มาก = 51.69

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจฯ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.40) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 51.17 และ 48.97 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.41) ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.37 และ 48.78 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.41) และผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 51.73 และ 48.42 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.41)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.40) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจฯ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจน้อย (ตารางที่ 4.41) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มสถานภาพสมรส คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.41) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ โดยผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.41) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความเชื่ออำนาจฯ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.40) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้

แบบอย่างขน้อย และ 9) ผู้ที่เห็นแบบอย่างขมาก แม้จะมีเหตุมีผลน้อย แต่ถ้าเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ เป็นต้น (ตารางที่ 38 ภาคผนวก ข)

4.5.3 พฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจข ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างขต่างกัน พฤติกรรมซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิตามความเชื่ออำนาจข ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างข

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		เชื่ออำนาจข		มีเหตุมีผลข		แบบอย่างข			
		ก	ข	ค	กขข	กขค	ขขค	กขขค	
รวม	1,200	39.45*	27.19*	<1	14.07*	6.77*	<1	4.70*	9.2
ชาย	553	21.86*	34.39*	1.50	6.34*	5.83*	<1	1.69	16.4
หญิง	636	15.84*	2.89	<1	5.93*	1.23	<1	2.32	4.8
อายุน้อย	672	19.92*	10.07*	<1	6.45*	<1	1.54	<1	6.8
อายุมาก	500	19.34*	16.63*	2.52	5.91*	10.95*	<1	6.51*	14.7
โสด	579	33.67*	17.93*	<1	7.58*	2.43	4.74*	1.94	13.0
สมรส	501	8.42*	10.12*	<1	8.41*	3.36	3.14	<1	8.2
การศึกษาต่ำ	796	16.84*	23.08*	<1	11.09*	4.66*	<1	3.42	8.9
การศึกษาสูง	393	25.61*	3.88	<1	3.10	1.01	2.57	<1	11.8
รายได้ คค. ต่ำ	494	11.72*	14.84*	<1	3.87	<1	<1	11.98*	11.6
รายได้ คค. สูง	684	25.49*	10.02*	1.62	11.56	7.52	<1	<1	9.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจข ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างข แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	เชื่ออำนาจข	ต่ำ =	13.40	สูง =	14.88
	มีเหตุมีผลข	น้อย =	13.53	มาก =	14.75
ชาย	เชื่ออำนาจข	ต่ำ =	13.69	สูง =	15.30
	มีเหตุมีผลข	น้อย =	13.49	มาก =	15.51
หญิง	เชื่ออำนาจข	ต่ำ =	13.19	สูง =	14.48
อายุน้อย	เชื่ออำนาจข	ต่ำ =	13.36	สูง =	14.78
	มีเหตุมีผลข	น้อย =	13.56	มาก =	14.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.40		สูง = 15.01
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.46		มาก = 14.95
โสด	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.19		สูง = 15.12
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.45		มาก = 14.86
สมรส	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.59		สูง = 14.67
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.53		มาก = 14.72
การศึกษาต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.82		สูง = 15.02
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.72		มาก = 15.12
การศึกษาสูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 12.66		สูง = 14.77
รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.79		สูง = 15.06
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.71		มาก = 15.14
รายได้ คค. สูง	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 13.12		สูง = 14.70
	มีเหตุมีผล	น้อย = 13.41		มาก = 14.41

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 2 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจ และ ความมีเหตุมีผล (ตารางที่ 4.42) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 14.88 และ 13.40 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.43) และผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ค่าเฉลี่ย 14.75 และ 13.53 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.43)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.42) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจน้อย (ตารางที่ 4.43) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามความมีเหตุมีผล ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่าผู้ที่มีความมีเหตุมีผลน้อย (ตารางที่ 4.43) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มการศึกษาสูง

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างความเชื่ออำนาจ และ ความมีเหตุมีผล (ตารางที่ 4.42) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และมีเหตุมีผลน้อย 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และมีเหตุมีผลน้อย และ 4) ผู้ที่มี

เหตุมีผลมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 39 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทาง ระหว่างความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.42) เมื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มี พฤติกรรมซื่อสัตย์มากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มี พฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ มีเหตุมีผลน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย 3) ผู้ที่เชื่อ อำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เห็น แบบอย่างฯน้อย 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เห็นแบบอย่างฯมาก และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรม ซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย 5) ผู้ที่มีเหตุมีผลมาก เห็นแบบอย่างฯมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 6) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง แม้จะเห็นแบบอย่างฯ น้อย แต่ถ้ามีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย และ 7) ผู้ที่มีเหตุมี ผลมาก แม้จะเห็นแบบอย่างฯน้อย แต่ถ้าเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่า ผู้ที่เชื่อ อำนาจต่ำ (ตารางที่ 40 ภาคผนวก ข)

4.5.4 พฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯต่างกัน พฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการใช้ สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการ ก่อเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็น คะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตาม ระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 2 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.44) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจ สูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 17.40 และ 17.01 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.45) และผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 17.65 และ 16.76 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.45)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.44) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของ กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี แปรปรวนไปตามความเชื่ออำนาจ โดยผู้ที่เชื่ออำนาจมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ ที่เชื่ออำนาจน้อย (ตารางที่ 4.45) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศชาย กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำ และ กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง และคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ ผู้ที่ เห็นแบบอย่างฯมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ตารางที่ 4.45) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมผลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ
ตามความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่าง

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		เชื่ออำนาจ	มีเหตุมีผล	แบบอย่าง					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	4.70*	3.09	23.37*	<1	3.31	<1	19.79*	6.9
ชาย	553	8.83*	<1	4.64*	2.92	2.17	<1	7.48*	6.7
หญิง	636	<1	1.96	21.32*	<1	1.32	<1	13.70*	8.2
อายุน้อย	672	4.11*	2.44	16.37*	<1	2.34	<1	5.80*	7.1
อายุมาก	500	<1	<1	4.44*	<1	1.47	<1	15.43*	7.1
โสด	579	3.47	2.03	18.90*	<1	3.74	<1	9.90*	9.2
สมรส	501	<1	1.41	3.71	<1	<1	<1	8.80*	5.1
การศึกษาต่ำ	796	6.22*	2.74	9.25*	<1	<1	<1	14.19*	7.0
การศึกษาสูง	393	<1	1.49	16.30*	<1	4.57*	<1	3.74	8.8
รายได้ คค. ต่ำ	494	5.60*	1.40	12.82*	<1	<1	3.18	7.70*	9.3
รายได้ คค. สูง	684	<1	2.88	9.62*	<1	5.43*	5.12*	10.82*	7.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่อ
อำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมผลเมืองดี			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ
รวม	เชื่ออำนาจ	ต่ำ =	17.01	สูง =	17.40
	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.76	มาก =	17.65
ชาย	เชื่ออำนาจ	ต่ำ =	16.64	สูง =	17.46
	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.75	มาก =	17.35
หญิง	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.76	มาก =	17.89
	อายุน้อย	เชื่ออำนาจ	ต่ำ =	16.95	สูง =
เห็นแบบอย่าง		น้อย =	16.70	มาก =	17.69
อายุมาก	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.89	มาก =	17.51
	โสด	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.71	มาก =
การศึกษาต่ำ		เชื่ออำนาจ	ต่ำ =	16.85	สูง =
	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.79	มาก =	17.45
การศึกษาสูง	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	16.72	มาก =	18.11
	รายได้ คค. ต่ำ	เชื่ออำนาจ	ต่ำ =	16.63	สูง =
เห็นแบบอย่าง		น้อย =	16.46	มาก =	17.46
รายได้ คค. สูง	เห็นแบบอย่าง	น้อย =	17.04	มาก =	17.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างความเชื่ออำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.44) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากที่สุด 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ มีเหตุมีผลน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มีเหตุมีผลมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เห็นแบบอย่างฯมาก และมีเหตุมีผลมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่มีเหตุมีผลน้อย และ 5) ผู้ที่มีเหตุมีผลมาก เห็นแบบอย่างฯมาก และเชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ตารางที่ 40 ภาคผนวก ข)

4.6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณค่าความดี และรับรู้ข่าวสารแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (32.44) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 32.44 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 606 คน (ร้อยละ 50.50) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 32.44 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 594 คน (ร้อยละ 49.50) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้คุณค่าความดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (31.11) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31.11 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย มีจำนวน 668 คน (ร้อยละ 55.67) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 31.11 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่รับรู้คุณค่าความดีมาก มีจำนวน 532 คน (ร้อยละ 44.33) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับรู้ข่าวสาร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (33.25) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 33.25 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่รับรู้ข่าวสารน้อย มีจำนวน 662 คน (ร้อยละ 55.17) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 33.25 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่รับรู้ข่าวสารมาก มีจำนวน 538 คน (ร้อยละ 44.83) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่ม

สถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.6.1 พฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณค่าความดี และรับรู้ข่าวสารต่างกัน พฤติกรรมพอประมาณ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมพอเพียงเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.47 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	ความดี	ข่าวสาร					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขค	
รวม	1,200	57.70*	71.50*	<1	8.36*	9.69*	1.82	20.36*	18.7
ชาย	553	60.76*	28.09*	<1	9.83*	8.55*	<1	15.13*	26.8
หญิง	636	10.04*	40.44*	<1	<1	2.18	1.61	7.54*	13.3
อายุน้อย	672	30.90*	31.02*	1.09	8.03*	5.74*	<1	20.40*	20.1
อายุมาก	500	23.36*	34.84*	<1	2.80	3.55	<1	4.30*	18.3
โสด	579	23.09*	40.64*	<1	2.53	4.30*	<1	23.09*	22.7
สมรส	501	20.48*	30.42*	<1	2.83	3.36	1.82	4.06*	16.9
การศึกษาต่ำ	796	42.04*	34.79*	<1	10.06*	5.31*	2.33	19.62*	17.9
การศึกษาสูง	393	18.65*	34.78*	<1	1.44	6.23*	<1	2.80	22.7
รายได้ คค. ต่ำ	494	30.15*	20.91*	<1	3.30	2.52	2.43	10.62*	18.8
รายได้ คค. สูง	684	29.28*	50.98*	<1	5.15*	8.01*	<1	9.15*	19.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.14		มาก = 30.40
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 26.95		มาก = 30.59
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 26.45		มาก = 31.32
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 27.22		มาก = 30.54
หญิง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.74		มาก = 29.62
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 26.80		มาก = 30.56
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 27.39		มาก = 30.45
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 27.39		มาก = 30.46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย =	26.91	มาก = 30.35
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	26.53	มาก = 30.73
โสด	สุขภาพจิตดี	น้อย =	27.24	มาก = 30.21
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	26.75	มาก = 30.70
สมรส	สุขภาพจิตดี	น้อย =	27.26	มาก = 30.33
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	26.92	มาก = 30.67
การศึกษาดำ	สุขภาพจิตดี	น้อย =	27.35	มาก = 30.63
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	27.49	มาก = 30.48
การศึกษาสูง	สุขภาพจิตดี	น้อย =	26.46	มาก = 29.94
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	25.83	มาก = 30.58
รายได้ คค. ต่ำ	สุขภาพจิตดี	น้อย =	27.53	มาก = 31.14
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	27.83	มาก = 30.84
รายได้ คค. สูง	สุขภาพจิตดี	น้อย =	26.74	มาก = 29.87
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	26.24	มาก = 30.37

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 2 ตัว คือ การมีสุขภาพจิตดี และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.46) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.40 และ 27.14 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.47) และผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 30.59 และ 26.95 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.47)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.46) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการมีสุขภาพจิตดี โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.47) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี ผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.47) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.46) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และรับรู้คุณความดีน้อย 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรม

พอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย 5) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่รับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 7) ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 42 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.46) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้ข่าวสารน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และรับรู้ข่าวสารน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 43 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพอประมาณแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.46) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย รับรู้คุณความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย 5) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก รับรู้ข่าวสารมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แม้จะรับรู้ข่าวสารน้อย แต่ถ้ารับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย เป็นต้น (ตารางที่ 44 ภาคผนวก ข)

4.6.2 พฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณความดี และรับรู้ข่าวสารต่างกัน พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมพอเพียงต่อๆ ไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.57 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 24 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 75 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนสุขภาพแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.48) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า

ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 50.83 และ 49.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.49) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 51.11 และ 48.79 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.49) และผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 52.36 และ 47.53 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	ความดี	ข่าวสาร					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	23.46*	41.20*	178.09*	5.36*	2.14	15.23*	<1	25.5
ชาย	553	7.26*	36.08*	80.21*	4.23*	<1	5.39*	<1	27.4
หญิง	636	16.80*	10.41*	101.25*	1.58	2.22	9.28*	<1	25.2
อายุน้อย	672	13.47*	22.43*	89.02*	<1	3.76	7.37*	<1	24.9
อายุมาก	500	9.47*	16.19*	84.15*	9.30*	<1	8.82*	<1	26.7
โสด	579	12.37*	20.10*	72.35*	<1	1.51	5.24*	1.70	25.8
สมรส	501	11.70*	11.49*	83.55*	6.27*	1.16	10.99*	<1	27.0
การศึกษาต่ำ	796	19.62*	43.43*	140.90*	5.89*	1.48	7.99*	<1	29.4
การศึกษาสูง	393	5.71*	2.82*	41.63*	<1	<1	6.51*	1.48	20.3
รายได้ คค. ต่ำ	494	20.30*	16.02*	93.16*	5.38*	3.35	9.08*	<1	32.2
รายได้ คค. สูง	684	6.18*	28.90*	79.67*	1.01	<1	6.45*	<1	22.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.07		มาก = 50.83
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.79		มาก = 51.11
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.53		มาก = 52.36
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.62		มาก = 51.12
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.70		มาก = 52.04
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.88		มาก = 52.85
หญิง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.57		มาก = 50.51
	รับรู้คุณค่าความดี	น้อย = 48.77		มาก = 50.31
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.15		มาก = 51.93
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.13		มาก = 51.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.86		มาก = 51.28
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.66		มาก = 52.48
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.87		มาก = 50.50
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.61		มาก = 50.75
โสด	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.25		มาก = 52.12
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.05		มาก = 51.03
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.78		มาก = 51.31
สมรส	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.64		มาก = 52.44
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.95		มาก = 50.78
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.95		มาก = 50.77
การศึกษาต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.42		มาก = 52.30
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.88		มาก = 50.76
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.43		มาก = 51.21
การศึกษาสูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.31		มาก = 52.33
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.27		มาก = 50.95
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 49.52		มาก = 50.70
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 47.83		มาก = 52.39
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 48.42		มาก = 51.04
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.57		มาก = 50.89
รายได้ คค. สูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 46.93		มาก = 52.53
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 49.51		มาก = 50.68
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 48.83		มาก = 51.35
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 48.00		มาก = 52.19

เมื่อทำการวิเคราะห์ในในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.48) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการมีสุขภาพจิตดี โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.49) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย คะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณความดี ผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.49) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาสูง และคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.49) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี และการรับรู้คุณความดี (ตารางที่ 4.48) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ

1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และรับรู้คุณค่าความดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย 4) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 5) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่รับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย (ตารางที่ 45 ภาคผนวก ข)

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.48) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารน้อย 3) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้คุณค่าความดีมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 46 ภาคผนวก ข)

แต่ในการวิจัยนี้ไม่พบว่าในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมสุขภาพแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.48)

4.6.3 พฤติกรรมข้อสัต์ยของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี รับรู้คุณค่าความดี และรับรู้ข่าวสารต่างกัน พฤติกรรมข้อสัต์ย หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 2 ตัว คือ การมีสุขภาพจิตดี และการรับรู้คุณค่าความดี (ตารางที่ 4.50) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 14.61 และ 13.68 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.51) และผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่รับรู้คุณค่าความดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 15.14 และ 13.14 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.51)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.50) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามการมีสุขภาพจิตดี โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัต์ยมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.51) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง กลุ่มการศึกษาต่ำ และกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ คะแนนพฤติกรรมข้อสัต์ยแปรปรวนไปตามการรับรู้คุณค่า

ความดี ผู้ที่รับรู้คุณความดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 4.51) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์แปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.51) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มเพศหญิง

ตารางที่ 4.50 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	ความดีข	ข่าวสารข					
		ก	ข	ค	กขข	กขค	ขขค	กขขค	
รวม	1,200	15.33*	70.57*	1.77	1.09	1.91	5.53*	6.09*	11.2
ชาย	553	21.08*	37.16*	<1	1.34	<1	7.56*	3.92	17.9
หญิง	636	1.58	32.29*	4.48*	<1	2.03	<1	2.41	7.7
อายุน้อย	672	14.90*	21.62*	2.62	<1	4.34*	4.69*	5.31*	10.2
อายุมาก	500	4.06*	48.43*	<1	1.03	<1	<1	<1	13.6
โสด	579	9.30*	29.47*	1.96	<1	2.55	2.77	6.27*	12.3
สมรส	501	4.11*	27.89*	<1	<1	<1	5.22*	1.40	10.2
การศึกษาต่ำ	796	3.38	57.54*	<1	<1	<1	12.83*	2.30	11.7
การศึกษาสูง	393	15.35*	16.12*	2.65	<1	1.05	<1	3.12	13.3
รายได้ คค. ต่ำ	494	2.23	42.98*	2.94	<1	1.31	9.89*	1.61	14.6
รายได้ คค. สูง	684	13.36*	30.12*	<1	1.15	<1	<1	5.05*	11.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย =	13.68	มาก =	14.61
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	13.14	มาก =	15.14
ชาย	สุขภาพจิตดี	น้อย =	13.68	มาก =	15.26
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	13.42	มาก =	15.52
หญิง	รับรู้คุณความดี	น้อย =	12.91	มาก =	14.78
	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	14.19	มาก =	13.50
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย =	13.36	มาก =	14.60
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	13.24	มาก =	14.73
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย =	13.88	มาก =	14.63
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	12.97	มาก =	15.54
โสด	สุขภาพจิตดี	น้อย =	13.55	มาก =	14.63
	รับรู้คุณความดี	น้อย =	13.13	มาก =	15.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
สมรส	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.76		มาก = 14.51
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 14.17		มาก = 14.10
การศึกษาต่ำ	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.31		มาก = 15.51
การศึกษาสูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 12.89		มาก = 14.55
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 12.87		มาก = 14.57
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.19		มาก = 15.65
รายได้ คค. สูง	สุขภาพจิตดี	น้อย = 13.37		มาก = 14.51
	รับรู้คุณความดี	น้อย = 13.09		มาก = 14.80

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.50) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์น้อยที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารฯน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย แต่รับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย (ตารางที่ 47 ภาคผนวก ข)

และนอกจากนี้ ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.50) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากที่สุด 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย รับรู้คุณความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารฯน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯน้อย 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับรู้ข่าวสารฯมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย 5) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก รับรู้ข่าวสารฯมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แม้จะรับรู้ข่าวสารฯน้อย แต่ถ้ารับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 7) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก แม้จะมีสุขภาพจิตดีน้อย แต่ถ้ารับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมข้อสัตย์มากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย เป็นต้น (ตารางที่ 48 ภาคผนวก ข)

4.6.4 พฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างต่างกัน พฤติกรรมพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 25.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	ความดี	ข่าวสาร					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	1.23	<1	84.09*	<1	<1	9.72*	1.17	8.3
ชาย	553	3.73	<1	44.64*	2.26	<1	2.84	1.96	10.5
หญิง	636	<1	<1	40.77*	<1	<1	6.48*	<1	7.3
อายุน้อย	672	<1	<1	39.31*	<1	<1	6.81*	<1	7.9
อายุมาก	500	1.56	<1	36.97*	<1	1.66	2.80	1.39	8.6
โสด	579	<1	1.11	36.26*	<1	<1	5.61*	<1	8.2
สมรส	501	1.68	<1	27.41*	1.44	1.71	4.10*	<1	7.6
การศึกษาต่ำ	796	<1	3.05	65.18*	<1	<1	5.73*	<1	10.3
การศึกษาสูง	393	<1	1.49	21.80*	<1	1.27	3.99	1.83	6.9
รายได้ คค. ต่ำ	494	<1	1.37	46.76*	<1	<1	3.70	<1	12.3
รายได้ คค. สูง	684	<1	<1	43.18*	2.24	2.12	5.78*	1.74	7.1

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณค่าความดี และการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.33	มาก = 18.03
ชาย	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.12	มาก = 17.96
หญิง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.48	มาก = 18.09
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.40	มาก = 17.97
อายุมาก	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.28	มาก = 18.06
โสด	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.45	มาก = 18.11
สมรส	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.39	มาก = 17.91
การศึกษาต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.23	มาก = 17.99
การศึกษาสูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.50	มาก = 18.15
รายได้ คค. ต่ำ	รับรู้ข่าวสาร	น้อย =	16.05	มาก = 17.96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค. สูง	รับรู้ข่าวสาร	น้อย = 16.53		มาก = 18.15

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 1 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.52) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 18.03 และ 16.33 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.53)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.52) พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ คะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสาร โดยผู้ที่รับรู้ข่าวสารมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.53) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.52) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และรับรู้ข่าวสารน้อย 3) ผู้ที่รับรู้คุณความดีมาก และรับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้คุณความดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้คุณความดีน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.9 ภาคผนวก ข)

แต่การวิจัยนี้ไม่พบว่าในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร (ตารางที่ 4.52)

4.7 ผลการทำนายจิตพอเพียง และพฤติกรรมพอเพียงโดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะ

สถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายจิตพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี) และพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน (พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี) โดยใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และชุดที่ 3 มี 7 ตัวทำนาย

โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 เข้ากับชุดที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 3 ว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่า 7% จากการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุด (Stepwise and Total Multiple Regression Analysis) ของตัวทำนายที่ละชุดต่อตัวถูกทำนายทีละตัว โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.7.1 ผลการทำนายความมีเหตุมีผลโดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.54 พบว่า เมื่อนำจิตพอเพียงด้านความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 10.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .14, .13 และ .12 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาสูง ทำนายได้ 12.7% และอันดับถัดมาคือกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 12.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 8.0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 19.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .25, .16 และ .14 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพสมรส ได้ 25.9% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 22.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 16.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพสมรสมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพโสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.54 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความมีเหตุผล ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง ระหว่าง ชุด			
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% แตกต่าง กลุ่มย่อย				
รวม	1,200	10.1	1,3,2	.14, .13, .12	-	19.4	5,7,4	.25, .16, .14	-	20.4	5,7,4,3,6	.25, .15, .13, .11, -.08	-	1
ชาย	553	10.7	2,1	.21, .16	0.6	20.8	5,4,7	.25, .15, .14	3.6	21.4	5,4,7,2	.24, .14, .11, .10	2	0.6
หญิง	636	10.1	3,1	.21, .17		17.2	5,7,4	.23, .17, .13		19.4	5,3,7,4,6	.22, .17, .16, .13, -.12		2.2
อายุน้อย	672	11.1	2,3,1	.13, .15, .13	3	17.0	5,7,4	.26, .13, .11	5.7	18.1	7,3,4	.28, .16, .11		1.1
อายุมาก	500	8.1	2,1	.18, .15		22.7	5,7,4	.24, .24, .10		22.7	5,7,4	.24, .24, .10		0
โสด	579	12.4	2,3,1	.16, .15, .12	4.4	16.8	5,7,4	.21, .19, .11	9.1*	17.8	5,7,3	.22, .17, .15		1
สมรส	501	8.0	1,3	.20, .13		25.9	5,4,7,6	.31, .20, .19, -.10		25.9	5,4,7,6	.31, .20, .19, -.10		0
การศึกษาต่ำ	796	9.1	1,3,2	.18, .09, .09	3.6	21.1	5,4,7	.29, .17, .11	3	21.4	5,4,7,3	.29, .15, .09, .07		0.3
การศึกษาสูง	393	12.7	3,2	.22, .20		18.1	5,7	.31, .17		19.6	7,3,5	.26, .15, .14		1.5
รายได้ คค.ต่ำ	494	10.2	2,1	.22, .14	0.2	17.4	5,4,7	.19, .21, .13	4.2	18.0	5,4,2	.20, .19, .15		0.6
รายได้ คค.สูง	684	10.4	1,3	.21, .18		21.3	5,7,4	.28, .19, .09		22.0	5,7,3	.30, .18, .11		0.7

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ให้สถานจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความอุดม 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 20.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .25, .15, .13, .11 และ -.08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 25.9% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 22.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 17.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพสมรสมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพโสด

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 17.8% ถึง 25.9% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส (25.9%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพโสด (17.8%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 2) ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) สุขภาพจิตดี(ชุดที่ 2) และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตน เชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตน เชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความมีเหตุมีผลน้อยตามไปด้วย

4.7.2 ผลการทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.55 พบว่า เมื่อนำจิตพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 10.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และการรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .20, .10 และ .10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภู

มีได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 14.0% และอันดับถัดมาคือกลุ่มการศึกษาสูง ทำนายได้ 12.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 8.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 30.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .33, .19 และ .15 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาสูง ทำนายได้ 34.5% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ทำนายได้ 34.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 26.0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำกับกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง โดยกลุ่มรายได้ครอบครัวสูงมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า มีเพียงตัวทำนายจากชุดที่ 2 เท่านั้นที่ร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ โดยพบตัวทำนายและเปอร์เซ็นต์การทำนายทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย เช่นเดียวกับการทำนายโดยใช้ชุดที่ 2 เพียงลำพัง

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ไม่สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ มีเพียงจากชุดที่ 2 เท่านั้นที่สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ โดยทำนายได้ระหว่าง 26.0% ถึง 34.5% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาสูง (34.5%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ (26.0%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และเชื่ออำนาจในตนมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีสุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนน้อยตามไปด้วย

ตารางที่ 4.55 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การมีภูมิคุ้มกันต้น ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง ระหว่าง ชุด			
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% ค่าเบี่ยง ต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% ค่าเบี่ยง ต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% ค่าเบี่ยง ต่าง กลุ่มย่อย				
รวม	1,200	10.8	1,3,2	.20, .10, .10	-	30.4	4,5,7	.33, .19, .15	-	30.4	4,5,7	.33, .19, .15	-	0
ชาย	553	11.6	1,2	.24, .15	2.7	30.7	4,7,5	.30, .19, .18	1.2	30.7	4,7,5	.30, .19, .18	1.2	0
หญิง	636	8.9	1,3	.20, .15		29.5	4,5,7	.35, .21, .11		29.5	4,5,7	.35, .21, .11		0
อายุน้อย	672	10.3	1,3,2	.18, .11, .11	0.5	27.9	4,5,7	.32, .18, .15	3.8	27.9	4,5,7	.32, .18, .15	3.8	0
อายุมาก	500	9.8	1,2	.23, .13		31.7	4,5,7	.33, .20, .16		31.7	4,5,7	.33, .20, .16		0
โสด	579	14.0	1,2,3	.21, .13, .10	5.5	31.8	4,7,5	.32, .20, .17	1.3	31.8	4,7,5	.32, .20, .17	1.3	0
สมรส	501	8.5	1,2	.21, .12		30.5	4,5,7	.36, .19, .12		30.5	4,5,7	.36, .19, .12		0
การศึกษาค่า	796	9.7	1,2,3	.19, .10, .09	2.7	29.3	4,5,7	.34, .19, .13	5.2	29.3	4,5,7	.34, .19, .13	5.2	0
การศึกษาระดับสูง	393	12.4	1,3	.27, .14		34.5	4,7,5,6	.35, .23, .20, .13		34.5	4,7,5,6	.35, .23, .20, .13		0
รายได้ คค.ต่ำ	494	11.7	1,2	.23, .15	1.4	26.0	7,4	.41, .20	8.1*	26.0	7,4	.41, .20	8.1*	0
รายได้ คค.สูง	684	10.3	1,3	.23, .15		34.1	4,5,7	.32, .25, .14		34.1	4,5,7	.32, .25, .14		0

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย: ชุดที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การมีภูมิคุ้มกันจากคนรอบข้าง 3 คือ การมีภูมิต้านทานเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความอุดมสมบูรณ์ 6 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

4.7.3 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการรับรู้คุณความดีโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.56 พบว่า เมื่อนำจิตพอเพียงด้านการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 12.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .21, .12 และ .10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 17.1% และอันดับถัดมาคือกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 14.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 8.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 33.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .27, .24 และ .21 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 36.8% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 36.0% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 30.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน ไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 35.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี ความเชื่ออำนาจในตน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .29, .25, .22, .14, -.10 และ -.08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย

ตารางที่ 4.56 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)						
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกัน ระหว่างชุด			
รวม	1,200	12.5	3,2,1	.21, .12, .10	-	33.4	5,4,7	.27, .24, .21	-	35.1	5,4,7,3,1,6	.29, .25, .22, .14, -.10, -.08	-	1.7
ชาย	553	17.1	3,2	.28, .20	8.3*	36.0	4,7,5	.29, .26, .18	4.9	39.7	4,7,5,3,1,6	.29, .25, .24, .22, -.15, -.10	8.6*	3.7
หญิง	636	8.8	1,3	.19, .16		31.1	5,4,7	.34, .20, .16		31.1	5,4,7	.34, .20, .16		0
อายุน้อย	672	12.0	3,2,1	.20, .12, .10	1	30.8	5,7,4	.31, .22, .15	6	32.0	5,7,4,3,1	.33, .21, .15, .13, -.11	6.7	1.2
อายุมาก	500	11.0	3,2	.23, .15		36.8	4,7,5,6	.35, .23, .22, -.09		38.7	4,7,5,1,3,6	.35, .24, .23, -.13, .15, -.11		1.9
โสด	579	14.2	3,2	.24, .20	3.6	35.5	5,7,4	.30, .22, .21	0.3	37.1	5,7,4,3,1	.32, .21, .21, .14, -.10	0.5	1.6
สมรส	501	10.6	3,1	.19, .19		35.8	5,4,7,6	.26, .30, .27, -.12		36.6	5,4,7,6,3	.25, .28, .25, -.16, .11		0.8
การศึกษาดำ	796	13.4	2,3,1	.20, .15, .09	1.9	34.0	5,4,7	.28, .23, .22	1	35.1	5,4,7,3,6	.30, .23, .22, .11, -.11	2.1	1.1
การศึกษาระดับสูง	393	11.5	3	.34		33.0	4,7,5	.26, .23, .21		37.2	4,7,5,2,3,1	.28, .27, .25, -.17, .19, -.13		4.2
รายได้ คค.ต่ำ	494	14.0	2,1	.28, .13	1	34.2	4,7,5	.30, .22, .22	1.1	34.2	4,7,5	.30, .22, .22	2.3	0
รายได้ คค.สูง	684	13.0	3,1	.30, .12		33.1	5,7,4	.31, .20, .20		36.5	5,7,4,3,1,2	.33, .21, .19, .21, -.11, -.10		3.4

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย: ชุดที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความอุดมสมบูรณ์ 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออย่างานใจในตน

ทำนายได้ 39.7% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 38.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 31.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 31.1% ถึง 39.7% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มเพศชาย (39.7%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง (31.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 2) สุขภาพจิตดี(ชุดที่ 2) ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี เชื่ออำนาจในตน และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี เชื่ออำนาจในตน และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีน้อยตามไปด้วย

4.7.4 ผลการทำนายพฤติกรรมพอประมาณโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.57 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 13.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .25 และ .16 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 18.1% และอันดับถัดมาคือกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 16.0% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 10.8% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มอายุมากกับกลุ่มอายุน้อย โดยกลุ่มอายุมากมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุน้อย

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ ในกลุ่มรวมได้ 40.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .46, .33, -.31 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนาย ทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 48.1% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มการศึกษาสูง ทำนายได้ 45.5% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 34.0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 41.7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .42, .31, -.35, .11, .08 และ .06 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 49.1% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 46.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 35.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง และระหว่างกลุ่มอายุมากกับกลุ่มอายุน้อย โดยกลุ่มอายุมากมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุน้อย

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 35.2% ถึง 49.1% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มเพศชาย (49.1%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง (35.2%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) การมุ่งอนาคตควบคุมตน (ชุดที่ 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง(ชุดที่ 1) การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง(ชุดที่ 1) และสุขภาพจิตดี(ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และสุขภาพจิตดีมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน

ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสฐานจากคนรอบข้าง และสุขภาพจิตดีน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมพอประมาณน้อยตามไปด้วย

4.7.5 ผลการทำนายพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.58 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวិเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสฐานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 39.6% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การรับรู้ปทัสฐานจากคนรอบข้าง และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .44, .22 และ .08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 43.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 43.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 36.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก โดยกลุ่มอายุน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุมาก และระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพโสดมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 29.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .22, และ .08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 33.3% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 32.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 24.6% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพโสดมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.58 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ที่ทำงานและตัวทำนทานที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนทาน คือ พฤติกรรมสุขภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง ระหว่างชุด		
		% ทำนทาน	ตัว ทำนทาน	ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนทาน	ตัว ทำนทาน	ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำนทาน	ตัว ทำนทาน	ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย			
รวม	1,200	39.6	3,2,1	.44,.22,.08	-	29.1	6,7,4	.35,.22,.09	-	43.3	3,6,2,7	.38,.18,.15,.11	3.7
ชาย	553	40.8	3,2	.46,.27	1.7	29.2	6,7,4	.35,.21,.10	1	43.8	3,2,6,7	.39,.18,.17,.10	3
หญิง	636	39.1	3,2,1	.42,.20,.12		30.2	6,7,5	.36,.22,.11		43.6	3,6,7,2	.37,.21,.13,.14	4.5
อายุน้อย	672	43.3	3,2	.46,.29	7.2*	31.5	6,7,4	.35,.26,.08	1.3	46.9	3,2,6,7	.39,.18,.18,.11	3.6
อายุมาก	500	36.1	3,2,1	.41,.19,.12		30.2	6,7	.40,.24		41.5	3,6,7,2	.34,.22,.15,.12	5.4
โสด	579	43.6	3,2	.42,.34	7.2*	33.3	6,7,4	.36,.24,.09	8.7*	47.6	3,2,6,7	.35,.21,.18,.12	4
สมรส	501	36.4	3,2,1	.46,.12,.12		24.6	6,7,4	.35,.18,.09		39.2	3,6,7,2	.41,.19,.09,.09	2.8
การศึกษาค่า	796	40.5	3,2,1	.43,.21,.11	2.4	30.5	6,7,4	.36,.20,.11	3.4	44.2	3,6,2,7	.38,.20,.15,.11	3.7
การศึกษาระดับสูง	393	38.1	3,2	.45,.26		27.1	6,7	.31,.30		41.5	3,7,6,2	.38,.14,.15,.14	3.4
รายได้ ต.ค.ต่ำ	494	39.8	3,2	.45,.27	0.8	32.3	6,7,4	.32,.25,.14	5.2	44.6	3,6,2,7,5	.36,.15,.14,.12,.08	4.8
รายได้ ต.ค.สูง	684	39.0	3,2,1	.46,.20,.08		27.1	6,7	.38,.23		42.5	3,6,2,7	.40,.19,.13,.10	3.5

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนทาน: ชุดที่ 1. 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ที่สังเกตจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
ชุดที่ 2. 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 43.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .38, .18, .15 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 47.6% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 46.9% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 39.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพโสดมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 39.2% ถึง 47.6% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพโสด (47.6%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส (39.2%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (ชุดที่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ชุดที่ 2) การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง (ชุดที่ 1) และความเชื่ออำนาจในตน (ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และความเชื่ออำนาจในตนมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และความเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมสุขภาพน้อยตามไปด้วย

4.7.6 ผลการทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.59 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 2.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .17 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 7.4% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 4.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3

ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 15.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .25, .15, -.19 และ .16 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 20.5% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 18.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 12.4% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 15.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .25, .18, -.18, .17, -.11 และ .07 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 21.7% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 13.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง โดยกลุ่มเพศชายมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 13.1% ถึง 21.7% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงสุด คือ กลุ่มเพศชาย (21.7%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย (13.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 2) สุขภาพจิตดี(ชุดที่ 2) และการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และการรับรู้

ตารางที่ 4.59 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำทนายและตัวทนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวทนายทำทนาย คือ พฤติกรรมข้อสุดท้ายในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)		ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)		ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)		% แตกต่าง ระหว่าง ชุด
		% ทำทนาย	% ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำทนาย	% ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย	% ทำทนาย	% ค่าเบต้า แตกต่าง กลุ่มย่อย	
รวม	1,200	2.9	.17	15.2	7,5,6,4 .25,16,-.19,16	15.8	7,5,6,4,1,2 .25,18,-.17,-.11,07	0.6
ชาย	553	7.4	.28	20.5	7,4,5 .23,20,12	21.7	7,4,5,1,2 .23,22,14,-.14,10	1.2
หญิง	636	0	-	12.9	5,6,7,4 .17,-.30,23,14	13.5	5,6,7,4,3 .18,-.27,24,15,-.10	0.6
อายุน้อย	672	1.7	.14	12.3	5,7,6,4 .19,22,-.18,11	13.1	5,7,6,4,1 .22,24,-.15,13,-.12	0.8
อายุมาก	500	4.0	.20	18.7	7,4,6,5 .27,22,-.17,13	18.7	7,4,6,5 .27,22,-.17,13	0
โสด	579	4.0	.20	15.6	7,5,6,4 .34,12,-.16,10	16.4	7,5,6,4,1 .35,14,-.13,13,-.12	0.8
สมรส	501	1.6	.14	16.6	5,4,6,7 .20,21,-.23,19	16.6	5,4,6,7 .20,21,-.23,19	0
การศึกษาต่ำ	796	3.7	.20	14.1	5,7,6,4 .22,20,-.15,12	14.1	5,7,6,4 .22,20,-.15,12	0
การศึกษาสูง	393	2.0	.15	18.2	7,4,6 .35,23,-.21	18.2	7,4,6 .35,23,-.21	0
รายได้ คค.ต่ำ	494	4.2	.25,-.13	12.4	5,7,6,4 .20,24,-.22,12	13.9	5,7,6,4,3,2 .19,23,-.20,12,-.16,12	1.5
รายได้ คค.สูง	684	2.7	.17	16.5	7,4,6,5 .24,18,-.15,16	17.1	7,4,6,5,1 .26,19,-.12,18,-.11	0.6

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทนาย: ชุดที่ 1

1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2

4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความอุดมสมบูรณ์ 6 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 7 คือ ความเชื่ออย่างมางในตนเอง

ปัทสนานจากคนรอบข้างมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมชื่อเสียงมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีความเชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และการรับรู้ปัทสนานจากคนรอบข้างน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมชื่อเสียงน้อยตามไปด้วย

4.7.7 ผลการทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.60 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปัทสนานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 17.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และการรับรู้ปัทสนานจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 และ .21 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 21.9% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 21.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 10.9% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก โดยกลุ่มอายุน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุมาก และระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพโสดมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 13.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .34, .10 และ -.07 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 15.6% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 15.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 10.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง ระหว่างชุด			
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า		% แตกต่าง กลุ่มย่อย		
รวม	1,200	17.2	3,2	.27, .21	-	13.2	6,7,5	.34, .10, -.07	-	20.3	3,6,2,5	.22, .21, .17, -.10	-	3.1
ชาย	553	18.7	3,2	.25, .25	0.6	15.6	6,7,5,4	.33, .14, -.20, .13	2.5	22.0	3,2,6,5	.20, .23, .21, -.15	1.2	3.3
หญิง	636	17.4	3,2,1	.25, .13, .12		13.1	6	.36		20.8	3,6,2,4	.23, .24, .15, -.13		3.4
อายุน้อย	672	21.1	3,2,1	.26, .20, .10	8.5*	15.2	6,7	.34, .09	4	23.9	3,6,2,5,1	.21, .20, .17, -.11, .10	7.6*	2.8
อายุมาก	500	12.6	3,2	.25, .17		11.2	6	.34		16.3	6,3,5,2	.23, .19, -.12, .13		3.7
โสด	579	21.9	2,3	.27, .27	11*	14.1	6	.38	3.4	24.2	2,3,6,5	.24, .23, .19, -.11	9.5*	2.3
สมรส	501	10.9	3,2	.23, .15		10.7	6	.33		14.7	6,3,5,2	.24, .17, -.10, .11		3.8
การศึกษาต่ำ	796	17.4	3,2	.28, .19	0.4	12.8	6,7	.30, .10	0.6	19.6	3,6,2,5	.23, .19, .15, -.07	2.5	2.2
การศึกษาสูง	393	17.8	3,2,1	.21, .16, .14		13.4	6	.37		22.1	6,3,2,5,1	.21, .19, .15, -.18, .16		4.3
รายได้ ต.ด.ต่ำ	494	21.1	3,2	.36, .16	5.4	14.8	6,7	.27, .18	2.5	22.5	3,6,2	.31, .15, .12	3.1	1.4
รายได้ ต.ด.สูง	684	15.7	3,2	.24, .23		12.3	6	.35		19.4	6,3,2,5	.22, .19, .19, -.13		3.7

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย: ชุดที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ไม่ชัดเจนจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความคุ้มค่า 6 คือ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิในกลุ่มรวมได้ 20.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนจากคนรอบข้าง และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .22, .21, -.18, .17 และ -.10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 24.2% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 23.9% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 14.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% คือ ระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก โดยกลุ่มอายุน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุมาก และระหว่างกลุ่มสถานภาพโสดกับกลุ่มสถานภาพสมรส โดยกลุ่มสถานภาพโสดมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิได้ระหว่าง 14.7% ถึง 24.2% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลระหว่างชุดที่แตกต่างเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพโสด (24.2%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส (14.7%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง(ชุดที่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 2) และการรับรู้ทัศนจากคนรอบข้าง(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ทัศนจากคนรอบข้างมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ทัศนจากคนรอบข้างเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมพลเมืองดีน้อยตามไปด้วย

4.8 ผลการทำนายพฤติกรรมพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียงเป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Hierarchical เพื่อทำนายพฤติกรรมพอเพียง 4 ด้าน คือ พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ซึ่งจะมีตัวทำนายที่เข้าตามลำดับ 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ มี 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชั้นที่ 2 ประกอบด้วยตัวทำนายในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ มี 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี

การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และขั้นที่ 3 ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง มี 3 ตัวทำนาย คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในขั้นที่ 3 ว่าจะทำนายได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 2 มากน้อยเพียงใด โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเพศชาย (2) กลุ่มเพศหญิง (3) กลุ่มอายุน้อย (4) กลุ่มอายุมาก (5) กลุ่มสถานภาพโสด (6) กลุ่มสถานภาพสมรส (7) กลุ่มการศึกษาต่ำ (8) กลุ่มการศึกษาสูง (9) กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ และ (10) กลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.8.1 ผลการทำนายพฤติกรรมพอประมาณโดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์

กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.61 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมพอประมาณของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณในกลุ่มรวมได้ 13.8% และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .25 และ .16 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 18.1% และอันดับถัดมาคือกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 16.0% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 10.8%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 27.9 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 13.8 และ 41.7 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตนการมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .42, .31, -.34 และ .08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 33.2 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 16.0 และ 49.2 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มเพศชาย และอันดับถัดมาคือกลุ่มการศึกษาสูง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 33.1 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 12.4 และ 45.5 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ โดยทำนายได้เพิ่มขึ้น 23.0 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 14.9 และ 37.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และ

ตารางที่ 4.61 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพอบประมาณ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9, 10)					
	จำนวน คน	%R ² รวม	ลำดับตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า		
รวม	1,200	13.8	1,2	.25, .16	27.9*	41.7	7, 5, 6, 4	.42, .31, -.34, .08	3.7	45.4	8, 10	.22, .06
ชาย	553	16.0	1,2	.28, .18	33.2*	49.2	7, 6, 5, 4	.47, -.38, .27, .15	2.6	51.8	10, 8	.16, .09
หญิง	636	11.1	1,2	.22, .15	24.4*	35.5	5, 7, 6	.35, .37, -.30	4.4	39.9	10	.25
อายุน้อย	672	10.8	1,2	.21, .16	28.1*	38.9	7, 5, 6	.42, .37, .33	3.5	42.4	10, 8	.20, .07
อายุมาก	500	18.1	1,2,3	.33, .33, .15	28.1*	46.2	7, 5, 6, 4	.39, .27, -.36, .14	4.4	50.6	10	.27
โสด	579	14.1	1,2	.22, .20	26.5*	40.6	7, 5, 6, 4	.46, .29, -.32, .08	4.5	45.1	10, 8	.25, .07
สมรส	501	13.6	1,2,3	.32, .16, .12	29.8*	43.4	7, 5, 6, 4	.44, .30, -.37, .10	2.7	46.1	10, 9	.17, .08
การศึกษาต่ำ	796	15.1	1,2,3	.28, .20, .08	25.7*	40.8	7, 5, 6, 4	.39, .31, -.31, .09	2.4	43.2	10, 8	.14, .10
การศึกษาสูง	393	12.4	1,2	.23, .17	33.1*	45.5	7, 6, 5	.54, -.38, .26	6.6	52.1	10	.32
รายได้ คค.ต่ำ	494	14.9	2,1	.23, .20	23.0*	37.9	5, 7, 6, 4	.32, .37, -.31, .11	2.6	40.5	10, 8	.16, .09
รายได้ คค.สูง	684	13.5	1,2	.29, .13	30.5*	44.0	7, 6, 5	.46, -.36, .31	4.9	48.9	10, 9	.24, .08

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย **ขั้นที่ 1** 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
ขั้นที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ขั้นที่ 3 8 คือ ความมีเหตุผล 9 คือ การมีภูมิคุ้มกันตน 10 คือ การรับรู้คุณค่าตน

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตพอเพียงสามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมพอประมาณในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.7 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 41.7 และ 45.4 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี มีค่าเบต้า เท่ากับ .22 และ .06 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชน ชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 6.6 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 33.1 และ 52.1 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มการศึกษาสูง และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 4.9 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 44.0 และ 48.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาต่ำ ทำนาย เพิ่มขึ้นได้ 2.4 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 25.7 และ 43.2 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ)

4.8.2 ผลการทำนายพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.62 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมา วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะ สถานการณ 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มรวมได้ 39.6% และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การรับรู้ทัศนสถานจากคนรอบข้าง และการเห็นแบบอย่างจากคน รอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .44, .22 และ .08 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไป ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมสุขภาพได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 43.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 43.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 36.1%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปร จิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.7 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 39.6 และ 43.3 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจใน ตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .18 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของ ประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรม

ตารางที่ 4.62 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมสุขภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9, 10)				
		%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	1,200	39.6	3,2,1	.44,.22,.08	3.7	43.3	6.7	.18,.11	2.4	45.7	8,10	.14,.07
ชาย	553	40.8	3,2	.46,.27	2.9	43.7	6.7	.16,.09	3.9	47.6	8,10	.14,.14
หญิง	636	39.1	3,2,1	.42,.20,.12	4.5	43.6	6.7	.20,.12	1.6	45.2	8	.14
อายุน้อย	672	43.3	3,2	.46,.29	3.5	46.8	6.7	.18,.11	2.1	48.9	8,10	.13,.07
อายุมาก	500	36.1	3,2,1	.41,.19,.12	5.3	41.4	6.7	.22,.14	1.7	43.1	8	.15
โสด	579	43.6	3,2	.42,.34	3.9	47.5	6.7	.19,.12	2.3	49.8	8,10	.13,.09
สมรส	501	36.4	3,2,1	.46,.12,.12	2.6	39.0	6	.20	2.9	41.9	8	.18
การศึกษาต่ำ	796	40.5	3,2,1	.43,.21,.11	3.8	44.3	6.7	.20,.10	2.7	47.0	8,10	.13,.09
การศึกษาระดับสูง	393	38.1	3,2	.45,.26	3.4	41.5	6.7	.15,.15	2.0	43.5	8,9	.12,.09
รายได้ คด.ต่ำ	494	39.8	3,2	.45,.27	4.4	44.2	6.7	.17,.14	2.5	46.7	8	.17
รายได้ คด.สูง	684	39.0	3,2,1	.46,.20,.08	3.5	42.5	6.7	.19,.10	3.0	45.5	8,10	.13,.13

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย
 ขั้นที่ 1 1-คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัวข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากครอบครัวข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
 ขั้นที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ รุ่งเรืองอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 3 8 คือ ความมีเหตุมีผล 9 คือ การมีภูมิคุ้มกันตน 10 คือ การรับรู้คุณค่าชีวิต

สุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากชั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 5.3 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 36.1 และ 41.4 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มอายุมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มเพศหญิง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 4.5 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 39.1 และ 43.6 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส โดยทำนายได้เพิ่มขึ้น 2.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 36.4 และ 39.0 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และ

ชั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตพอเพียงสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากชั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.4 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 43.3 และ 45.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี มีค่าเบต้า เท่ากับ .14 และ .07 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชน ชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากชั้นที่ 2 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 3.9 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 43.7 และ 47.6 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มเพศชาย และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 3.0 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 42.5 และ 45.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 1.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 43.6 และ 45.2 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

4.8.3 ผลการทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.63 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมซื้อสัตย์ของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในชั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างจากรอบข้าง การรับรู้ปทัสถานจากรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ในกลุ่มรวมได้ 2.9% และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ปทัสถานจากรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .17 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมซื้อสัตย์ได้สูงสุดในกลุ่มเพศชาย ทำนายได้ 7.4% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 4.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายได้ 0%

ตารางที่ 4.63 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมซื้อสัตย์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9, 10)				
		%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า		
รวม	1,200	2.9	2	.17	13.0*	15.9	7,4,5,6	.25, .17, .17, -.17	5.9	21.8	10,9	.20, .17
ชาย	553	7.4	2	.28	14.2*	21.6	4,7,5	.22, .23, .13	8.1*	29.7	10,9,8	.23, .17, .09
หญิง	636	-	-	-	13.4*	13.4	5,7,6,4	.18, .24, -.26, .15	4.2	17.6	9,10	.16, .15
อายุน้อย	672	1.7	2	.14	11.6*	13.3	7,5,4,6	.24, .21, .14, -.14	5.6	18.9	9,10,8	.16, .16, .09
อายุมาก	500	4.0	2	.20	14.8*	18.8	4,7,6,5	.22, .27, -.17, .14	5.7	24.5	10,9	.21, .17
โสด	579	4.0	2	.20	13.1*	17.1	7,4,5,6	.34, .13, .13, -.13	6.7	23.8	9,10,8	.20, .17, .09
สมรส	501	1.6	2	.14	14.9*	16.5	5,4,6,7	.21, .21, -.24, .19	4.3	20.8	10,9	.17, .15
การศึกษาค่า	796	3.7	2	.20	11.0*	14.7	5,7,6,4	.22, .20, -.16, .13	5.9	20.6	10,9,8	.18, .13, .11
การศึกษาลูก	393	2.0	2	.15	16.7*	18.7	7,4,6	.38, .26, -.17	6.7	25.4	10,9	.21, .20
รายได้ ตด.ต่ำ	494	4.2	2,3	.25, -.13	9.7*	13.9	5,7,6,4	.19, .24, -.19, .12	6.8	20.7	10,8,9	.17, .16, .10
รายได้ ตด.สูง	684	2.7	2	.17	14.3*	17.0	7,4,5,6	.25, .19, .18, -.13	6.1	23.1	9,10	.20, .19

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย

- ขั้นที่ 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
 ขั้นที่ 2 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 3 คือ ความมีเหตุผล 9 คือ การมีภูมิคุ้มกันตน 10 คือ การรับรู้คุณค่าชีวิต

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมชื่อเสียงในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.0 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 2.90 และ 15.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .25, .17, .17 และ -.17 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมชื่อเสียงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 16.7 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 2.0 และ 18.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มการศึกษาสูง และอันดับถัดมาคือกลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้เพิ่มขึ้น 14.9 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 1.6 และ 16.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ โดยทำนายได้เพิ่มขึ้น 9.7 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 4.2 และ 13.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และ

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณค่าชีวิต เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตพอเพียงสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมชื่อเสียงในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.9 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 15.9 และ 21.8 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การรับรู้คุณค่าชีวิต และการมีภูมิคุ้มกัน มีค่าเบต้า เท่ากับ .20 และ .17 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมชื่อเสียงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยเฉพาะในกลุ่มเพศชาย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 8.1 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 14.2 และ 29.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มเพศชาย และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้เพิ่มขึ้น 6.8 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 13.9 และ 20.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด คือ กลุ่มเพศหญิง ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 4.2 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 13.4 และ 17.6 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

4.8.4 ผลการทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีโดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.64 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมพลเมืองดีของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ

ตารางที่ 4.64 เปรียบเทียบเบอรี่ชี้้นต์ทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9, 10)				
		%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	1,200	17.2	3,2	.27, .21	3.1	20.3	6,5	.21, -.10	0.8	21.1	8,9	-.10, .07
ชาย	553	18.7	3,2	.25, .25	3.3	22.0	6,5	.21, -.15	0	22.0	-	-
หญิง	636	17.4	3,2,1	.25, .13, .12	3.8	21.2	6,4	.23, -.14	1.0	22.2	10,8	-.11, .10
อายุน้อย	672	21.1	3,2,1	.26, .20, .10	2.8	23.9	6,5	.20, -.11	0	23.9	-	-
อายุมาก	500	12.6	3,2	.25, .17	3.7	16.3	6,5	.23, -.12	0.6	16.9	9	-.10
โสด	579	21.9	2,3	.27, .27	2.3	24.2	6,5	.19, -.11	0	24.2	-	-
สมรส	501	10.9	3,2,1	.23, .15	3.8	14.7	6,5	.24, -.10	1.8	16.5	9,8	-.16, .12
การศึกษาต่ำ	796	17.4	3,2	.28, .19	2.2	19.6	6,5	.19, -.07	0	19.6	-	-
การศึกษาสูง	393	17.8	3,2,1	.21, .16, .14	4.3	22.1	6,5	.21, -.18	0.6	22.7	10	-.11
รายได้ ตค.ต่ำ	494	21.1	3,2	.36, .16	1.4	22.5	6	.15	0	22.5	-	-
รายได้ ตค.สูง	684	15.7	3,2	.24, .23	3.7	19.4	6,5	.22, -.13	1.1	20.5	8,9	-.12, .08

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ชุดตัวทำนาย : ขั้นที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากครอบครัว 3 คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
 ขั้นที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตครอบครัว 6 คือ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 3 8 คือ ความมีเหตุมีผล 9 คือ การมีภูมิคุ้มกันตน 10 คือ การรับรู้คุณค่าชีวิต

สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีในกลุ่มรวมได้ 17.2% และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 และ .21 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีได้สูงสุดในกลุ่มสถานภาพโสด ทำนายได้ 21.9% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ ทำนายได้ 21.1% เท่ากัน ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มสถานภาพสมรส ทำนายได้ 10.9%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.1 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 17.2 และ 20.3 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมุ่งอนาคต ควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .21 และ -.10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 3.8 เปอร์เซนต์ เท่ากันในกลุ่มเพศหญิง (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 17.4 และ 21.2 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และกลุ่มสถานภาพสมรส (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 10.9 และ 14.7 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และอันดับถัดมาทำนายได้เพิ่มขึ้น 3.7 เปอร์เซนต์ เท่ากัน ในกลุ่มอายุมาก (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 12.6 และ 16.3 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และกลุ่มรายได้ครอบครัวสูง (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 15.7 และ 19.4 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวต่ำ โดยทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.4 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 21.1 และ 22.5 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และ

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตพอเพียง 3 ตัว คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณค่าชีวิต เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตพอเพียงสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.8 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 20.3 และ 21.1 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน มีค่าเบต้า เท่ากับ -.10 และ .07 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิอีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมพลเมืองดีเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ในเพียงบางกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 1.8 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 14.7 และ 16.5 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มสถานภาพสมรส และอันดับถัดมาคือกลุ่มเพศหญิง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.0 เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 21.2 และ 22.2 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่

ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้ 0.6 เปอร์เซ็นต์ เท่ากัน ในกลุ่มอายุมาก (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 16.3 และ 16.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และกลุ่มการศึกษาสูง (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 22.1 และ 22.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษา "จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ" ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนจากชุมชนสุวรรณภูมิ พ.ศ. 2554 จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 5 ประเภท คือ 1) ตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม 2) ตัวแปรด้านลักษณะสถานการณ์ 3) ตัวแปรด้านพฤติกรรมพอเพียง 4) ตัวแปรด้านจิตพอเพียง และ 5) ลักษณะทางชีวสังคมของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2554 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise และ Hierarchical และมีสถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' การวิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งแบ่งตามลักษณะทางชีวสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด ผลการวิจัยพบว่า

1) ประชาชนที่มีจิตลักษณะเดิมสูงทั้ง 3 ด้าน คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 26.3%, 14.3%, 8.4% และ 2.7% ตามลำดับ สำหรับผู้ที่มีความมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันตน และรับรู้คุณค่าความดีสูง ก็พบผลเช่นเดียวกัน โดยพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.1%, 20.0% และ 25.2% ตามลำดับ

2) ประชาชนที่อยู่ในลักษณะสถานการณ์สูงทั้ง 3 ด้าน คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนทางสังคมมาก และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 10.7%, 27.3%, 5.1% และ 12.8%

ตามลำดับ สำหรับผู้ที่มีความมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันตน และรับรู้คุณความดีสูง ก็พบผลเช่นเดียวกัน โดยพบว่าปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์สามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 9.3%, 9.8% และ 9.2% ตามลำดับ

3) ประชาชนที่มีจิตพอเพียงสูงทั้ง 3 ด้าน คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตพอเพียงสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 19.0%, 13.4%, 15.2% และ 2.7% ตามลำดับ

4) ประชาชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง มีความมีเหตุมีผลมาก และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูง นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่ออำนาจในตน ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 22.8%, 20.9%, 9.2% และ 6.9% ตามลำดับ

5) ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 41.7%, 43.3%, 15.8% และ 20.3% ตามลำดับ นอกจากนี้ยังร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 20.4%, 30.4% และ 35.1% ตามลำดับ

6) ตัวแปรจิตพอเพียงสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี เพิ่มขึ้นจากตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม โดยทำนายในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้น 3.7%, 2.4%, 5.9% และ 0.8% ตามลำดับ และทำนายพฤติกรรมสุขภาพ และพฤติกรรมซื่อสัตย์ ได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มเพศชาย 3.9% และ 8.1% ตามลำดับ พฤติกรรมพอประมาณ ทำนายได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มการศึกษาสูง 6.6% และพฤติกรรมพลเมืองดี ทำนายได้เพิ่มสูงสุดในกลุ่มสถานภาพสมรส 1.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีข้อค้นพบหลายประการที่เป็นประโยชน์ต่อจิตและพฤติกรรมพอเพียงของประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) ผลการวิจัยเกี่ยวกับจิตพอเพียงซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี โดยพบว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีจิตลักษณะเดิมมาก/สูง (สุขภาพจิตที่ดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และเชื่ออำนาจในตนสูง) และ/หรือลักษณะสถานการณ์มาก (การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก) จะมีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดีสูงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนาย

ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 20.4%, 30.4% และ 35.1% ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าจากการวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยการศึกษาาระบบทางจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรม และผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ทำให้ได้ระบบที่ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 จิตลักษณะของบุคคล ซึ่งส่วนนี้เรียกว่า "ดัชนีแกน" หรือ Core indicators ส่วนที่ 2 สาเหตุของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า "ดัชนีเหตุ" หรือ Causal indicators มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจิตลักษณะพื้นฐาน และกลุ่มสถานการณ์ และส่วนที่ 3 ผลของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า "ดัชนีผล" หรือ Consequential indicators ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรม และกลุ่มผลผลิตอันแยกเป็นด้านสภาวะภายนอกและด้านจิต คือสภาวะภายในของบุคคล โดยกลุ่มดัชนีเหตุของกลุ่มดัชนีแกน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาเหตุ 2 ด้าน คือ ด้านสถานการณ์ภายนอกตัวบุคคล เช่น ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงาน สื่อ เป็นต้น และด้านจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความสามารถทางการรู้การคิด (สติปัญญา) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต เป็นต้น (ดูเจเดือน พันธุมนาวิณ และดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2550 : 37) ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่พบว่า นายก อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดีสูง หรือนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก ก็เป็นผู้มีความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดีสูง นอกจากนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.8% ตามลำดับ

2) ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมพอเพียงซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย พฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี โดยพบว่าประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีจิตลักษณะเดิมมาก/สูง (สุขภาพจิตที่ดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และเชื่ออำนาจในตนสูง) และ/หรือลักษณะสถานการณ์มาก (การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก) จะมีพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดีสูงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี ในกลุ่มรวมได้ 41.7%, 43.3%, 15.8% และ 20.3% ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะพฤติกรรมพอเพียงเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่สำคัญประการหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ระบุว่า พฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคลเกิดจากสาเหตุหลายประการพร้อมกัน และในแต่ละประการก็มีสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลมี 4 ประการหลัก ประกอบด้วย ประการแรก เป็นสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม เป็นจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล หรือที่เรียกว่า "Psychological traits" ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดทางสังคมหรือประสบการณ์ที่สั่งสมมา เช่น สุขภาพจิต เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นต้น ประการที่สอง

เป็นสาเหตุทางสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ หรือที่เรียกว่า “Situational factors” สถานการณ์เหล่านี้มี 2 รูปแบบ คือ 1) สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการหรือเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมต่างๆ ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนาได้ เป็นต้น และ 2) สถานการณ์ที่ขัดขวางมิให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากขึ้น เช่น การมีภาระหนี้สิน ความขัดแย้งในกลุ่มหรือหน่วยงาน เป็นต้น ประการที่สาม เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ เช่น นักศึกษาอาชีพที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย และอยู่ในสถานการณ์ย่ำแย่ด้วย จึงทำให้นักศึกษาคณะนั้นมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักศึกษาที่มีจิตและอยู่ในสถานการณ์ตรงข้าม เป็นต้น และประการสุดท้าย สาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological states) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทศนคติ หรือจิตสำนึก ทศนคติ หมายถึง การที่บุคคลเห็นประโยชน์หรือโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการกระทำใดการกระทำหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ อยากกระทำ-ไม่อยากจะกระทำ พฤติกรรมนั้นจึงทำให้นักศึกษาเกิดความพร้อมที่จะกระทำหรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะกระทำนั้น (ดูเดือน พันธุมนาวิ และดวงเดือน พันธุมนาวิ, 2550 : 33-35) และนอกจากนั้นจากการวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยการศึกษาาระบบทางจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรม และผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ทำให้ได้ระบบที่ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนแรก คือ จิตลักษณะของบุคคล ซึ่งส่วนนี้เรียกว่า “ดัชนีแกน” ส่วนที่สองเป็นสาเหตุของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีเหตุ” หรือ Causal indicators มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจิตลักษณะพื้นฐาน และกลุ่มสถานการณ์ และส่วนที่สาม เป็นผลของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีผล” ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรม และกลุ่มผลผลิตอันแยกเป็นด้านสภาวะภายนอกและด้านจิต คือ สภาวะภายในของบุคคล โดยกลุ่มดัชนีเหตุของกลุ่มดัชนีแกน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาเหตุ 2 ด้าน คือ ด้านสถานการณ์ภายนอกตัวบุคคล เช่น ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงาน สื่อ เป็นต้น และด้านจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ความสามารถทางการรู้การคิด (สติปัญญา) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต เป็นต้น (ดูเดือน พันธุมนาวิ และดวงเดือน พันธุมนาวิ, 2550 : 37) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร (2552 : 107) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน มีจำนวน 5 ปัจจัย คือ ทศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตที่ดี ความเชื่ออำนาจในตน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง โดยร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงาน ได้ร้อยละ 59.1 การวิจัยของ กานดา เต๊ะชันหมาก (2552 : 170-172) ก็พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครัวเรือนในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร การรับข้อมูลข่าวสาร การเข้ารับการฝึกอบรม/การอบรมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติด้านเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้คำแนะนำ/ข้อเสนอแนะ และการสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติด้านเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้รวมกลุ่มกันในชุมชน การวิจัย

ของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101-104) ก็พบว่า สุขภาพจิตดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบอีกว่า ตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากรดังกล่าวได้ การวิจัยของ ปราโมทย์ มลคล้า และคณะ (2553 : 89-103) ที่พบว่า การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ความรู้เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำครอบครัวได้ร้อยละ 31.3 และการวิจัยของ พิมพิภา จันทไทย (2550 : บทคัดย่อ) พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านการปฏิบัติงานวิชาชีพครู ด้านสภาวะทางจิตใจ ด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาวะทางสังคม ด้านสภาวะสุขภาพ และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ สามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมในโมเดลตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครู ได้ร้อยละ 82.4, 82, 75.5, 72.2, 69.1, 46.7 และ 36 ตามลำดับ

นอกจากนั้นในการวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า ตัวแปรจิตพอเพียงสามารถทำนายพฤติกรรมพอประมาณ พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมซื่อสัตย์ และพฤติกรรมพลเมืองดี โดยทำนายเพิ่มขึ้นจากตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะเดิม ซึ่งทำนายในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้น 3.7%, 2.4%, 5.9% และ 0.8% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี ทั้งนี้เป็นเพราะจิตพอเพียงในที่ประกอบด้วย ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี ซึ่งตามผลการวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม พบว่า จิตพอเพียงเป็นดัชนีแกนที่มีสาเหตุมาจากจิตลักษณะพื้นฐานและสถานการณ์ หรืออาจเรียกอีกอย่างว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ ส่วนพฤติกรรมเป็นผลทางตรงของดัชนีแกนดังกล่าว (ดูเงินเดือน พันธุมนาวิณ และดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2550 : 37) ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 127) ที่พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และปัจจัยด้านสถานการณ์ ในกลุ่มรวมได้ 4.2% และ 1.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน เพิ่มขึ้นได้สูงสุด 6.5% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีอายุมาก และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ เพิ่มขึ้นได้สูงสุด 4.9% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่ไม่ชอบเที่ยวป่า โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตามลำดับ และการวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 109) ก็พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ ในกลุ่มรวมได้ 1.5% และ 2.2% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว ได้สูงสุด 9.3% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีการท่องเที่ยวบ่อย และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ได้สูงสุด 4.3% ในกลุ่ม

สมาชิก อดบ.ที่มีอายุน้อย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามลำดับ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ใน 2 ประเด็น ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ประการแรก ควรพัฒนาจิตลักษณะเดิม โดยเฉพาะการมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่อในอำนาจตน และสุขภาพจิตดี ในกลุ่มประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ประการที่สอง ควรพัฒนาลักษณะสถานการณ์ โดยเฉพาะตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีจิตและพฤติกรรมพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ประการที่สาม ควรพัฒนาจิตพอเพียง (จิตลักษณะตามสถานการณ์) โดยเฉพาะความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มประชาชนชุมชนสุวรรณภูมิที่มีพฤติกรรมพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ประการที่สี่ ในการส่งเสริมพฤติกรรมพอเพียงให้กับประชาชนขององค์กร/หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาให้ความสำคัญทั้งตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตพอเพียง ไปพร้อมกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ประการแรก ควรสร้างชุดฝึกอบรมทางจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ เพื่อพัฒนาจิตและพฤติกรรมพอเพียง สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน แล้วทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินผลชุดฝึกอบรมเหล่านั้น

ประการที่สอง ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิดเดิม แต่อาจจะมีการเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายเป็นอื่นๆ เช่น เยาวชนที่เป็นผู้นำ ผู้นำชุมชนกลุ่มอื่นๆ หรือภาคประชาชนในชุมชน

ประการที่สาม ควรศึกษาวิจัยในลักษณะดังกล่าวอีก โดยอาจจะเพิ่มในส่วนของกลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อจิตและพฤติกรรมพอเพียง

ประการที่สี่ ควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผลพฤติกรรมพอเพียงในรูปแบบความสัมพันธ์แบบอื่นๆ และ/หรือโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอื่นๆ เช่น Hierarchical Linear Model, Causal Relationship Models ฯลฯ เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์นี้ในหลายๆ แง่มุม

รายงานสรุปการเงิน
เลขที่โครงการ สกอ-2554A11802097
โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ชื่อมหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อโครงการ (ไทย) จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ
(อังกฤษ) Psychological Trait and Situation Related to Sufficient Behavior of Suvarnabhumi
Community.....

ชื่อ-สกุลหัวหน้าโครงการวิจัย/ผู้รับทุน/ผู้วิจัย อาจารย์สุรัชย์ ฐานสโร
รายงานในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 ส.ค. 2554 ถึงวันที่ 31 ก.ค. 2555
ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี เดือน ตั้งแต่ 1 ส.ค. 2554 ถึง 31 ก.ค. 2555

รายจ่าย

หมวด	รายจ่ายสะสม จากรายงาน ครั้งก่อน	ค่าใช้จ่ายงวด ปัจจุบัน	รวมรายจ่าย สะสมถึงงวด ปัจจุบัน	งบประมาณ รวมทั้งโครงการ	คงเหลือ (เกิน)
1. ค่าตอบแทน	-	-	-	-	-
2. ค่าจ้าง	-	-	-	-	-
3. ค่าวัสดุ	5,800	-	5,800	45,000	39,200
4. ค่าใช้สอย	470,000	-	470,000	748,000	278,000
รวม	475,800	-	475,800	793,000	317,200

จำนวนเงินที่ได้รับและจำนวนเงินคงเหลือ

จำนวนเงินที่ได้รับ 793,000 บาท
งวดที่ 1 475,300 บาท เมื่อ ก.ย. 2554
งวดที่ 2 317,200 บาท เมื่อ มี.ค. 2555
รวม 793,000 บาท

(อ.สุรัชย์ ฐานสโร)
ลงนามหัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน
...../...../.....

(นางละมุล อารยะวงศ์)
ลงนามเจ้าหน้าที่การเงิน
...../...../.....

บรรณานุกรม

- กานดา เตชะชั้นหมาก. 2552. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครัวเรือน : ศึกษากรณีจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โกศล มีคุณ. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตลักษณะด้านความมีเหตุมีผล แบบพหุมิติ. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- งามตา วนินทานนท์. 2535. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551. ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชวนชัย เชื้อสาธุน. 2546. ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ. อุบลราชธานี : รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526. สุขภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชูดา จิตพิทักษ์. 2525. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สารมวลชน.
- ฐานันตร์ เปียศิริ. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุระดับในบริบทของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550ก. “แผนงานวิจัยเพื่อสร้างและใช้พหุดัชนีทางจิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ขั้นตอนทีหนึ่ง สาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการสร้างดัชนีทางจิต.” ใน หนังสือประมวลเอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง “แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม ปัญญา และสุขภาพจิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.” เอกสารทาง

วิชาการเลขที่ 6.1 จัดโดยโครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พฤษภาคม 2550.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548. "ลักษณะทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม." บทความประกอบการบรรยาย เรื่อง
"ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต." ใน การประชุม
ปฏิบัติการ (รุ่นที่ 1 ครั้งที่ 1) เรื่อง "การใช้และการผลิตผลงานวิจัยทางจิตพฤติกรรม
ศาสตร์เพื่อประโยชน์แก่สังคมไทย" จัดโดย โครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบ
พฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 26-29 ตุลาคม 2548 ณ
โรงแรมและรีสอร์ท สักกุกเดือน เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. โครงการ
ส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541. "รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interaction Model) เพื่อวิจัยสาเหตุของ
พฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์." วารสารทันตภิบาล. 10 (พฤษภาคม-
สิงหาคม) : 105-108.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2529. ประมวลบทความวิชาการ ตอน 1. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคณะ. 2536. รายงานการวิจัยลักษณะทางจิต
และพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน.
กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. 2529. การส่งเสริมในครอบครัวกับรักการ
อ่านของนักเรียนวัยรุ่น. วารสารบรรณศาสตร์. 9(มกราคม) : 49-82.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และงามตา วนินทานนท์. 2528. บัณฑิตทางจิตวิทยาพิเศษที่
เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2524. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ
สุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2520. จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงาน
วิจัย ฉบับที่ 21. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550. "หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล :
ทฤษฎี และผลการวิจัย เพื่อสร้างดัชนีในแนวจิตพฤติกรรมศาสตร์." วารสารพัฒนบริหาร
ศาสตร์. 47 (1/2550) : 27-80.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และงามตา วณิชานนท์. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุมิติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ดุษฎี โยเหลา และประทีป จินน์. 2537. รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำของครูประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- นิภาพร โชติสุดเสนาห์. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร. 2552. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของแรงงานในจังหวัดสมุทรปราการ. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปราโมทย์ มลคล้า และคณะ. 2553. "พฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ปกครองครัวในเขตปกครองท้องที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม." วารสารพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา. 2(1) : 89-103.
- ปานิสรา วัฒนรัตน์. 2550. การเปิดรับชม ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ. 2538. ลักษณะจิตสังคมของพระสงฆ์ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาชินนุติ ธมฺมานนฺโท (ทองพิมพ์). 2550. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิมพ์ิกา จันทไทย. 2550. การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระนันท์ บุรณะโสภณ. 2538. พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไพฑูรย์ พิมพ์. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง
 นิเวศของสมาชิกองค์กรการบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพฑูรย์ พิมพ์. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของ
 สมาชิกองค์กรการบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มนชิตา ทองก้อน. 2546. เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์
 เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มันทนา สิริรักโนภาส. 2538. การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้
 การควบคุมพฤติกรรมเจตนา และพฤติกรรมการบริโภคโลหิตของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน
 กรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
 บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลินดา สุวรรณดี. 2543. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมลดปริมาณขยะของ
 นักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิชัย เอียดบัว. 2534. ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทาง
 วิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทวิทยาศาสตร
 มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สงวนศรี วีรัชชัย. 2527. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สมพร. เทพสิทธิ. 2548. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. กรุงเทพฯ :ธรรมสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2544. รางวัลผลงานการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรม
 ไทยประจำปี 2544 : โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย.
 กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2552. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. : [Online] Available :
<http://www.nesdb.go.th/>
- สุคนธ์ ศรีอรุณ. 2545. พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับ
 การสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาส
 ตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ
 เกียรติ.

- สุภาสิณี นุ่มเนียน. 2546. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
รับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพร กิตติสารวัฒน์ และไพฑูรย์ พิมพ์. 2550. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัด
พลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. รายงานการวิจัย คณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุรัช ชาสุรีย์. 2552. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุลัย ชำรงค์สกุลศิริ. 2537. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยอย่าง
ถูกต้องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศา
สตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533. ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อใน
ระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- อารมย์ สนานุกู. 2544. ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของนักศึกษา
ในสถาบันราชภัฏ. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อุบล เลี้ยววาริน. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับ
รู้คุณความดี. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรม
ไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อุบล เลี้ยววาริน. 2534. ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของ
ผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาพัฒน
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Ajzen, I. and Fishbein, M. 1980. **Understanding Attitude and Predicting Social Behavior.**
New Jersey : Prentice-Hall.
- Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation.** New York : American Book
Company.
- Bowman. C.H. and Fishbein, M. 1978. "Understanding Public Reaction to Energy Proposals :
An Application of the Fishbein's Model." **Journal of Applied Social Psychology.** 8
(4) : 319-340.
- Cohen, J. 1977. **Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences.** Rev ed. New
York : Academic Press.

- Cohen, S., and Wills, T.A. 1985. "Stress, Social Support, and the Buffering Hypothesis." **Psychological Bulletin**. 98 (February) : 310-357.
- Cronbach, L. J. 1972. **The Dependability of Behavioral Measurements : Theory of Generalizability for Scores and Profiles**. New York : Willey.
- Eagly, A.H. and Chaiken, S. 1993. **The psychology of attitudes**. New York : Harcourt Brace Joranovich College Publishers.
- Goldenson, M. 1984. **London Dictionary of Psychology and Psychiatry**. New York : Longman Inc.
- Hines , J.M. and Others. 1985. "Analysis and Synthesis of Research on Responsible Environmental Behavior : A Meta-Analysis." **Journal of Environmental Education**. 8 (2) : 1-8.
- Hollander, Edwin P. 1981. **Principle and Methods of Social Psychology**. London : Oxford University Press.
- Kantola, S.J. and Others. 1982. "The Psychological Meaning of Various Criteria for Positive Mental Health. In H. Wechsler and Others (eds.)" **Social Psychology and Mental Health**. p28-35 Holt, Rineharth and Winston.
- Kohlberg. 1969. "Stage and sequence: The cognitive-development approach to socialization. In D. Goslin (Ed.)" **Handbook of Socialization Theory**. New York : Rand McNally.
- Magnusson, D. and Endler, N.S. 1977. **Personality at the Crossroads : Current Issues in Interactionism Psychology**. New York : LEA Publishers.
- McClelland, David C. 1953. **The Achievement Motive**. New York : Harper and Row.
- McGurie, William J. 1969. **The Nature of Attitude and Attitude Change in Handbook of Social Psychology**. Lindzek and E. Aronson, eds. Massachusetts : Addison Wesley : 314-316.
- Moursund, Janet P. 1976. **Learning and the Learner**. Monterey California : Brooks / Sole Publishing Company.
- Pual, Bell A., et al. 1990. **Environmental Psychology**. 3rd ed. Florida : Holt, Rinehart and Inston, Inc.
- Rotter, Juliam B. 1966. "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement." **Psychological Monographs**. 80(January) : Whole No. 609.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบวัดเพื่อการวิจัย

จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพอเพียงของชุมชนสุวรรณภูมิ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เติมคำหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือกรอกตัวเลข/ข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย/หย่าร้าง
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

☐ 1. ระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	☐ 2. มัธยมศึกษา หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า
☐ 3. อนุปริญญา หรือ ปวส.	☐ 4. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ครอบครัวท่านมีรายได้ต่อเดือน (ประมาณ)

☐ 1. ไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน	☐ 2. ระหว่าง 5,001–10,000 บาท/เดือน
☐ 3. ระหว่าง 10,001–15,000 บาท/เดือน	☐ 4. ระหว่าง 15,001–20,000 บาท/เดือน
☐ 5. ระหว่าง 20,001–25,000 บาท/เดือน	☐ 6. มากกว่า 25,000 บาท/เดือนขึ้นไป
☐ 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....	
7. จำนวนสมาชิกครอบครัวที่ใช้จ่ายจากรายได้ตามข้อ 5.....คน (ไม่รวมคนงาน)
8. ท่านเคยได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. อินเทอร์เน็ต	☐ 2. หนังสือพิมพ์	☐ 3. แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์
☐ 4. เพื่อน/คนรู้จัก	☐ 5. โทรทัศน์/วิทยุ	☐ 6. อื่นๆ.(ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบวัดความมีเหตุมีผล

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. วิชัยเดินลีลาศคู่กับอนัญญา และชนะเลิศ 3 ปีซ้อน ต่อมามีการแข่งขันครั้งที่ 4 ครั้งนี้ วิชัยเดินคู่กับ กานดา ผลการแข่งขันปรากฏว่า วิชัยกับกานดา ได้ ลำดับที่ 4 ท่านคิดว่า กานดาเป็นสาเหตุ ทำให้วิชัย ไม่ได้รับรางวัลชนะเลิศในครั้งนี้					
2. เอ และ บี เป็นเด็กฝาแฝด พ่อและแม่ให้ความรักและ เอาใจ เอ มากกว่า บี ขณะที่ปู่และย่าให้ความรัก และ เอาใจ บี มากกว่า เอ ต่อมา เอ สอบเข้าเรียนใน มหาวิทยาลัยได้ ขณะที่ บี ไม่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท่านคิดว่า การที่ บี อยู่ห่างพ่อแม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ บี เรียนไม่เก่ง					
3. โรงเรียนอนุบาลได้ใช้เวลาในช่วง 1 เทอมสอนแบบ พิเศษให้นักเรียนเข้าใหม่ เพื่อให้มีระเบียบวินัย หลังจากนั้นพบว่าเด็กมีระเบียบวินัยมากขึ้นกว่าตอน แรกเข้าเรียนผู้สอนจึงสรุปว่าการสอนแบบพิเศษ เป็น สาเหตุทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ท่านคิดว่าสาเหตุ ดังกล่าวเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด					
4. การเลิกโฆษณาเหล้าและเบียร์ทางสื่อต่างๆ จะทำให้ วัยรุ่นที่จะริเริ่มเสพสุรา มีจำนวนลดลง ท่านคิดว่า ข้อความนี้เป็นจริงเพียงใด					
5. คุณลุงสมบัติ อายุ 59 ปี ชอบรับประทานเครื่องใน สัตว์ ต่อมาได้เสียชีวิตลงขณะวิ่งออกกำลังกาย ญาติ พี่น้องลงความเห็นว่าคุณลุงชอบรับประทานเครื่องใน สัตว์จึงทำให้เสียชีวิต ท่านคิดว่าความเห็นดังกล่าว เป็นจริงมากน้อยเพียงใด					
6. นายอาหาร ไปเยี่ยม นายอารี พบว่ามีรถยนต์ของนาย อารีจอดอยู่หน้าบ้าน จึงตะโกนเรียก 3 ครั้ง แต่ไม่มี เสียงตอบรับ นายอาหารคิดว่านายอารีไม่อยู่บ้าน จึง เสียบจดหมายไว้ที่ประตูหน้าบ้าน ท่านคิดว่านาย อาหารคิดสรุปได้ถูกต้องเพียงใด					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
7. เพื่อนบ้านนายโองเลี้ยงไก่ชนไว้ 4 ตัว ดูแลอย่างใกล้ชิด มีการจับและอุ้มไก่บ่อยๆ ต่อมาได้ตายไป 2 ตัวหลังไก่ตาย 5 วันบ้านที่เลี้ยงไก่ ก็ยังไม่มีใครป่วยไข้ แต่ นายโองมีอาการไข้ปวดศีรษะมาก ภรรยา นายโองคิดว่าสามีป่วยเป็นไข้หวัดนก ท่านเห็นว่าภรรยา นายโองมีความคิดที่ถูกต้อง					
8. ภัทธีร์รู้สึกปวดที่สะโพก เขาคิดว่าการไปหาหมอเดี๋ยว ดีกว่าไปหาหมอหลายๆ คน เพราะจะทำให้เกินความ สิ้นสน ท่านคิดว่าภัทธีร์คิดถูกต้องแล้ว					

แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันตน

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. คนใกล้ชิดเห็นว่าท่านเป็นคนขี้ลืม					
2. ท่านทำของหายหลายครั้งเพราะลืมทิ้งไว้					
3. คนใกล้ชิดมักทักว่าท่านชอบเหม่อลอย ขณะทำงาน					
4. ท่านเชื่อว่าความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สินเงินทอง มากๆ					
5. ตัวท่านคงเป็นคนไร้ค่า เมื่อแก่ลง					
6. ท่านปฏิบัติตามคำกล่าวที่ว่า "มีเงินก็นับเป็นน้อง มีทองก็นับเป็นพี่"					
7. บางครั้งท่านเผลอเถียงกับพ่อแม่ โดยขาดการยั้งคิด					
8. ท่านรู้ว่าควรมีสมาธิในการทำงานให้มากขึ้น แต่ก็ยัง ทำไม่ได้					
9. เมื่อใดก็ตามที่ท่านตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการทำ ผิดพลาด ท่านมักเชื่อว่าสิ่งผิดพลาดนั้นจะเกิดขึ้นกับ ท่านจริงๆ					
10. เป็นเรื่องยากที่ท่านจะคาดหวังให้เกิดเหตุการณ์ใน แนวทางที่ท่านต้องการ					

แบบวัดการรับรู้คุณความดี

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านระลึกได้ว่าคนจำนวนมากที่ท่านพบปะ ต่างก็ช่วยท่านไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง					
2. ความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิตท่าน เป็นเพราะมีคนหลายฝ่ายให้ความช่วยเหลือ					
3. ท่านเรียนสำเร็จได้ เพราะมีบุคคลหลายฝ่ายสนับสนุนช่วยเหลือ					
4. ท่านมีความสามารถหลายด้าน ที่เกิดจากการพัฒนาตนเองของท่านโดยไม่มีใครช่วยเหลือ					
5. ท่านคิดว่าท่านสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นมากนัก					
6. ท่านรู้สึกรำคาญความหวังดีที่ผู้อื่นหยิบยื่นให้ท่าน					
7. คนรอบตัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านล้มเหลว					
8. ท่านเป็นมิตรเฉพาะกับคนที่ทำดีกับท่านเท่านั้น					
9. ท่านหยิ่งทะนงเกินกว่าที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น					
10. ถ้าท่านไม่เข้าไปร่วมงานใด งานนั้นมักจะออกมาไม่ค่อยดี					

สุขภาพจิตดี

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนตื่นตัวได้ง่าย					
2. ท่านรู้สึกว่าคุณสนใจอะไรได้ไม่นาน					
3. ท่านมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ					
4. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ท่านจะโกรธเอาง่ายๆ					
5. เมื่อมีการตั้งถามคำถามในห้องประชุม ถึงจะตอบได้ ท่านก็ไม่กล้าตอบ					
6. ท่านรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าจะกลัวอะไรอยู่บ่อยๆ					
7. ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนตกใจง่าย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
8. เวลาดีใจที่ท่านรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก					
9. บางครั้งรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่ดีเลย					
10. บางครั้งท่านรู้สึกอึดอัดอยากตะโกนออกไปดังๆ					

การมุ่งอนาคตควบคุมตน

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านมักจะทำงานเสร็จไม่ทันเวลา					
2. การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้					
3. ถ้าท่านเห็นของที่อยากได้มากและราคาแพง ท่านจะตัดสินใจซื้อทันที และยอมอดหลังจากนั้น					
4. ท่านคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะต้องไปวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคต					
5. ถ้าท่านอยากได้สิ่งใดแต่ต้องรอคอย ท่านจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้					
6. ท่านพยายามใช้เงินอย่างประหยัด เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายตลอดเดือน					
7. ท่านคิดว่า ถึงเวลาแล้วที่เราควรมีการรณรงค์กันในเรื่องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้มีเหลือถึงเยาวชนรุ่นต่อไป					
8. ในการประชุม ถ้ามีการพูดถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็นด้วย ท่านจะคัดค้านทันที โดยไม่สนใจว่าขณะนั้นเป็นจังหวะที่เหมาะสมหรือไม่					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. เมื่อท่านพบว่างานที่กำลังทำอยู่นั้นยาก ท่านจะเลิกทำโดยเร็ว					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เมื่อทำงานใดๆ ท่านจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานที่ดีที่สุด					
3. เมื่อทำงานใดๆ ท่านคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ					
4. เมื่อเริ่มต้นทำอะไรท่านจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ					
5. ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง					
6. ท่านให้ความสนใจกับงานที่ยากและท้าทายความสามารถ					
7. ท่านคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญ เป็นสิ่งจำเป็น					
8. หลายครั้งที่ท่านคิดว่า ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นสิ่งที่ยั่งยืน					
9. ท่านชอบฝันถึงชีวิตที่อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องทำงาน					
10. ท่านรู้สึกว่าคุณค่าเมื่อได้ทำงานในหน้าที่ของคุณอย่างดีที่สุด และประสบผลสำเร็จ					
11. ท่านเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการทำงานเพื่ออนาคตที่ดี					
12. บ่อยครั้งที่ท่านรู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจที่จะทำงานได้ดีเพียงใด					
13. ท่านเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					

ความเชื่ออำนาจในตน

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านมักจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำผิด ทั้งๆ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
2. เป็นการยากที่จะชักจูงคนอื่นให้เชื่อตามท่าน					
3. แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะทำให้ชาวบ้านในชุมชนเปลี่ยนใจในเรื่องใดๆ ได้					
4. เมื่อท่านทำอะไรผิดพลาด ท่านรู้สึกว่าไม่สามารถที่จะทำให้สิ่งนั้นกลับถูกต้องได้					
5. ทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา คือพยายามไม่คิดถึงปัญหานั้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ถ้าท่านทำงานอย่างซื่อสัตย์ จะช่วยให้ท่านมีความก้าวหน้าในการทำงานได้					
7. เมื่อมีคนไม่ชอบเรา เราไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้					
8. ถ้าท่านวางแผนการที่จะทำอะไรล่วงหน้า ท่านมักทำสิ่งนั้นได้เสมอ					
9. ท่านเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ท่านไม่จำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับมัน					
10. ท่านรู้สึกว่าจะไม่คุ้มค่าที่จะพยายามทำอะไรอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เคยให้ผลตามที่เราพยายามเสมอ					
11. ท่านเชื่อว่าคนที่เก่งทางการกีฬา ส่วนใหญ่เป็นเพราะเกิดมาเก่งเอง					
12. ท่านรู้สึกว่ามีคนคิดร้ายกับท่าน โดยที่ไม่มีเหตุผลเลย					
13. ท่านรู้สึกว่ามีคนคิดจะทำร้ายท่าน ท่านมีทางที่จะหยุดยั้งเขาได้น้อยมาก					
14. ท่านเชื่อว่าการวางแผนล่วงหน้า ช่วยให้ทำสิ่งต่างๆ สำเร็จได้มากกว่าการไม่วางแผนล่วงหน้า					

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านเห็นตัวอย่างเพื่อนบ้านที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ เช่น ซ่อมของชำรุดแล้วนำไปใช้ต่อ					
2. ท่านเห็นเพื่อนร่วมงานออมเงินทุกเดือน					
3. เพื่อนร่วมงานชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงตอนกลางคืน					
4. สมาชิกในหน่วยงานของท่าน มักยกย่องชมเชยคนที่ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
5. ท่านเห็นผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำเพื่อนร่วมงานเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น					
6. ท่านเห็นเพื่อนร่วมงานชักชวนกันไปกู้ยืมเงินนอกระบบ					
7. ท่านเห็นผู้บังคับบัญชาชอบดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ต่างประเศ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ผู้บังคับบัญชามักกระตุ้นให้เพื่อนร่วมงานของท่าน เล่นสนุกและการเล่น					
--	--	--	--	--	--

การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
1. ครอบครัวของท่านต้องการให้ท่านใช้สิ่งของต่าง ๆ อย่างคุ้มค่าที่สุด					
2. เพื่อนร่วมงานชอบให้ท่านนำวัสดุเหลือใช้มาทำให้เกิด ประโยชน์					
3. ท่านเชื่อว่าครอบครัวต้องการให้ท่านหลีกเลี่ยงการ เที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงตอนกลางคืน					
4. ครอบครัวของท่านคงเห็นด้วย ถ้าท่านจะต้องเป็นหนี้ นอกระบบ					
5. เพื่อนของท่านคงเห็นด้วย ถ้าท่านนำเหรียญหรือดั่ง จากต่างประเทศมาตีมันในงานเลี้ยง					
6. ครอบครัวของท่านชอบรับประทานผักและผลไม้ตาม ฤดูกาล					
7. เพื่อนร่วมงานคงหัวเราะเยาะ ถ้าท่านบอกว่าอยากใช้ ชีวิตอย่างพอเพียง					
8. ชุมชนคงจะชื่นชมเมื่อท่านปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียง					

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
1. ท่านมักจะอ่านบทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารต่าง ๆ					
2. ปกติท่านจะชมรายการโทรทัศน์ที่เสนอเนื้อหา เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง					
3. ท่านเคยได้ยินข่าวเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจาก วิทยุ					
4. ท่านไม่เคยชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
พอเพียงในประเทศไทย					
5. ผู้นำชุมชนชอบพูดคุยเรื่องการจัดการเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนให้ท่านฟัง					
6. ท่านเคยรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์					
7. ท่านรับรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น เกษตรอำเภอ พัฒนาการ เป็นต้น					
8. สมาชิกในครอบครัวไม่เคยพูดเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงให้ท่านฟัง					
9. สถานประกอบการที่ท่านทำงานอยู่ มีการรณรงค์ให้พนักงานลด ละ เลิก อบายมุข เพื่อชีวิตที่พอเพียง					
10. ท่านไม่เคยได้ยินผู้บังคับบัญชาพูดคุยกันเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง					

พฤติกรรมพอเพียง

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
พฤติกรรมพอประมาณ					
1. ท่านใช้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ เช่น ใช้ผ้าบาง ๆ ในหน้าร้อน เป็นต้น					
2. ท่านซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตามแฟชั่นหรือสมัยนิยม					
3. ท่านและสมาชิกในครอบครัวมักจะเปิดไฟทิ้งไว้ แม้ไม่ได้ใช้ประโยชน์					
4. ท่านตรวจสอบเครื่องใช้ภายในบ้านและซ่อมแซมเมื่อชำรุด					
5. ท่านมีการประกอบอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน					
6. ท่านและสมาชิกในครัวเรือนของท่านมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
7. ท่านและสมาชิกในครัวเรือนของท่านมีการเล่นการพนันต่างๆ เช่น ฟุตบอล ไพ่ ลีोटเตอรี หวยใต้ดิน					
8. ท่านซื้อของโดยคำนึงถึงความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากกว่าตามกระแสโฆษณา					
9. ท่านและสมาชิกในครัวเรือนของท่านต้องกู้เงินมาใช้จ่ายในครัวเรือน					
10. ครัวเรือนของท่านเหลือเงินเก็บออมไว้ใช้ในยามจำเป็น					
พฤติกรรมสุขภาพ					
1. ท่านและสมาชิกครอบครัวออกกำลังกาย หรือทำงานจนเหงื่อออก					
2. ท่านและสมาชิกครอบครัวนอนหลับวันละ 6-8 ชั่วโมง					
3. ท่านและสมาชิกในครอบครัวรับประทานอาหารที่เน้นพืชผักสมุนไพร					
4. ท่านพอใจที่จะมีสุขภาพแข็งแรง แม้จะไม่มีชื่อเสียงโด่งดัง					
5. ท่านและสมาชิกครอบครัวนำความรู้และภูมิปัญญาพื้นบ้านมาใช้ในการดูแลสุขภาพ					
6. ท่านพอใจจะเดินข้ามสะพานลอยดีกว่าเสี่ยงถูกรถชน					
7. ท่านและสมาชิกครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
8. ท่านและสมาชิกครอบครัวออกกำลังกายด้วยการดูแลสุขภาพต้นไม้และทำสวน					
9. ท่านทำงานบ้านก็เป็นการออกกำลังกายอย่างเพียงพอแล้ว					
10. ท่านและสมาชิกได้เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี					
11. เมื่อมีความผิดปกติของร่างกายเพียงเล็กน้อย ท่านและสมาชิกจะรีบไปพบแพทย์					
12. ท่านและสมาชิกชอบดื่มหน้าอัดลม/เครื่องดื่มชูกำลังเป็นประจำ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการคำถาม	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
พฤติกรรมพลเมืองดี					
1. ท่านมักจะแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อพบว่ามีกรลักลอบขายเสพติดในชุมชน					
2. ท่านเคยให้ความช่วยเหลือบุคคลหลงทาง/สอบถามเส้นทางอยู่บ่อยครั้ง					
3. ท่านต้องการอาสาสมัครเป็นตัวแทนชุมชนในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม					
4. ท่านให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการขยะ					
5. เมื่อมีการเลือกตั้งในทุกระดับ ท่านจะต้องไปเลือกตั้งทุกครั้ง					
พฤติกรรมซื่อสัตย์					
1. ท่านชอบไม่ยอมรับผิดเมื่อฝ่าฝืนคำสั่งของกฎหมาย					
2. ท่านชอบพูดปดหรือพูดไม่จริง					
3. ท่านเคยช่วยปกปิดความผิดของพี่น้อง					
4. ท่านมักทำเป็นไม่รู้เรื่องเมื่อทำข่าวของในที่ทำงานเสียหาย					
5. ท่านชอบใช้ของใช้ส่วนตัวผู้อื่นโดยไม่ขออนุญาต					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 คะแนนต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. สุขภาพจิตดี	10.00	50.00	32.44	6.48
2. การมุ่งอนาคตควบคุมตน	8.00	40.00	25.32	4.39
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	17.00	65.00	44.02	6.74
4. ความเชื่ออำนาจในตน	18.00	70.00	44.40	7.30
5. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	8.00	40.00	26.31	4.43
6. การรับรู้ปทัสถานทางสังคม	8.00	40.00	26.48	4.10
7. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	10.00	50.00	33.25	5.08
8. ความมีเหตุมีผล	8.00	40.00	25.98	4.32
9. การมีภูมิคุ้มกันตน	12.00	50.00	31.61	5.71
10. การรับรู้คุณค่าความดี	14.00	50.00	31.11	5.61
11. พฤติกรรมพอประมาณ	10.00	50.00	28.91	7.47
12. พฤติกรรมสุขภาพ	24.00	75.00	49.86	6.57
13. พฤติกรรมซื่อสัตย์	5.00	25.00	14.15	3.95
14. พฤติกรรมพลเมืองดี	5.00	25.00	17.15	3.03

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มของตัวแปรอิสระที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางตามสมมติฐาน

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
มีเหตุผล	ความมีเหตุมีผลน้อย	706	58.83
	ความมีเหตุมีผลมาก	494	41.17
	รวม	1,200	100
ภูมิคุ้มกัน	การมีภูมิคุ้มกันตนตนน้อย	725	60.42
	การมีภูมิคุ้มกันตนตนมาก	475	39.58
	รวม	1,200	100
รับรู้ความดี	การรับรู้คุณค่าความดีน้อย	668	55.67
	การรับรู้คุณค่าความดีมาก	532	44.33
	รวม	1,200	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
สุขภาพจิตข	สุขภาพจิตดีน้อย	606	50.50
	สุขภาพจิตดีมาก	594	49.50
	รวม	1,200	100
มุ่งอนาคตข	มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ	648	54.00
	มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง	552	46.00
	รวม	1,200	100
แรงจูงใจข	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย	669	55.75
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก	531	44.25
	รวม	1,200	100
เชื่ออำนาจข	ความเชื่ออำนาจในตนต่ำ	642	53.50
	ความเชื่ออำนาจในตนสูง	558	46.50
	รวม	1,200	100
แบบอย่างข	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย	671	55.92
	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก	529	44.08
	รวม	1,200	100
ปทัสถานข	การรับรู้ปทัสถานทางสังคมน้อย	619	51.58
	การรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก	581	48.42
	รวม	1,200	100
รับข่าวสารข	การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย	662	55.17
	การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก	538	44.83
	รวม	1,200	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					29.19	27.10	26.90
มาก	สูง	(22)	382	32.53	3.34*	5.43*	5.63*
น้อย	สูง	(12)	170	29.19		2.09*	2.29*
มาก	ต่ำ	(21)	212	27.10			0.20
น้อย	ต่ำ	(11)	436	26.90			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(122)	(112)	(121)	(212)	(211)	(111)
						30.23	30.00	29.33	28.37	28.35	25.85	24.46
มาก	สูง	สูง	222	278	34.83	4.60*	4.83*	5.50*	6.46*	6.48*	8.98*	10.37*
มาก	สูง	ต่ำ	221	104	30.23		0.23	0.90	1.86*	1.88*	4.38*	5.77*
น้อย	สูง	สูง	122	76	30.00			0.67	1.63	1.65	4.15*	5.54*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	111	29.33				0.96	0.98	3.48*	4.87*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	94	28.37					0.02	2.52*	3.91*
มาก	ต่ำ	สูง	212	93	28.35						2.50*	3.89*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	119	25.85							1.39
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	325	24.46							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					48.72	48.64	48.41
มาก	สูง	(22)	371	52.51	3.79*	3.87*	4.10*
มาก	ต่ำ	(21)	223	48.72		0.08	0.31
น้อย	สูง	(12)	187	48.64			0.23
น้อย	ต่ำ	(11)	419	48.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

**ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(121)	(221)	(112)	(122)	(211)	(111)
						50.91	49.21	48.93	48.78	48.50	48.50	47.60
มาก	สูง	สูง	222	278	54.12	3.21*	4.91*	5.19*	5.34*	5.62*	5.62*	6.52*
มาก	ต่ำ	สูง	212	93	50.91		1.70*	1.98*	2.13*	2.41*	2.41*	3.31*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	94	49.21			0.28	0.43	0.71	0.71	1.61*
มาก	สูง	ต่ำ	221	104	48.93				0.15	0.43	0.43	1.33
น้อย	ต่ำ	สูง	112	111	48.78					0.28	0.28	1.18
น้อย	สูง	สูง	122	76	48.50						0.00	0.90
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	119	48.50							0.90
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	325	47.60							

* มีนัยสำคัญที่ .05

**ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(121)	(122)	(211)	(112)	(212)	(111)
						26.75	26.21	25.89	25.45	25.28	25.17	25.14
มาก	สูง	สูง	222	278	28.55	1.80*	2.34*	2.66*	3.10*	3.27*	3.38*	4.41*
มาก	สูง	ต่ำ	221	104	26.75		0.54	0.86	1.30*	1.47*	1.58*	2.61*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	94	26.21			0.32	0.76	0.93	1.04*	2.07*
น้อย	สูง	สูง	122	76	25.89				0.44	0.61	0.72	1.75*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	119	25.45					0.17	0.28	1.31*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	111	25.28						0.11	1.14*
มาก	ต่ำ	สูง	212	93	25.17							1.03
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	325	24.14							

* มีนัยสำคัญที่ .05

**ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และ
ความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					31.65	30.75	29.96
มาก	สูง	(22)	371	34.09	2.44*	3.34*	4.13*
มาก	ต่ำ	(21)	223	31.65		0.90*	1.69*
น้อย	สูง	(12)	187	30.75			0.79
น้อย	ต่ำ	(11)	419	29.96			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(221)	(211)	(122)	(121)	(112)	(111)
						32.59	31.72	31.57	31.51	31.34	29.99	28.57
มาก	สูง	สูง	222	278	35.59	3.00*	3.87*	4.02*	4.08*	4.25*	5.60*	7.02*
มาก	ต่ำ	สูง	212	93	32.59		0.87	1.02	1.08	1.25	2.60*	4.02*
มาก	สูง	ต่ำ	221	104	31.72			0.15	0.21	0.38	1.73*	3.15*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	119	31.57				0.06	0.23	1.58*	3.00*
น้อย	สูง	สูง	122	76	31.51					0.17	1.52*	2.94*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	94	31.34						1.35*	2.77*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	111	29.99							1.42*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	325	28.57							

* มีนัยสำคัญที่ .05

**ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และ
มุ่งอนาคต ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					30.64	30.50	28.61
มาก	สูง	(22)	382	33.97	3.33*	3.47*	5.36*
น้อย	สูง	(12)	170	30.64		0.14	2.03*
มาก	ต่ำ	(21)	212	30.50			1.89*
น้อย	ต่ำ	(11)	436	28.61			

* มีนัยสำคัญที่ .05

**ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และ
ความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม**

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					30.82	29.77	29.48
มาก	สูง	(22)	371	33.65	2.83*	3.88*	4.17*
มาก	ต่ำ	(21)	223	30.82		1.05*	1.34*
น้อย	สูง	(12)	187	29.77			0.29
น้อย	ต่ำ	(11)	419	29.48			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามการรับรู้
ปทัสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

ปทัสถานฯ	ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					28.80	27.99	26.28
มาก	มาก	(22)	351	30.89	2.09*	2.90*	4.61*
น้อย	น้อย	(11)	432	28.80		0.81	2.52*
มาก	น้อย	(21)	230	27.99			1.71*
น้อย	มาก	(12)	187	26.28			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ
และการรับรู้ข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					50.44	48.51	47.87
มาก	มาก	(22)	343	53.29	2.85*	4.78*	5.42*
น้อย	มาก	(12)	195	50.44		1.93*	2.57*
มาก	น้อย	(21)	186	48.51			0.64
น้อย	น้อย	(11)	476	47.87			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ
การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับรู้ข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(112)	(121)	(221)	(211)	(111)
						51.23	50.82	50.06	49.98	49.23	47.80	45.77
มาก	มาก	มาก	222	257	55.35	4.12*	4.53*	5.29*	5.37*	6.12*	7.55*	9.58*
มาก	น้อย	มาก	212	86	51.23		0.41	1.17	1.25	2.00*	3.43*	5.46*
น้อย	มาก	มาก	122	94	50.82			0.76	0.84	1.59*	3.02*	5.05*
น้อย	น้อย	มาก	112	101	50.06				0.08	0.83	2.26*	4.29*
น้อย	มาก	น้อย	121	133	49.98					0.75	2.18*	4.21*
มาก	มาก	น้อย	221	97	49.23						1.43	3.46*
มาก	น้อย	น้อย	211	89	47.80							2.03*
น้อย	น้อย	น้อย	111	343	45.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสี่ตย พิจารณาตามการรับรู้ทัศนง และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ทัศนง	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					14.42	13.65	12.83
มาก	มาก	(22)	351	14.74	0.32	1.09*	1.91*
น้อย	น้อย	(11)	432	14.42		0.77*	1.59*
มาก	น้อย	(21)	230	13.65			0.82*
น้อย	มาก	(12)	187	12.83			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสี่ตย พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนง และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ทัศนง	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(211)	(111)	(122)	(221)	(121)	(112)	(212)
						14.79	14.06	13.94	13.77	13.52	13.26	12.40
มาก	มาก	มาก	222	257	15.54	0.75	1.48*	1.60*	1.77*	2.02*	2.28*	3.14*
มาก	น้อย	น้อย	211	89	14.79		0.73	0.85	1.02*	1.27*	1.53*	2.39*
น้อย	น้อย	น้อย	111	343	14.06			0.12	0.29	0.54	0.80	1.66*
น้อย	มาก	มาก	122	94	13.94				0.17	0.42	0.68	1.54*
มาก	มาก	น้อย	221	97	13.77					0.25	0.51	1.37*
น้อย	มาก	น้อย	121	133	13.52						0.26	1.12*
น้อย	น้อย	มาก	112	101	13.26							0.86
มาก	น้อย	มาก	212	86	12.40							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					25.49	25.28	25.23
มาก	มาก	(22)	343	27.18	1.69*	1.90*	1.95*
น้อย	น้อย	(11)	476	25.49		0.21	0.26
มาก	น้อย	(21)	186	25.28			0.05
น้อย	มาก	(12)	195	25.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ทัศนคติ	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					24.84	25.42	25.35
มาก	มาก	(22)	351	26.92	1.42*	1.50*	1.57*
น้อย	มาก	(12)	187	24.84		0.08	0.15
มาก	น้อย	(21)	230	25.42			0.07
น้อย	น้อย	(11)	432	25.35			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ทัศนคติ	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(212)	(211)	(122)	(112)	(111)	(221)
						26.01	25.99	25.99	25.46	25.01	24.98	24.84
มาก	มาก	มาก	222	257	28.37	2.36*	2.38*	2.64*	2.91*	3.36*	3.39*	3.53*
น้อย	มาก	น้อย	121	133	26.01		0.02	0.28	0.55	1.00	1.03	1.17*
มาก	น้อย	มาก	212	86	25.99			0.26	0.53	0.98	1.01	1.15*
มาก	น้อย	น้อย	211	89	25.99				0.27	0.72	0.75	0.89
น้อย	มาก	มาก	122	94	25.46					0.45	0.48	0.62
น้อย	น้อย	มาก	112	101	25.01						0.03	0.17
น้อย	น้อย	น้อย	111	343	24.98							0.14
มาก	มาก	น้อย	221	97	24.84							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					31.26	30.67	30.35
มาก	มาก	(22)	354	33.36	2.10*	2.69*	3.01*
มาก	น้อย	(21)	175	31.26		0.59	0.91
น้อย	มาก	(12)	227	30.67			0.32
น้อย	น้อย	(11)	444	30.35			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ทัศนคติ	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					31.14	31.14	30.70
มาก	มาก	(22)	351	32.88	1.74*	1.97*	2.18*
มาก	น้อย	(21)	230	31.14		0.23	0.44
น้อย	น้อย	(11)	432	31.14			0.21
น้อย	มาก	(12)	187	30.70			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ทัศนคติ	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(211)	(212)	(122)	(121)	(112)	(111)
						31.80	31.55	30.97	30.85	30.48	30.44	30.26
มาก	มาก	มาก	222	257	34.91	3.11*	3.36*	3.94*	4.06*	4.43*	4.47*	4.65*
มาก	มาก	น้อย	221	97	31.80		0.25	0.83	0.95	1.32	1.36	1.54*
มาก	น้อย	น้อย	211	89	31.55			0.58	0.70	1.07	1.11	1.29
มาก	น้อย	มาก	212	86	30.97				0.12	0.49	0.53	0.71
น้อย	มาก	มาก	122	94	30.85					0.37	0.41	0.59
น้อย	มาก	น้อย	121	133	30.48						0.04	0.22
น้อย	น้อย	มาก	112	101	30.44							0.18
น้อย	น้อย	น้อย	111	343	30.26							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(12)
					30.47	30.41	30.15
มาก	มาก	(22)	354	32.66	2.19*	2.25*	2.51*
น้อย	น้อย	(11)	444	30.47		0.06	0.32
มาก	น้อย	(21)	175	30.41			0.26
น้อย	มาก	(12)	227	30.15			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

ทัศนคติ	ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					30.47	30.41	30.30
มาก	มาก	(22)	351	32.51	2.04*	2.10*	2.21*
น้อย	มาก	(12)	187	30.47		0.06	0.17
น้อย	น้อย	(11)	432	30.41			0.11
มาก	น้อย	(21)	230	30.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติ	ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(112)	(211)	(122)	(212)	(111)	(121)
						31.11	31.07	30.94	30.81	29.87	29.87	29.50
มาก	มาก	มาก	222	257	34.20	3.09*	3.13*	3.26*	3.39*	4.33*	4.33*	4.70*
มาก	มาก	น้อย	221	97	31.11		0.04	0.17	0.30	1.24	1.24	1.61*
น้อย	น้อย	มาก	112	101	31.07			0.13	0.26	1.20	1.20	1.57*
มาก	น้อย	น้อย	211	89	30.94				0.13	1.07	1.07	1.44*
น้อย	มาก	มาก	122	94	30.81					0.94	0.94	1.31
มาก	น้อย	มาก	212	86	29.87						0.00	0.37
น้อย	น้อย	น้อย	111	343	29.87							0.37
น้อย	มาก	น้อย	121	133	29.50							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวม

มีเหตุมีผล	ภูมิคุ้มกันฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					26.75	28.76	27.14
มาก	มาก	(22)	274	32.33	3.43*	3.57*	5.19*
น้อย	มาก	(12)	201	26.75		0.14	1.76*
มาก	น้อย	(21)	220	28.76			1.62*
น้อย	น้อย	(11)	505	27.14			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					29.29	28.07	26.75
มาก	มาก	(22)	292	33.03	3.74*	4.96*	6.28*
น้อย	มาก	(12)	240	29.29		1.22*	2.54*
มาก	น้อย	(21)	202	28.07			1.32*
น้อย	น้อย	(11)	466	26.75			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					49.86	49.67	47.82
มาก	มาก	(22)	292	53.48	3.62*	3.81*	5.66*
มาก	น้อย	(21)	202	49.86		0.19	2.04*
น้อย	มาก	(12)	240	49.67			1.85*
น้อย	น้อย	(11)	466	47.82			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	ภูมิคุ้มกัน	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					14.09	13.69	13.45
มาก	มาก	(22)	274	16.05	1.96*	2.36*	2.60*
น้อย	มาก	(12)	201	14.09		0.40	0.64*
มาก	น้อย	(21)	220	13.69			0.24
น้อย	น้อย	(11)	505	13.45			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื่อสัตย์ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					14.31	13.74	13.23
มาก	มาก	(22)	292	16.00	1.69*	2.26*	2.77*
น้อย	มาก	(12)	240	14.31		0.57	1.08*
มาก	น้อย	(21)	202	13.74			0.51
น้อย	น้อย	(11)	466	13.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					17.00	16.85	16.67
มาก	มาก	(22)	292	17.99	0.99*	1.14*	1.32*
มาก	น้อย	(21)	202	17.00		0.15	0.33
น้อย	น้อย	(11)	466	16.85			0.18
น้อย	มาก	(12)	240	16.67			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความเชื่อ อำนาจ และความมีเหตุมีผล ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุผล	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					29.61	27.49	25.51
สูง	มาก	(22)	284	33.73	4.12*	6.24*	8.22*
สูง	น้อย	(21)	274	29.61		2.12*	4.10*
ต่ำ	มาก	(12)	210	27.49			1.98*
ต่ำ	น้อย	(11)	432	25.51			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความเชื่อ อำนาจ และการเห็นแบบอย่าง ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	แบบอย่าง	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					29.91	26.73	26.27
สูง	มาก	(22)	326	33.43	3.52*	6.70*	7.16*
สูง	น้อย	(21)	232	29.91		3.18*	3.64*
ต่ำ	มาก	(12)	203	26.73			0.46
ต่ำ	น้อย	(11)	493	26.27			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่าง ในกลุ่มรวม

มีเหตุผล	แบบอย่าง	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					29.20	28.14	26.98
มาก	มาก	(22)	263	32.02	2.82*	3.88*	5.04*
มาก	น้อย	(21)	231	29.20		1.06	2.22*
น้อย	มาก	(12)	266	28.14			1.16
น้อย	น้อย	(11)	440	26.98			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามความเชื่อ
อำนาจ ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุมีผล	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221) 32.00	(212) 31.41	(122) 28.59	(211) 27.82	(121) 26.39	(111) 26.14	(112) 24.88
สูง	มาก	มาก	222	188	35.45	3.45*	4.04*	6.86*	7.63*	9.06*	9.31*	10.57*
สูง	มาก	น้อย	221	96	32.00		0.59	3.41*	4.18*	5.61*	5.86*	7.12*
สูง	น้อย	มาก	212	138	31.41			2.82*	3.59*	5.02*	5.27*	6.53*
ต่ำ	มาก	มาก	122	75	28.59				0.77	2.20*	2.45*	3.71*
สูง	น้อย	น้อย	211	136	27.82					1.43	1.68*	2.94*
ต่ำ	มาก	น้อย	121	135	26.39						0.25	1.51
ต่ำ	น้อย	น้อย	111	304	26.14							1.26
ต่ำ	น้อย	มาก	112	128	24.88							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจ
และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 50.06	(21) 48.94	(11) 47.89
สูง	มาก	(22)	326	53.41	3.35*	4.47*	5.52*
ต่ำ	มาก	(12)	203	50.06		1.12*	2.17*
สูง	น้อย	(21)	232	48.94			1.05*
ต่ำ	น้อย	(11)	493	47.89			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามความมีเหตุมีผล
และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

มีเหตุมีผล	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 49.92	(21) 49.20	(11) 47.63
มาก	มาก	(22)	263	53.54	3.62*	4.34*	5.91*
น้อย	มาก	(12)	266	49.92		0.72	2.29*
มาก	น้อย	(21)	231	49.20			1.57*
น้อย	น้อย	(11)	440	47.63			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจ
ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุผล	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(212)	(221)	(112)	(121)	(211)	(111)
						50.97	50.70	49.45	49.14	48.96	48.43	46.83
สูง	มาก	มาก	222	188	56.11	5.14*	5.41*	6.66*	6.97*	7.15*	7.68*	9.28*
ต่ำ	มาก	มาก	122	75	50.97		0.27	1.52*	1.83*	2.01*	2.54*	4.14*
สูง	น้อย	มาก	212	138	50.70			1.25	1.56*	1.74*	2.27*	3.87*
สูง	มาก	น้อย	221	96	49.45				0.31	0.49	1.02	2.62*
ต่ำ	น้อย	มาก	112	128	49.14					0.18	0.71	2.31*
ต่ำ	มาก	น้อย	121	135	48.96						0.53	2.13*
สูง	น้อย	น้อย	211	136	48.43							1.60*
ต่ำ	น้อย	น้อย	111	304	46.83							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจ
และความมีเหตุมีผล ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุผล	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					13.82	13.57	13.23
สูง	มาก	(22)	284	15.94	2.12*	2.37*	2.71*
สูง	น้อย	(21)	274	13.82		0.25	0.59
ต่ำ	มาก	(12)	210	13.57			0.34
ต่ำ	น้อย	(11)	432	13.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมข้อสัตย์ พิจารณาตามความเชื่ออำนาจ
ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุผล	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(121)	(212)	(211)	(111)	(112)	(122)
						15.24	14.00	13.86	13.79	13.29	13.16	13.15
สูง	มาก	มาก	222	188	16.63	1.39*	2.63*	2.77*	2.84*	3.34*	3.47*	3.48*
สูง	มาก	น้อย	221	96	15.24		1.24*	1.38*	1.45*	1.95*	2.08*	2.09*
ต่ำ	มาก	น้อย	121	135	14.00			0.14	0.21	0.71	0.84	0.85
สูง	น้อย	มาก	212	138	13.86				0.07	0.57	0.70	0.71
สูง	น้อย	น้อย	211	136	13.79					0.50	0.63	0.64
ต่ำ	น้อย	น้อย	111	304	13.29						0.13	0.14
ต่ำ	น้อย	มาก	112	128	13.16							0.01
ต่ำ	มาก	มาก	122	75	13.15							

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี พิจารณาตามความเชื่ออำนาจ
ความมีเหตุมีผล และการเห็นแบบอย่างๆ ในกลุ่มรวม

เชื่ออำนาจ	มีเหตุมีผล	แบบอย่างๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(212)	(121)	(211)	(122)	(221)	(111)
						17.59	17.45	17.30	16.98	16.97	16.61	16.16
สูง	มาก	มาก	222	188	18.57	0.98*	1.12*	1.27*	1.59*	1.60*	1.96*	2.41*
ต่ำ	น้อย	มาก	112	128	17.59		0.14	0.29	0.61	0.62	0.98*	1.43*
สูง	น้อย	มาก	212	138	17.45			0.15	0.47	0.48	0.84*	1.29*
ต่ำ	มาก	น้อย	121	135	17.30				0.32	0.33	0.69	1.14*
สูง	น้อย	น้อย	211	136	16.98					0.01	0.37	0.82*
ต่ำ	มาก	มาก	122	75	16.97						0.36	0.81*
สูง	มาก	น้อย	221	96	16.61							0.45
ต่ำ	น้อย	น้อย	111	304	16.16							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามการมี
สุขภาพจิตดี และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					28.33	27.96	25.94
มาก	มาก	(22)	369	32.84	4.51*	4.88*	6.90*
น้อย	มาก	(12)	163	28.33		0.37	2.39*
มาก	น้อย	(21)	225	27.96			2.02*
น้อย	น้อย	(11)	443	25.94			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามการมี
สุขภาพจิตดี และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					29.74	27.81	26.47
มาก	มาก	(22)	327	31.07	1.33*	3.26*	4.60*
มาก	น้อย	(21)	267	29.74		1.93*	3.27*
น้อย	น้อย	(11)	395	27.81			1.34*
น้อย	มาก	(12)	211	26.47			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพอประมาณ พิจารณาตามการมี
 สุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	ความดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221) 30.91	(121) 29.68	(211) 28.56	(212) 27.37	(122) 26.98	(112) 25.95	(111) 25.93
มาก	มาก	มาก	222	217	34.77	3.86*	5.09*	6.21*	7.40*	7.79*	8.82*	8.84*
มาก	มาก	น้อย	221	152	30.91		1.23	2.35*	3.54*	3.93*	4.96*	4.98*
น้อย	มาก	น้อย	121	88	29.68			1.12	2.31*	2.70*	3.73*	3.75*
มาก	น้อย	น้อย	211	115	28.56				1.19	1.58	2.61*	2.63*
มาก	น้อย	มาก	212	110	27.37					0.39	1.42	1.44
น้อย	มาก	มาก	122	65	26.98						1.03	1.05
น้อย	น้อย	มาก	112	146	25.95							0.02
น้อย	น้อย	น้อย	111	297	25.93							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามการมีสุขภาพจิตดี
 และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	ความดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 49.82	(21) 49.24	(11) 48.33
มาก	มาก	(22)	369	52.41	2.59*	3.17*	4.08*
น้อย	มาก	(12)	163	49.82		0.58	1.49*
มาก	น้อย	(21)	225	49.24			0.91
น้อย	น้อย	(11)	443	48.33			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ พิจารณาตามการรับรู้คุณความดี
 และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ความดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 50.50	(21) 47.99	(11) 47.08
มาก	มาก	(22)	282	54.23	3.73*	6.24*	7.15*
น้อย	มาก	(12)	256	50.50		2.51*	3.42*
มาก	น้อย	(21)	250	47.99			0.91
น้อย	น้อย	(11)	412	47.08			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื้อสัตย์ พิจารณาตามการรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ความดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					15.02	13.58	12.71
มาก	มาก	(22)	282	15.26	0.24	1.68*	2.55*
มาก	น้อย	(21)	250	15.02		1.44*	2.31*
น้อย	น้อย	(11)	412	13.58			0.87*
น้อย	มาก	(12)	256	12.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมซื้อสัตย์ พิจารณาตามการมีสุขภาพจิตดี การรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	ความดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(121)	(122)	(211)	(111)	(212)	(112)
						15.15	14.89	14.22	14.05	13.11	12.92	12.49
มาก	มาก	มาก	222	217	16.31	1.16*	1.42*	2.09*	2.26*	3.20*	3.39*	3.82*
มาก	มาก	น้อย	221	152	15.15		0.26	0.93	1.10*	2.04*	2.23*	2.66*
น้อย	มาก	น้อย	121	88	14.89			0.67	0.84	1.78*	1.97*	2.40*
น้อย	มาก	มาก	122	65	14.22				0.17	1.11*	1.30*	1.73*
มาก	น้อย	น้อย	211	115	14.05					0.94	1.13*	1.56*
น้อย	น้อย	น้อย	111	297	13.11						0.19	0.62
มาก	น้อย	มาก	212	110	12.92							0.43
น้อย	น้อย	มาก	112	146	12.49							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมพลเมืองดี พิจารณาตามการรับรู้คุณความดี และการรับรู้ข่าวสาร ในกลุ่มรวม

ความดี	ข่าวสาร	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					17.68	16.56	16.10
มาก	มาก	(22)	282	18.38	0.70*	1.82*	2.28*
น้อย	มาก	(12)	256	17.68		1.12*	1.58*
น้อย	น้อย	(11)	412	16.56			0.46
มาก	น้อย	(21)	250	16.10			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ข้อมูลประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

นายสุรัชย์ ฐานสโร

ประวัติการศึกษา

ชื่อย่อปริญญา	สาขา	สถาบันที่จบ	ปีที่จบ
ศศ.บ.	พลศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2527
ศษ.ม.	พลศึกษา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2543

สาขาวิจัยที่มีความชำนาญพิเศษ

- สาขาวิชาการศึกษา
- สาขาวิชาจิตวิทยา

ทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ปี พ.ศ.	ทุนวิจัย	สถาบันที่ให้
2547	การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2550	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2552	ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติ ตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองดีการ บริหารส่วนตำบล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่

สุรัชย์ ชาสุรีย์ และไพฑูริย์ พิมดี. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารพระจอมเกล้า
ลาดกระบัง. 15(3) : 28-35.